

author: R. Iudae b. Ioseph Chorasaniensis, R. Iuda b. Ioseph Chorasaniensis
title: Arca foederis, Aron Haedut. Arca testimonii, seu foederis R. Iehudae Philosophi in 22
Cap. dividitur. Philosophica tractat, Aron Haedut. Arca testimonii, seu foederis R. Iehudae
Philosophi in 22 Cap. dividitur. Philosophica tractat
shelfmark: Plut.01.41
library: Biblioteca Medicea Laurenziana - Firenze - IT-FI0100
identifier: IT:FI0100_Plutei_01.41

Le riproduzioni digitali accessibili dalla Biblioteca digitale italiana di www.internetculturale.it sono per la maggior parte di dominio pubblico, e provengono dalle attività di digitalizzazione realizzate dalle biblioteche che possiedono gli originali e la proprietà delle riproduzioni digitali, e sono istituzioni partner del portale.

La riutilizzazione non commerciale è libera e gratuita nel rispetto della normativa vigente.

Ai fini della riutilizzazione commerciale e/o per ottenere un documento ad alta definizione contattare il detentore dei diritti del bene digitale utilizzando nel Download del documento, il contatto di posta elettronica.

Gli utilizzatori finali dei beni digitali, sia che riproducano parzialmente o completamente le immagini, dovranno sempre e comunque citare la fonte www.internetculturale.it

.....

The digital reproductions accessible from the Italian Digital Library www.internetculturale.it are mostly of public domain, and come from the digitization activities carried out by the libraries that own the originals and are ownership of digital reproductions, and are Institutions partner of the portal.

The non-commercial re-use is free in accordance with the local regulations.

To allow commercial reuse and/or to obtain a high-definition document please, contact the copyright holder of the digital object using the contact e-mail you can find in the Download of the document.

The terms of use of the Internet Culturale material states that the final users that reproduce images or part of them must mention the source www.internetculturale.it

מאמר ארון העדות שחיבר הרב הפילוסוף רבי יהודה ברבי יוסף אל כרסאני במאסר

חזאת ליהודה

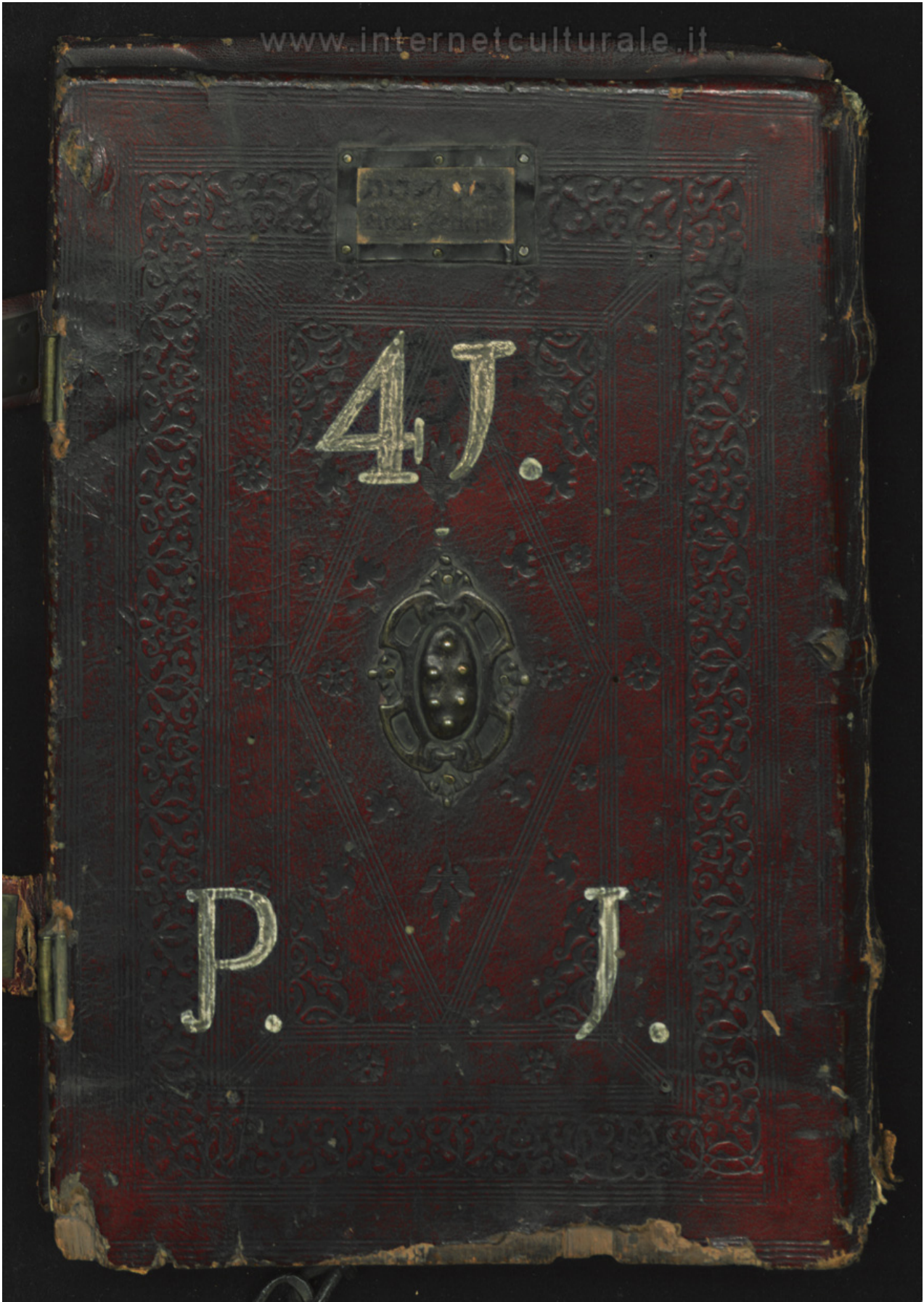
אם האלה על חזנה. סודות נבואה או חלום.
 חזון יחזקאל או יסוד העשה צדקים. אל בתי יהודה יקדו שם בואך הקדש שלום.
 תעלה רצון נופך ונוף. תהרץ ואצב יהלום.
 השתעשע ושמח בעב. קצף בפרך אורו גלים.
 חיים לבסוף יע ואך. מול אל תהי פוך גלים.
 שים תחשבונין וקבא תראה ובר עשו בלחש חכמות. בסוד אלם וחיה בן שרן וכן
 עול נחש. גל עפי ואביה נפלאה תהררך. שגתי הן כאחרתך ואל נשלת
 צל און. בום ההוא ישר השיר הזה בארץ יהודה ער שם לכו ישועה שיר חומות וחיל.
 ואה פט אשר חצ. בתוך קבר ותאיה.
 יהודה בן צבי יוסף. אל כרסאני שמו נקרא.
 בעב מאסר בציה מאסר. ארון עגור יסוד תריב.
 שבת והוראה לאל אלהי ישראל. תשוב לכל בני לב ולכל

אמר המחבר

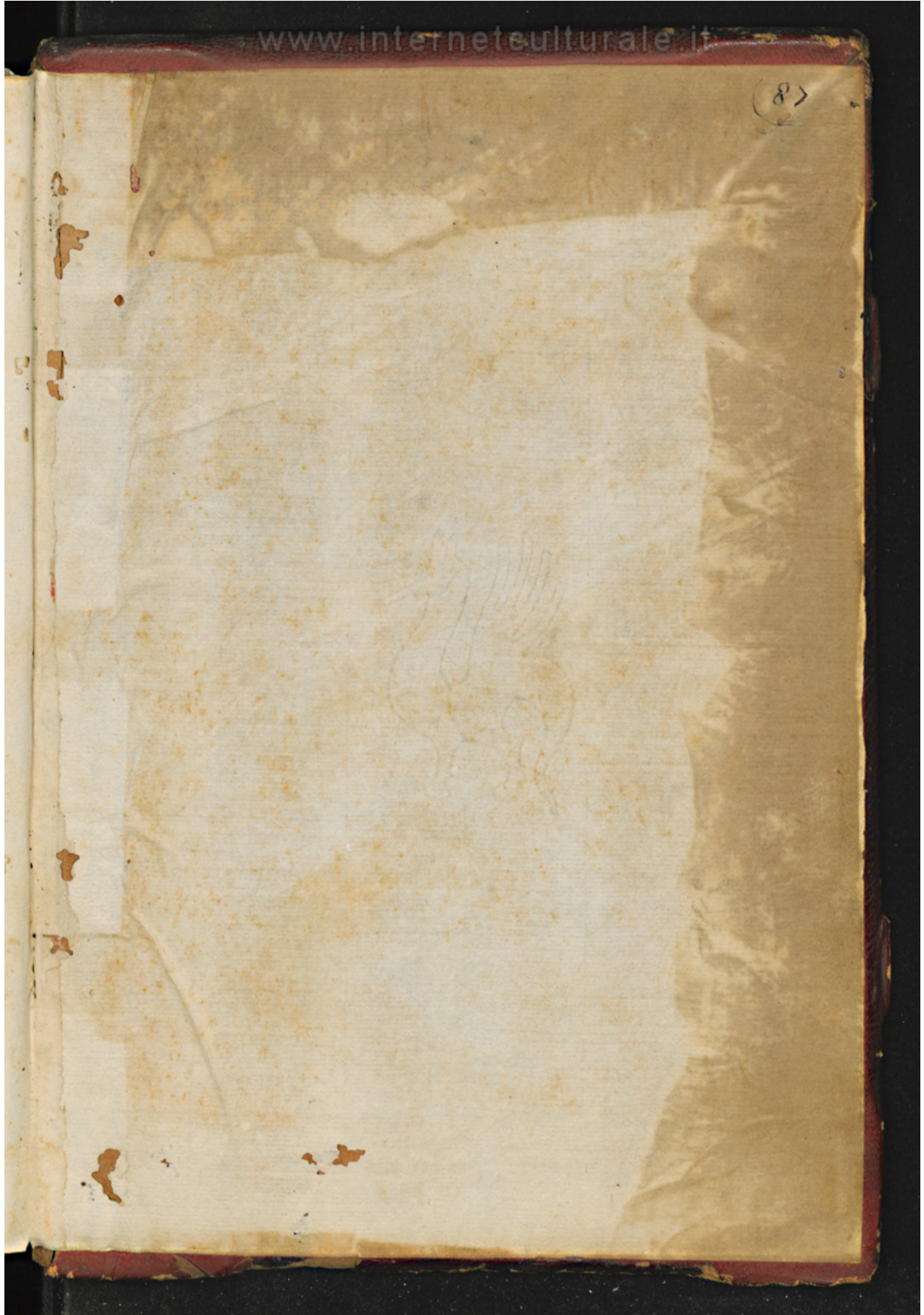
המחבר והדפוס. והחלום. תקים דבר עבדו ועבד מלאכיו שלום. האל אשר לא שוב א
 אהבה וחסדו חשב עבדו אשר מלא עמית. ועשו ויטעו אחרים. ובלשון לא שוב. ואך אהם
 אשר שקמה ונחרי. ובאבא תכונות יטרב ונראה ית. ונצל כבודו והודו. שם אשר
 ברוב האהבה שחשקהו. ואחרי גי השלבהו. וקבע עניו לכל חק. ללון ולשחק. ולעשה
 ולחלום. והכבוד רבים. ככל. ומעורר האהבה נאיה. והרע עשיתי. ואהבה לאשי רע
 וכלי חרבה. ואר יושעם שרחה. והחלטה דורש תשים ברוש דמים. והלה בצדכי תלה.
 נסלה צדקה. ושיי אהבים בדכיה עבים. וידע בעניו יו וינץ. ויקן איטיסן קצור
 גיין וערבותן. וישה חרובו ויפנה פניו. והשאלה אור רעור. וברך ונור. ושלוש. ואך
 לאחור ולא לפני. בעבודה קשה ורבה. עין זכורא ועקבץ. ויהי כשרי הכסף אהם ילאה
 לשר פאם. למצוא מנוחה. ויהי אהבה. ויהי בבקר בעליו השחר לב סחרה. והנה רב
 וקום ותלמה שרובה. בזה ושלל. וחמה טפוח. ובחרון ועברה. טבט השירה. בלג בל גרון
 ועל קלון ברמה שעה ראשונה בשכון עבה. על כובץ כונה בהורה לאורה. ורבה לאחור
 ישרה. צלם לחדש ארז לא תאר לו ולא מדר. גם כבודו הלבה ביבוע האחרון בחוסר טלה
 בצעירה צבטעוץ ועודע חמל. והשועם בשל תקומה טב. קב תעבד וכן סם לא תעלה
 תנוח ותיעשה. בצוף חול רעם הנאחזים במצודה רעם. ויהאנה לשון אל בית ותעלה.

(87)

pp¹⁴

~~244~~

B. 41.

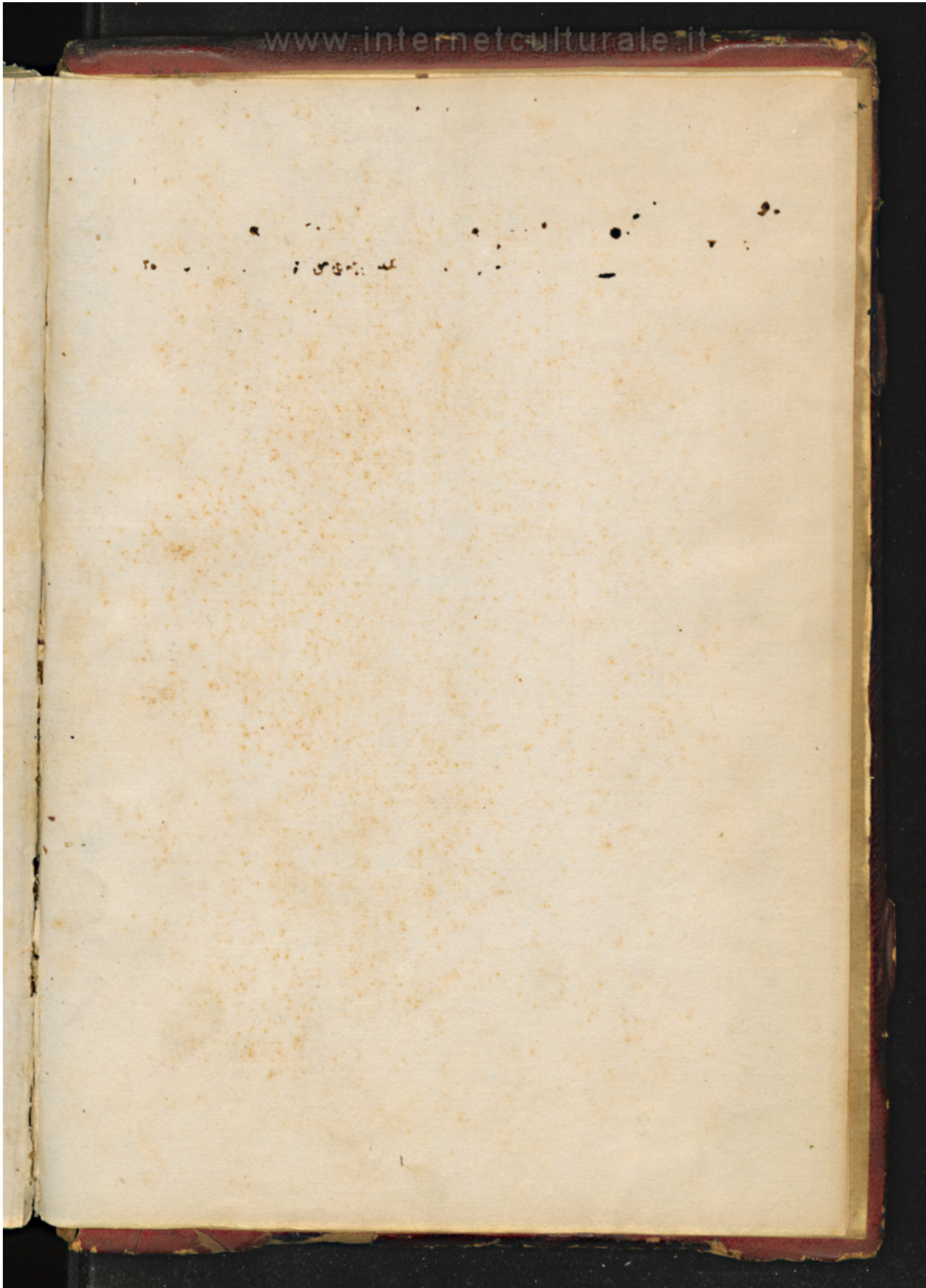
Plut I. Pars Anter. Cod. 41.

11
14

כאשר ארץ העדות שחבר זהב דפלוסוף ית
דאגבני יספרא סטאנו נמאס
וואל ליהודי

[Faint, illegible text, likely bleed-through from the reverse side of the page]

מאמר ארון העדות שחיבר הרב הפילוסוף רבי יהודה רבי יוסף אל כרסאני במאמר

וזאת ליהודה

אם השאלה על מחנה	סודות נבואה או חלום
חזון ויחזקאל או יסוד העשה צדאית	אל בית יהודה יסדו עד בואך הקרא טלום
קולל רצח לופר וכוף	תהקן ואצב יהלום
השתעשע ושחח בעב	הצא במוך אור זלום
חיים למשך דע ואך	מוד אל תגל סך זלום
שום תחטבוטך והבא תראה	צבר שטנו בלחם חכמות במוך אדם וחיה בן שדן ובן
שעל ונחש גל שפך ואבטיה נללוך ותערתך	שעתי הקן באחרתך ואל תשלט
ב כל און ביום ההוא יושר השיר הזה בארץ יהודה עיר עמ לבו יטושה יסירה חומות וחיל	ראה שפך אשר חצב
	צמך קבר ומארה
	יהודה בן נציר יוסף
	אל כרסאני שמוך קרא
	בעב מאמר בבית מאמר
	ארון עגור יסוד תריב

אמר המחבר

הענין והדפוס והתחלים תקיים דבר עבדו ועבדו ולחיינו ויהי ענין התחלים אחרונים
אחרת וחסדו מעש עבדו אשר תלמי עמרי ועשו ויסע אחרת ובלוזה לא שרע ויך אחרת
כאשר שקמה נחרי ובאבא תחכמות יעבדו ותעלה ית ונצל כבודו והווי עד אשר
ברצ המוצה שגלהו ואחרי גי השלבהו וקבעו שנים לכל חק לגן לשחוק ולמטה
ולחילת והכבוד דביים כפל ומעוך המוצה שית והרע שית והרעה לאשי רע
וסלח חרמה ואר יושעם שרחה והחלפת דורש תמים כרוש דמים והפלה בצדתי תלה
ופלה בצדתי נשיה אהבים בדכה עכבים וידע בעפע יג וישן ויקן שישיטן בצבור
הין וערובין וישלה חרשנו ויסת שנו והשאלה אורי רעור רבור ונור ושאונס ואר
לאחר ולא לשנים בעבודה קשה ודכה טען זכור וקרבן ויהי כאשר הכסף ארם ינאר
לשר פאם למצוא תנוחה ויהי אומה ויהי בקר בעליות השחר לב סחחול והנה רכב
וסוס ולחמה ערכה ביה ושלל וחמה טפוסה ובחוק ועברה שבה השרה כלל בארון
עבא קטן דמלה שעה ראשונה בשכונ שעה על כוכב כונה בהורה לאורה ודכה לאחור
ישנה בבית ארז לא תאר לו ולא הדר נפ כגורה תבנה ברכוב האחרון בחוסר טלה
בשעור בבטוח ופועה תלם והשונע בשפל תקומה יטב כב רעש ונפ טם לא מושק
תנו ותנועה בצוף תול רעם התחמים בתבולה רעם ויהאנה לשוכ אל בית ומעלת

וסדרו והנה תאמרו יצא לעשותו ויעשהו האיל ויעלה טאונו ובענה הזאת ברגו זאת סנה
 ענה צדיק כחי וקצה רוחי ויהי לבב ניה טאנו ותקום תשן בצבה תאמר על סן קעט אטכון
 ואחלוקן ונעיס כופים ל טעמו אוקפ רופי ועגז עשע ישעמוק וקדופ וחוק שמו וטאטו
 ישעשו צבי ונאסוהו ובראופ טלוחי ידטוהו כל אחי רש טטוהו חומתח חפז תעש והרד
 טעט מעשט ואצא תיעה אל תע ועש אשר אטכונל לא אובל קול טאון מעש קול חתכל והנה
 בקברו חנה וצאלה קעט טענה ומרוב חרפון אוקפס אין צפי ועשה ונאמר לעבד עולם
 ואין קניה ומעשה החנה והאכה אין יולא ואין צא והתעשטים כפטיס ירובן לעשע יאצון
 ועש תערת השוהר הרעש והרשעש בחברה ניעה והטבטש עש נפש לא ידע טענה עש אשר
 נפשי קצב ובחייה תאק והצחי חור וחחוק נחיים ומעש תרש תעש ולא ערה כחי
 ולא תענה הונה תינו ולא טקנה ויהי כאשר ארכ ייע התאסרים ואהי קעט כל הניס ותכחון
 לבקרים ואמענה ואעס ואפעש ראש ואזכור יעש ותשוח על עש ואקחה קטר קמסו והשיר
 לטכונ עשוי תאמר ואטיס תעמנה לחבר החלומי בבוד החכמה תצארי ואקרא שמו ארון
 השיר לשאר במוט צילצבר במורה הקנה אחרת יהיה תאמר זה תנחה זכרון ולכיר
 יענות וקורו ונחור כ בצבה תאמר יסרתה ונערתה וכמקום צי ולסס צי ונעצ צעפר
 כאיש אשר הרב ככרנהו עש בוכה ואנ ערוס וערה אול ברמות אורח אצבה נביטת
 ואנחור ויעלו על לבב תחטבות להוריד עש טאור ולחחזיק תמוט עש תערה ומרוח
 נלאה ומפחד עש ותלאה ופעש תאכה וחנה ורוח נדיבה ולכן אטאל לכל הולך
 מאתרי זה לצון אור לבק זכור אס יתצא בו מפור טעבור וטבאור כ חרוב שיחי וקוצר רוח
 ששיתו וחברנהו אף תעטנהו צמין צדיק וחוקי ומאלהי אטאל ער אשר לו היכולת הצולה
 והחמטלה להפיק טלונה ולהרדח תלונה ולהרר מלמח ולפרנע חובות ולהריוע תאסר
 כחמור עש ומרור כמפר כמלוג תקיחי מעשיר כל וישיתו עשן עש נדיבס ובנועט
 אהופס ובתאמר וכן טל כל הנכחים ואצ הרענה שמש י קול יהודה חותמי על זמן
 הרע בגזו אשר בג והפרד האהופס והסיר מעל ראש עארט נשלח צי עשין לרעס
 וטונט כמעה ודיך קטרת מן ילח הקרצס ומעטט כמך תאמר הקימו בתחטפי וטס
 אור עכס כמס צו וויס מויס וצד טע עש כעקר הכרפס ולא תענה יחודת תינוח
 אצל טליתי אכול דיטן ורעס עש משנה לחבר מאמר זה בבוד תיה וסוד חסור כרעס
 יהי לחנה עש רעש ומשקה טע תצחי וטחחר חרעס והן טאל לאל טוכן תרותיס
 לבסר תא ואמנה וחובס יכסה באל חסור וצוב אחרים יהיו כל עכס

אמר המחבר

הסבה התלמה אשר בעבורה חברה תאמר זה
 היה חיבור תאסה עש עש לעש אשר לא חברתי
 וכאשר חלל קרוב ופודע טכחוב ובתי המצור והמנוק לא ראש אחר תקס כ נכה חיה
 בעשתי ובחיות ועשט טע טעוים בעשס וחבריס עש אשר נכונה להכנה הקדושים
 צמי העשמי חבה יורה וברה תערה ובאובה יענות וקורות בהחטפ מצור ומרורים
 והמועש לתוש והעבר טעט וקרו עש תאורו אשר בשמים אחרת שקווי או טחיס
 משותמי לב וצור יה צרה תאיר עשס לבן שעה לב והקבוצות בתחטבות לעש
 בטלע הרע הזא והתעבור הקורות אור ואומר ארלי תקרה הוח וכאשר חפשה זה

סדר

די יג

די יג

חכמה וחקירה על שני החקרים הנזכרים כי חקירה אישית וחסון צניעות וטוהר תוכחה של
 והנה קורח בשלח וחסון לעומת שלח ואומר אולי ה' נבט וכן אמרו רבותינו ז"ל הכל
 לשם כבוד וזה יודע לחכמי המשפט בחכמה הבוסים כי האמר בשם החתומה עליה
 יונק ובהיות יונק חזק בחסרון אור הלבנה יאריך ולאחר ששבע שבועות או שבעה
 חודשים או שבע שנים והנה נדק בעי הארץ לא ישוב לצדק של החיים האכזריים ולאט
 חקירה על עב תאמר היה צדקה שעה ראשונה וכל שלשי והיא שבע חנוני טוהר וקול חזק
 והנה טוהר לחסון והיה צדק יוסף ארז טע שבע שנה והלבנה בחסרונה צדק החסון
 צדק גש והוא נקום כבוד הארץ וצדק שבעה ובהשגות יזו ויתנו קולן צדק והוא צדק
 שאר הלבנה והנה היא היתה חונה שם והיתה השמש ברוך מעלה אחרונה תחילת דגים
 בצדק מעלה ראשונה תחילת עלי הקדחה קין הארץ קורין לה אנוח והנה ביום זה הקיץ
 רב של כל הצדאים להקים השמש והיה תקוותו ופחותו עד ימים בים החודש האשון הוא
 היה טען והוא יום שמים לחיובים שחד בשבוע ולמען האומר כי בעת שכל העולם
 היה באל שבעה ימים היה קצת בנה עלמנות ונחיתין כי לא עמדו בשבוע השני הנזכר
 אשר חלו עליהם עד אשר הנה להם השם בהתעורר חסוד ולפי דע חכמי המשפט
 נשית זמן הארץ ונחשב שבעה חודשים וכן היה לכן אמרו חילי חילי נבט ארבע נכחה
 למחשבות זל אין תולד לשראל כי חלק זה שמו וכבר ידע אב חסד אב היות נבט שם חסון
 תעשה הבוסים ואמר הקב"ה ויזע חסוד ודעו חסודו זל חילי קצת עם האמצע שיש
 שלק ואם השמש אינו חזק העשבים כש העשבים ואומר חילי חסוד נבט על כל זה ברוך
 והוא אלה על שון וחילי כי אם בחמה ורזוני ארבע נכחה למחשבות זל אין צדק
 רב יותר תלעלה ואומר חילי עובות נבטו וזה שש הארץ ואף אם אומר על שתי טעם
 צדק כבו שמה השאלה הזאת בצדק הנבט ואמר חסוד כי אם אין צדק בארץ אשר
 יישה עוב ולא יחילי וכלה הארץ לשם בשבוע היות הארבע שנים הפכים אש ואמר
 ויום ושש ול אחד עבדש ד הצבור לשבוע רבון כל טען שאר יודע בשתי שאר טען
 ולא צדק וחילי ולא זכאי וכ עובות נבטו ראשי ואם השש נבט חרש הארץ החולה היה
 שאתפת ארץ וכל הרשעים ידוע ראשם יחיו עשקו גש נבטו חילי ואומר חילי קס יסוה
 ארבע וכאשר עמדה על חסן המחשבות זל כל יסוהין שיש טעם בעול חרש אינם יסוהין
 של ארבע וארש ראש ואומר חילי זה בעון פועל חרש שרי בהיות שקט נח קשע עשם
 לאחוק לבד חק והלבנה בשבוע ראשון נבדק הארץ ונבט על זה חרש הארץ ויאמר
 על שש את חרש ואם השם יאמר נבירה כלל צדקו ארבע הארץ נבירה שון צדק
 חרש כל טען שישור על החלק זל איש אחד תאיש חסן שיהייב ליעש בה בעון
 צדק חרש או ארבע כ שון פועל חרש שקר יסודי ארבע נכחה למחשבות זל
 שהם דן זה הארץ נבירה פאך חרש ובעה שחמק הארץ צדק ילקה נח וירפא חתו חילי
 צדק לך צדק ונחמתיים צדק והארכו בה ואמר הנבט רב חרש על גש וכל
 תחלה לעמך ולעמך נשכ הנה והוא נפחתי ואמר זל כי שקר הקטובה היא עד שכל
 אות שון צדק ובחוקים שאין לו תועה תעשות נחשג זו היא שקר הקטובה וכן אם באל
 חרש עשה וצדק וצדק שש שישור בששיתיה והיו כל חוטין וסכן עצמו

ועבד בעבוד הקדושה ושה היחודה היא זו היא המדה החשובה בענין האומר בכל לבבו
 וכל עשך אפי הוא נאמן אר פשך והנה בענינו בעיני הנהגה המאמרים ועשור לעב
 במאמר להם בד ומהם לחן המאמר העת ועשע הנהגה לה עבדה אר זה אהיה בעתה
 וצאוב לבב חרוב כל ועבדה אר אומר אשר ישלכנו יא בן בעבד נבאח ועבדו
 וצחוקר כל וכלל חומר כל כלל עמוד כ לא יחסר להם כ אם הכלים והיחסינות אשר הוא
 תצקש אומם חלק הראוי לו לאכול כל וחיותו לא יחסר כ כן פצע ועשע לבב חי רצון
 וכצע בותק להם לכל עור ופאר נשמתה לו כ הייסוריין היו בשיבת פשוט חנה עלה אר
 היקוד כלב בענין כל עמדות לתקן המעשור ולהשלים אר החסרון בהתבוננותו בתיבה
 המעמדת לבב האומם ואולי כאשר עקיים כל המעמול אר התורה ועשור סופו לבטלה
 מעשע עוד יתקיים כל התקיים אר התורה ועשע סופו לקיימה מעשע ואמר חכמה
 ישראל שהן וצפון העונות הקולותיו ועשורין המעשע לעשוק צמחה למול עבר
 ומצאה סיוע למאמרי כ החכמים ז"ל היו עוקקין בצמחה בענין הייסורין ועסיפין חכמה
 ותרווחין עבר טוב אומרו ביוספת עבר ירעב ד יהודה וז יוסף ול שמשון ויתב ד יהודה
 בן גרים קליהו פרט ד יהודה ואמר כמה נאים מעשיהם של אומה זו תקנו נשים תקנו
 תורה צוה ד יוסף שהן ענה ד שמשון ואמר כל מה שקנו לא תקנו לא לבדוק עמלן
 שוקים להושיב בהם זולתו תחבולות להתעש בהם נשים ליקויל חכמ הקד ד יהודה בן גרים
 ופטר רבים ושמשעו למלכות אומה ד יהודה שעלה ישעיה יוסף שהתק ילה לצפון שמשון
 אלה יהוד אהל איהו וציה עשו ביה מדרשך כל יוחא הנה נחבד ליה דעפוקו ופטר בר
 תקיפה ביהמה לצפון שנים דעק קלה דלחא המענה לה ועלה אהל נאסנו במעשה ארובתא
 להו עמל וארביי להו חרובא ושעל דעייא הוו ירעב עב דואריוהו בחלל כולה יונתן ועפסין לו
 לעין עליו לעש ועבמו ירעב תרע סר שנין במעשהא אהל אלהו וקס אפרתא דמעשהא אהל
 תאין נודעה לצר יוחאי דועה קיסר ועבליה ברתא נפק וחאו אישע דקא ברעב ורעש אהל שוה
 הלל מעיין חיי עולם ועוסקין בחיי מעב כל תקום עתה עשהו בו נשך יעה בת קול
 ואמה לה לחיב עשיתו יתרה חזון למעשה קרו חרבו במעשהא הייסור יוחי אהל זה
 מעשעא רעשע בנהיגה יב חלש יעה בת קול ואמרנו צאו מעשרכם נפק כל דהוה נשאי
 ד אישיר ועפי ד שמשון אהל לו צב צב דיו לעולם איש ואהה חזו ההוא קבל דהוה קימי רבי
 מאט דאסא אומרו לפי הט למה אהל להו לבבד מצב ורמנו לך צמד אהל להו מד כצע זכור וחד
 בעב שחור שועש פנחם בן יאיר חתשה נפק לאפיה עלש לבב וקח נחמן דעשע צמיה
 וקח וצוחין לה אהל לה אהיל שאהיתך בצד אהל לה אשרך שאהיתך בצד שאל חלל לך
 דאיתך כן אל מלאת בצד ונחאי היא דלעקרא כ הוה תקשי ד שמשון בן יוחאי חדר
 קושיא הוה עפיק לה ד פנחם בן יאיר רבסר שוקי נמוך כ הוה תקשי ד פנחם חדר
 קושיא הוה עפיק לה ד שמשון בן יוחאי כ אהל הוהיל וארמיא עמל עתק ועלתך דעב
 ויש יעקב עלי טלם בעל טלם במומוני טלם בעלמוני טלם וכן המאמר כ בשיבב הייסורין
 לבאר עקה הייסורין וקבוצה ושכרם ויהיה לו צדקה ונעלה האמה ההעשקור צמיה והעשור
 הושה לתוד אשר היה כ בכח א תועב ואול תאמר יהיה לשובב וזה כ בזמנים
 הקודמים באלו תרתי כאשר היתה אומיות וזה תכלה ועודו חבר להחידר יחד ולחב

הי יוסף

הי יוסף

הי יוסף

ולרוב הנגלה לן ומצות רב ללמוד לפי ומה צה היה תאמר עשם ומירור איווה ל כנעת חשך
 שכתב ש אהל קר' כ' טב רוב עורח חכמי הארץ הזאת בעסקי העולם וחסרון כפי הקשה
 תכולה וצורה המדעורה המעבירה קטנה ואין לך יום שאין בו קללה לא משה יחסי ללמוד
 לעצמו ולקבוע עשם למורה כל עמך למחל אחרים - והנה עשה הקבילה בציור
 מאסיה וקול היה ל' סס ורפואה לחול הקשה אשר נצטרך ונעצותי וחללה חללה
 להקביל ולהתקבר בחבוב זה לומר כ' איש יעצתו אומם גליתו ואחרים הולדותי וכוונת
 תאמרו זה בצאור תעשה צראשית ותעשה תרובה וצאור רוב הקללה הנבואה וצאור
 אדם וחיה ונחש ועדן וענב התלג וצאור מדוע צדיק ורע לו גשע וטוב לו וקבור
 וייסורי וצאור אין תול למצואל עם תאמרו המצב לבס בבחי ומקום לאו באכותה
 תלשן ותלחף אל בחולל תלשן ותלגן ותאמרו הכל תלוי בחולל ואפילו אשר הנה צדיק
 ושקרן במחלה על החבור השלם מורה הטובים ופי' הרב ל' אברהם עמך ולכן נאמר
 לכבוד העשן בשם אומם ותאמר שהקדמה שלם אחרת שום רב חלב כ' אישיו פ' אים תקבץ
 העששם המצורים יהיו לאחדים - והנה אקדים למחלה זה הקדמה אחרת אכזר
 צה מטיש פירקי המחלה הנה המכרה לל תעשן בחאומי זה במילש ובחשרתו ותבואין
 וכוונתו ויהיה כתי שקרה לחובבן לשערה והודיעו רחלם המאכלים אשר הפך לו סה שלם
 יתלם האור והמחל הראשון ואולי יהיה זה רעב לחמד והמחלם הבאים באחרונה ה
 או כתי טעבם לארמון הלך ומקום אשר לו ידע רכסו ועבבותו ותלם השוער יורהו
 הדופס והחבואור כס שיכסם לך ישר תל החצר הפעולה לחאור פ' החלך לם אכזר
 צבל פתק כוונת הפק והעששם המצורים צו והנה פקי ומחלה זה כ' מיון להם גלגל
 ושוחה בך והם כלשן חלפן סרף ומקנה אחרת אשר יעשה ומחלה אשר לו העמו
 והיכולת אטאל עור למיישע למאור ולקיים צו תקרא ערעב י' וצאור בעצו י' חסדך
 לעלם משה ודיך אל הק' ופ' שרפ א' כ' חסות כ'

הקדמה

צה עשש פירקי המחלה וכוונת כל פק ופק והם
 המצורים בו מצבה וכוונתו אל וישגור הקללה

פרק ראשון

צו כוונת צריחה השלם וצאור מחלה השל
 עצה פלשין והטעם צריכה דומין אלהים וצאור מחלה כל מה שצדק תקבה זכר וקבדה
 צדק ואף ליתן זכר וקבה בראש ומחלה אף בהגור צדקה אף זכר וקבה בראש
 ופי' הרטה החלורה בסוף איוב הנה נא בהגור אשר ששית עמך וצאור מחלה עשד
 גמחל לעשור קווסט עם ליתק ומחלה הלא ירדן יוצא חלעבה פתים וצאור הקבון
 חוושורה למוד החכמה וצאור חמש עלתור וצאור ומחלה סעלה משה לחיו
 אחרו ותלם השורה חק ילוד אטק פטני ומחלה הדונה לו בחלודת הלי' וכוונת טעב
 חשרה החלעבה כענהה למעלה העוף והטעם בחל בקורה חלעבה חלודו ומעלות
 דבחורה שלטור

פרק שני

אשור שאל שיהיו בפנים ומחלה אין בין צר
 המקום של ועלה לצר המקום של משה אל ין חיל ומחלה הצדק טעב יח אף
 וצאור למה תקרא סס הקללה הראשית שבו ומחלה אל ין החן ועד הקיום ק' טעב

ופי פסוק וילעב היום ומען הנוכח וכו' ומהם ומדר ועצ העצבים ותקום בצורם וטפוחם
ומצב כל אחד מהם ומנהגם ומצב המעשה ומצבם והקמח והקמח והקמח והקמח והקמח והקמח
בעולם השלם ופי פסוק כביה יאצור עולמים ומחלוקת נביאי משה השלם וכו' וכו'
היסודות ומדי הקטנים בעולם הקטנים ומאמר אין לך עשב מלמטה וכו' .

פרק שלישי

והבטוח העשירי לעבור עליו ומה הקדש דים העבירה והעשר אביחך ולבן ומשה ומחלוקת
שלשה אנשים טראק אצביהם אביח עב ומאמרם נפשו אומרת אל המלאך והמלאך
אומר לבקב ומאמרם אצביהם טריה כחן יפה שמו לו אנשים ומאמרם ומלך טריה
אצביהם עת לשרה בצבאות ומאמרם שלש ומאמרם הוי הלה ומאמרם ל צבאה הוי
מזבין ועשר ומאמרם טריה קב עשה סולמות וכן המאמרם המצפנים לבד והיו
זל בעיני המוש ומדי ארץ גלע ומאמרם ארץ מלאך אחד עשה שתי סלחות ומאמרם
בכל יום ביום קבב כר של מלאכים ופירוש המושלם אשר ראה יקב אבינו עליו השלום
והצמחה הכבדה אשר ברכו אביו .

פרק רביעי

כאן צב אדם ומאמר וטל לבת
קדיה ושהק שמו המלאכים והקטנים ופי עס של יב אומרת בעמיה הקדש וכו' .
הפעולה העומדות אליו ית צדק משל .
מרכב וצאור חל מרכב ומאמרם
פרעה אחי ישראל רכב על קום זכר אף הנה כענין ופירוש עס כבד ופי ויהי ע פ
שנים ברוח אל ופי קולו לרכב בעבדו וצאור ארבע חיות אשר ראה יחזקאל ופסוק

פרק חמישי

וכפיהם ותלם ותיועם והצמחה ופירוש ארבע נאים בעולם
אזכור בו מעשה האופנים ומאמרם מלאך אחד מלפני שמו
וצורה האופנים ומאמרם אונק גדול היה אליהם לא שחכא סיחט

פרק ששי

אות וצמח ארסמו בעולם שהיא קדמות והטעם צי ישראל למעשה פסוק לצב השפר
ופי לעקוק ופי ארבע רוחות השבדו בכל יום ופי תראה זכריה וטריה עיני מולכות
אונה לראן טעם ופירוש מאמרם הוא שכן הוא יבר קדש הוי מלאך האור וצאור
ס האופנים הם היסודות ופי ארץ להם תיעבה מעבדים ופי הקובע אשר על ראשי החיות
ומאמרם עבדו צדק וצדק ומאמרם שלשה קולס קולס השוף העולם ועד פופו
והטעם צאור בצמח ומה רבנו כמעשה לצב השפיר ומראה ארץ שפיר דמו ה

פרק שביעי

כפא
לצור
הרעה לא תהיה זהה לבס ופי למה הקמחה פירשנו צמח להים עד ויטל ומעסי
עד לשמור אר דרך עץ החיים הוי להים וכל הערה יי לצד והדעשה הקדמות דעב דור
אבנע ודעב אנשי החבול ודעב אשר ויתק צמח אב החון עסי ומאמר מיום אשר נצא
העולם לא עמד אדם שקראו להנה ארון ופי וינא אומר החובה לא מאמנות שאלך
ומאמר אף דפאל לא עמם לא מצביל אצביהם ודעב נבחי העבל עם אלתו עב ופי

ופי ויד יי הרה אל אלהי ודע פרע וחכמו ופי עשר חכמו ופי מעבד יכולת יי הלמד
 שהשט כמו בעקב ומאחרים חי את החייתם בדרכיך ומאחר כל השחק בחנה ובנמילת
 חסד ומתפלל עם הסבור מעבד את עליו כאל פיה לו ולבס חבצן האמונה והנשפית
 ביאור כוונת התורה במעש אלהים והיורה קושית השאלה הקטנה למה עבד השם
 עשה ולא עבד קודם ופי תלת בעקשית ותלת ברא ומאחרים הנאים התנה הקדם עם
 השנה צראשית והתלת ביאור בששן המונה ופי תחלקר בש ובה צראשית שמים ואין
 ופי הארץ תתק ופי פסוק יתי אור ומאחרים תלמד שמשפך העב במנה לבג ופי צמים
 יעספי ופי חטמול ופי כתיבה הקטנה וההורה הקטנה ופי את קטת טהר בעצן ומאחרים
 טהר טהרה בעצמו זיחה בעצמו ואכלת דוד למה טהר טהר ופי יתי רקיע ומאחרים רב
 חכמים צראשית התלכס ופי פסוק יקנו היום ופי פסוק הן קדם אהלך ואישיו ומאחר
 ולא אצן לו ומתלקה השטב ופי פרעה חתונה מעבד הקדם לזיוב התמשוך ליתן בחט
 כל השנה ופי פסוק קטש האין ומאחרים אין לך שטב תלמנה שאין לו חלל חתונה
 צרקיע ומאחרים איבדו תלכס השנה מעד דינו ואורה טרה ובאל שצחר היום לצקיים
פרק שמיני
 אזכור בו יתי מאורו הן האורות שצבאו ביום האשון ולא
 תלכן ופעלה בוכב לבג ופירושי המעלה על ירך החכמה
 ומאחר טאל ובה בו את הלב ומאחר אל יבא אדם יחיה בליל צליל שצבר ומאחרים אל
 יקין אדם צראש חרט יתי שאין לו זכור אכורה יקין צאט ובחמישי כחאמר שחולל ארבע
 טהא ארבע ארבע ומאחר קאט חיה צן חיה לצל ואור טענה כוונה לטבעת וצח
 ולחושבים ומאחר אטב ולא יהיה לך חטף הצבורה שחשבים ומאחר בדוע שציה קיים
 שקיעה החמה ומאחר שמה לבג וקארגה ומאחר כל מה שצבא בשטר יתי צראשית
 עליו ואור הפסח והחחץ והתנה ופסח טפ ושבוטור ובאור מאור טרה
 הקנה תבטי צעה ואור ראש השנה והשופר ואור טענה ספרים טעמים צראש השנה
 ומאחר צע חי וחזוב ואור יום הכפורים וקרצן שער התשתלה לעמאל ומאחר טהא
 שחד למחול ובאור השמן התקארג ומאחר שחשך יצר הרע צים וכחלו שפנו ובאלו
 בחורו וקול באור כח בלי ענינה וטפכור דחיס ונה ישיאל אשר באלם האבור הקדושים
 אצרים יצחק ויעקב בעששים ובחכמים ואור עלה שופר ומאחר שמה קצ זכור ידו
 לעלם ואור חן המוכר והקוסה וארבע חיים שבלגב ומאחר יום אוב טל שצבר הן ע
 עיפן לשון המשנה ובאור פסוק ישרו הים ובאור טעה אדם ופי עלם ומחור ומאחר
 זול כחן על צמאים טהם תדחיים הצויה לוינה ופי ל אבהו רוע בה זכר וקבה צמאס
 ופי וכלו השמים והארץ ומאחר זול כחן טל טבאים ומאחר על יטה חספ בשט אטבור
 ופי אור שמשון בלל טבר יותנ לו לרדם שמה יתרה ופי העשבור שחיו מרענן אטי
 המשתחווה ופי ירח אלהים אה כל אשר עשה ופי תלמד צראשית קשולם ופי תעשה ל ישרו
 קן פרה ומאחר כל צדיק וצדיק יש לו עין
פרק תשיעי
 אלה תלמוד השמים ופסוק ויצר יי אלהים את האדם ופי ספר דבקות השם החמה העבור
 ופי פסוק ויטף אל ופי ויטע יי אלהים מן בעצן ופי מן עין תלה ופי מן עין קשמה
 ומאחר כל הטבאים לא יעצאו אל לחור החשים ופי יין התשחור בעצבו ושתוף עם

ארבעה וחמשה ויטחון בן עין השם לוי ופי יצאם לו אקים וסוד הגבורה וחמשה עין
 החיים והלך קח טעם ופי יאמר לו אקים לא טוב היות האדם לבדו ופי יפל לו אקים
 הדומה ופי יפל לו אקים ארבעה ויהיו שבעים ערומים והנחם היה שנים וחמשה
 שהנחם כתיב ופל היה ופי סמאל רובם עליו ולקח צבא שלו ויירד נראה לו הציור ולא מצא
 חכם להרע כחשם ורוב עליו ופי פסוק והייתם כאלהים ופי ותקחנה שבע עשרה
 וחמלקה העבן טאל אדם האנה היתק ויש אומרים רחוק היתק ויש אומרים ערבים
 ויש אומרים אחרים ויש אומרים חמה ומה צם היה תאמר בעל העיר אים ידע סוד
 חמה ועצבם טעמחמה והאנה טחמה טעם אדם הראשון בנה חמא ופי תאמר
 הקריב אדם הראשון שור ופסוק ויאמר לו אקים א הקטע ואיצה אטית ואל האשה
 אמר ולאדם אמר ביעש אסך האל לחם וחמרי על שדה אים על עברית ופי יעש
 לו אלים לאדם ולאשתו ופי חן האדם היה באחד חמיו ופי ויבט את האדם וטלש השנית
 אשר בפסוק זה וטחונה בע אדם קין והבל ומה והארכוב טלחיות אשר צם יעלם האדם
פרק עשירי ביאור הגדה אחר בלמכת חולין ל פינחם ופי ויהי יעקב
 לבדו ופי כי האיש אשר שאלך עמו סמאל היה ויהי
 העם טחוק על נאל ורובן ופסוק ויבא כי לא יכול לו ויאמר טלחם ויטאל יעקב ויזרח
 לו קאמט על כן לא יאכלו בע ישראל ויאמר הראשון בברית בראשית כי תאמר הטל
 יאל החפץ ויאמר קהלה טוב טעם טחחוק ובעטך אל הקהל ברוחך לטובם ויאמר
 אצל אומות הוו יתכן ליה טלחם תיקושט ל יומא ולאצי כל חשך יומא דטלחם והוא תאמר
 טלחם ויאמר הוטלחם בעקבן טל טעים הויין ליה צים טטפן והטב כחוק האדם העשיות
 ודרך הטעלות צים **פרק יא** ביחודן חשלה חמא רכינו עת על טאר הטלחם
 וימא הטב ופסוק ורצון טוב טנה ופסוק ויטחן חמא טפן
 וביאור ולא יפל לטחנה חים חמרה והטב חמחז קר טיט וקיוון עיר טפן טפ חמא וסוד
 חמחמה ובלחוחה והמאה וסוד העבור ותעשה העג **פרק יב** שיעה ראד
 אקה חומר אל ופי תאמר גזולה דעה טענה טן טת טחורת
 וטאלג רצן טל כל הטלחם לדעה דרסין ולחיות כבודן ולחיות חללך טפן קולק טחמה
 וחטונג הטלחם ית אלנו ופי אה הדב הזה אשר דברה אעשה ופי לא תכל ופי חמחחן וסוד
 הקבור ומוטב על חמחחיה הטלחם טהוא אחד אחת ופי ותמונה לו והיות הטלחם הטלחם
 בטלחם ובחור פסוק הנה יתקום אחי ופסוק תאחז טפ טפא וסוד הפפס והחחורו כי
 וחמרי טחיה חמא קטר טל חללן והארכוב הטלחם טבעלה טחורה וטעם עת חמחח
 הטלחם וסוד ופי חייבת קדש **פרק יג** הקדמה לפי תעשה חמחן ולבונית
 שחיות טפ סוד חבונת עת האדם והפכחה העולם העליון בטלחם
 ושלי האומצט חמחן ועולם הקטן האדם ושלי חמחחן כל אחד חמא עולם הטלחם
 והגלגל והטלחם בקטן הקדטים וההיכל והחצר וראש החכם והענה והחשם החחחח
 ולם קרא שר קטנה **פרק יד** פי ספר חיציה חמחחם לאברהם אביא
 פי תאמר טלחמה דביא טחמח חמא חפ
פרק טו הגבורה ועמם לחחוריו סוד החרון והפוכט והלחוח וטעם

ועשר הדבוקה וסוד השלחן וקשרו וקשרו וקשרו ולחם הפנים שט המערכה וסוד
 הדבורה וצפיה ופנייה וטעם קטש יוצאים תציה ומלקחיה ומחיתיה ומראה זכריה
 הנצח אלה יהושע הכהן הגדול והוא לבוש בגדים צהובים והוא שותה לטעון יעלה טבע
 שנים והמנונה ואלה על ראשה וסוד המשכן עשר וייעות עמים ויריעות עמים לאלה
 וחלוקה הייעוה והקדשים והללוה ומכה שני החטים ומחור קחם עליה צחי חטה
 אחד היה וקח אחד במחור ומחלקה הגלגל והקדשים והיפה ענוהיים ומשיש והפרכה
 והמשך והרובע והכבוד אשר דלה זכריה יוצאים חפץ טכ הדקנים והוסים וצבעה
 נראה להפח רוח השם ית בארץ צפון ומצד המשכן והכבוד והחזק והפירוה נישו ומחוק
 ויורה קבל טעמה וכרכוב החזק והקמת המשכן ומחבה הקאורה ונורה כל המשכן

פרק יו

בסוד הקדושה ומלה ספרה וכוסר וכוונה הקדשן ומש עשייתן ומדן
 והיוה הקרב על נצח החזק החלב והדם וד ויורה הקבד ושע
 החמאה ומחורו כאן בנר סין שיש עמו טבעה כאן בנר דין שאין צד טבעה ובבואת
 בלש השע וסוד הקדושה ומחאה מה ומצורה ומה וסוד מאכלה אסורה ושענה
 ותלבושי הקשים ולבש עי ויאסור נבלה וערסה וקרי וסוד הדגש ומחנה ישראל ופי
 פסוק כי היום יז טאה אלכם וסוד בגי סהוה ען ומשן משפא ואסוד וכוונה הקדשן בהקדש
 הקדשן בפרק הגבד האדם ומחורו ומדן עבודת הייחוד והתגלה

פרק יז

ושיירה הטבע והמועדים דעוה אמתוה ועיס לבד לפרק

פרק יח

זה יורה חבל פרוקי המחור עי ספר איוב המופלג ובויכוח השאן
 עי הקם ית ומחשה דעור ההשגה הדעב הראשון המיוחס לאיוב
 והיא נש ארסמו ויף מעש המיוחסים לאיוב עי חביו לפ דעב ומעש השע דעב טע
 והיא דעב טע מעשאל ופי טעמה מעש המיוחסים לבלד והדעב השלישי דעב
 צופי והיא דעב טע האשעיה ושע העשש המיוחסים לצופי ובאור בגול דעב איוב
 ומדן ייעש הש המצואים ובאור בגול דעב טע ומדן ייסוה אהב ומחור ארבע
 לקן זה ומחור הוצר הזה אינו בודק לא הקדשם טעמים ומחור טע טעמ טכרי
 טל ונורה ופי חלב צדקה ומחור איכא סאה בצבל ומחור סחלה ל שיער טעמו
 הלמינו לבקרו ומחור השקב להוא ל אבהו צבב סשא דצדיק רבא היה ומדע
 לא אשפה חרון אפי ובאור דעב צופי ועמידה אצרה להתגלה על מדו ומחור אחר
 לן לרם הראשון ית ופי לך ויתה ופסוק ומשלם לשונאין

פרק יט

הדעב הרבע דעב אלפי והוא דעב תרמינו הקדושה ובאור
 טעמה מעש המיוחסים אלפי והדעב הק אשר עמדטה והיא דעב אלפי

פרק כ

ואתש במושפ אחת מה שאין כן בצדי אלפי והמעש המיוחסים אלפי ומעש
 ובאור פסוק ועשה לא ראן אור צדק הוא בטחקים ובאור הטעמה
 צבאור סוד ההשגה ועקרים רבים בעשיית בעל תרה חטה וטעם רבטו עה
 ובאור ומלך המחונה על ההריון ללה שחו ומחור כעב אשטקיה דל יהושע כן לוי
 הנלד בחול פלוט ומחור בעשש הכובש והמלוה עי דבניהם זל ומחור אין חול
 לטראל ופירוט פסוק קן האדם היה לאחד ומחור לפי דעב ראבע זל ומחור שחול

ואלה הן יצב וצאור גדוע צדיק וועל רשע ועובל ודעור הצאור על הנחלים ומבוס
פרק כ"א צאור ג' עשיש המוחסנים לשם ית עש איוב וסוד הסיון וכוונע
 צאור שקרי יסוד הקרה וקושב האמונה
פרק כ"ב היה רבו עבו וחתמה האומר ויש לבך
 ותאמר והארץ לתולדות האדם המכרים כפי אשר קבלת מפי מופנים ומפי ספרים
 ועל הע העש הקדמה אשר יעדת בג האמר והנה אהיה צאור אגר יעדת ואל
 אמה יורטו בדך אמה **פרק ראשון** כאשר עלה בחפץ השם לצדוק
 השמים והארץ ויגלה תכדור הארץ מה שחיבה הכונה
 להיות העלה לטוב בה היצורים היה תכלה החפץ לצדוק העולם ותחלק לטענה חלקים חלק
 ראשון אינו גוף ולא כח בגוף והוא עולם העכאים הנצלים אשר אינם גוף ולא כח בגוף
 אומים הם סיבה ושלם לב הנמצאים ושלמים מאת השם וא לא נמצא בהם חלוקה כחלקוק
 הגוף לא חלוקות צור כצד השלמות והשלמות וחלק טעם טעם טעם א גוף אומים נחמי קיים
 לא יפרד והנה שלם הנצלים וישם כדור הקטני אין בו איכות תקור ומנס ולא שנו עבתי
 כי אינו מורכב משקוור הפכים כי אם יסוד אחד פשוט אין בו חקות כלל לא הנציר שמים
 חקיים כגלי צלים ותחלק השלמי הוה נפרד האישים והחן קיים אומם קוונת אינו
 נחמי ודור העולם חם הטעם ההוה והנפרד אם כי יתחייב להיות כמצא חלק רציע
 וישוקף גוף הוה נפרד שמה נחמי קיונת נעז והוא האדם הקרן שלם קרן נחמי
 וחן רצונו זל כאשר נברא אדם ושלמה הצורה נקרא טעם ואל על עולם חלק כי אז צדיק
 העלם הקרן זל האדם בגוף ונפש נמצאו ל חלקים המרחיבים להוציא כפי תחלוקת החכמה
 אומיו בצמחיה רב ויחלה להם יקו הים חלל לחלק עגב פלארין והנצב צדוק דיוון
 אלמים והו השמים ואלמים צבוק חלק בחן צמבע אומ חלק והם טאקיות פהנצב
 דיוים אלמים כי אם השעב פקחים על אמה נמה וכוחי הוטיב בה פקחים עמדו ונצרו נ
 בלארין אומין פלארין של הנה לא שליו עמד והעידן אישעב לא זז חמצב כונת
 הנאמר כי מאחר שחיבה החכמה האלקית להיות כדורו אעלה עכל חלקי הנמצאים
 הטלים הנצלים והארצים ועל אלמים זל פשעלש פשעל החכמת המטלים שכל והארצים
 באטם כולם הוטים וצמבע ויחידים ותקך סדר פשעלש הטלית והעצבת חייבת
 חכמה להיות האדם נצב אומע מטע הנחלים הראטנים ושיהא הרעות תפורה כדס
 חסיה תוחלאת כדי שיעלה קלסמן חכל חלקי הנמצאים טלמים הכרחיים וארצים
 טעשים הכרחיים ושלם וארצו משותף ושיהיה פועל פשעל פשעל רכונת והם הדיוים הפקחים
 זל חין האנושי השעל צמות וצונו וצמטו המוחלט והנה החומר כחשך ל הדיוים
 הארצים האטמים והשלם אשר בו נמשך ל הטלים הנצלים כי שצב טלם ודמותות המלטים
 וכדי להיות חומר אדם זך נקי ומצומצם חוכן צמבע היצרה קראו חנוב גן שן כאשר
 יצא צדק השישי וכאשר נצב האדם חזק בחקם הנבחר תכדור הארץ עלה בחחשע
 להיות נחמי ולכן צמנו צמנו ונדמות ופ עלה בחחשע להיות מה שגלה תכדור
 הארץ ויעטב באחר לא תהו באהק לעצב יצרה נמצאו טעם הכונות האלה הפכים זה
 לזה כי אם יתקיים הוה האדם נחמי תמיד קיים לא יתקיים הוה הנצלה תכדור הארץ

הנה עשה

הארץ חיונית כי אם לא יאכל האדם מעצם הדבש טוב ורע כל שלא ישתדל צדיעש הדבש
 המפורסמים צדיעש טוב ורע לא יהיה צריך לחוב ולא יתאווה אליו שהיה סובב ומצאות שן קדש
 טוב ורע ויהיה חי לעולם כי לא יפסק היטן כי כן חייבה החכמה להיות האישים נפשיים
 והימים קיימים. וכל זמן שלא יילד ולא יתפרך אחר היצ הרש והוא הנחש כח המזון יתנו
 לו הדבשים ואח יעבור כח המאווה אל השען ההוא יהיה אדם הראשון בעצמו קיים ולא ידמו
 לו אדם הראשון מין בעצמו קיים מין היה מין חי מדבר והנה לא שאלהה הכולה צדיעה
 להיות שולחן בעיות המידות קיימות לעד לכן צדק שן הדבש טוב ורע להיות אישי היטן הוים
 ונפשיים. וצדק שן החיים להיות שומר האדם האוכל מעצם החיים תעודית נצחית וצדק
 השלם הכולה בשבט השלם וגם חוב שומר האדם תעודית ולא ידמו לו צדק החוכר את
 הספינה אלו רב יהודה אלו רב כל מה שצדק הדין בעולמו זכר ונקבה צדק ואף ליתק זכר
 ונקבה צדק. ואלו שלא נזקקין זה ש זה מחייבין את השולם. ונה עשה סדס את החכר והרב
 את הקצב ונמחה לצדיקים לעבד לצדק שומר והרב את התשן אשר כים ואח רב יהודה
 אלו רב אף צדקות ברחי אלף זכר ונקבה צדק ואלו נזקקין זה לזה היו מחייבין את
 השלם. מה עשה הדין סדס את החכר וצדק את הקצב שומר הנה ש כחו בעתבו ואח ר
 צדיעה באנו הנה ש כחו בעתבו זה חכר ואינו צדיעה באנו זו הקצב נש ש החיוב
 והייתה הוא הפסל צדק והעברן לכן כוונו חכמיהו אל הקצב להיותם והיובן וכן הקור
 והחום הפועלים באשר ידכו לומר שום כח פועל פעולה יכו שתוף חס הדבר ההוא כל עפעש
 וכן החלח קיום הדבר וכן צדק תלח עולם הוא וכן סדס כל התעלה העדה וחולש הדבר
 היולד מהם וחולש פעולתם כפי לחיוב הפעולה ולחולשה. ועם שמוסן חלה ליתן חלה חשופת
 יצירה ונלו גים רבים ילדה אישי אלו יש חוב דב צול בתוך היס משונה בן ליו רחמו בו
 סוד נלא והנה יהיה ליתן חומר אחד נושא תקדים נפשי על דרך משל כל תלה אחת ו
 והפסקותם לפרושים נפשי טוים והמשל כחול רוח פש הפש רוח חמש פש הפש
 צד כחו רוח העולם ופש הפש עטון ובוונה ויצון ועשיים נפשי וכן ליתן משל ומשלותן
 הנפשיים בדרך המאמר באיוב וכאשר יתבאר בערך ויחמו בו חכמיהו משל לשכל
 האדם והנה חלה ליתן חבור וקצין ודע כי הפש השכלה המדברת חכמה כח וחובבת
 לקבל כח השכל ולתאר א הפועל צדיעש צדוק הששיש השכלים מופשעים וחומר והנה
 השכל השכל הפועל אשר באדם הקדון חלק והחלואש העשיר להקצב כל צדק נפשי
 השכלה החלה והפש החלה כמו חומר לוי וכאשר יתבאר יחד וידבקו נקראו ליתן וכאשר
 תקבל שפש השכל יהיה לה השכל ליתן חן והנה הז זכר ונקבה פועל ומעשע השכל הפועל
 זכר והפש המדברת נקבה ומעשע אליו ולכן שמהחבין א הנפך כל ש החומר נקראו
 ליתן והנה נפשי האדם שתי קבוצה הקצב האחד נצדק בעצם החיובת בחומר והקצב
 האחר נצדק א השכל השולח בפועל. ולמה יחמו ליתן זכר ונקבה צדק ליתן א חבור
 השכל והפש ואל חלה נזקקין זה לזה היו מחייבין את השלם כי לא תתנו צדק לעבדת
 ונה והיו דוחים לשכלים נפשיים ולא כן היה הכולל ולחבור המידה הזו נאמר לכן של
 כל הנפשיים הנפשיים ואהה פה עמוד עליה לפי שפדקה נפשו מן החומר ונדקם אל
 השכל צדק המידה וכן אחר בן עשרי נה אעשה ונפשי חטקה בעצם ליתנו אל הדבוק

הזה. לכן רחמו עלי עשה הקצק סרס את המכר והרב את הקצק לרמוז טריחוק המכר. אל המכר
 השעלמן העש המצבר. כלומר העדר כח הטבל והרסק אל העש המיד. גם הדין את הקצק
 הדצק צחומר והעש המטב את המטב כח שהיה אוחזת בזה ופס חזה אל תפס ידה מקום
 העש וישבו. ואמרם שאלמה לבדוקים לעבד (לא) כלומר לא טערה תכל (כל) והעדר החומר
 אל מלמה קיימר לבדוקים. כלומר קיום טעורה לבדוקים (לא) טעורה. העש כח לעבד
 העש. ולמה רחמו אל גם כן אם אדם ומהו עו טעופין צחומר. ושק עו טעם. (כצופין צחומר)
 והנה חנה העש. ועצמו. ורעמו. וחיו. וכן אמרו צחומר צחומר. והנה מלך אלף
 כמו ליתן שרל חבור. וכן אלף כל פ החומר הראשון מלך. והנצחיים מכר וקצק צחומר
 וזה הקס לומר החומר טעורה החומר והצורה והעדר אטור חל על הצורות פ לול העדר
 לא היה נמצא הוה פ החומר לרש צורה וטעם צורה הראשונה בעצמה והנה החומר זכר
 ונקצק. חכר צורה הטעם והאורך והרוחב. והנה צורה כל נקץ בעל חומר שש פאור
 מעלה ומעק פש ואחרו. יתן ושחאל. והנה הצורה המתקיימת בזה יצו אדם העשוי לאלה
 החשב. כאשר יצא צחומר. הוא הקרא זכר. והנה העש והחומר הוא הצד
 המצוייר והוא הקרא קצק והוא המתפעל. ואל זה חזי חכבר ספר איוב בעבור צחומר
 והנה טו במחור אשר שאיתי עקן חכר בקר יאל. וקרא החומר הראשון צחומר. כלשון ופס
 לפ שהוא מקרה טעם כחור פאור העשוי. והנה החומר בזה אחר ופס מצד פעולת
 צחומר לרמוז ולצומח וחי ורעש וחי ומצבר ומתאור ומעשור ומצומח ומצול וכחומר
 רבוע שואור על החומר הזה במתקן במקום עצמותו שם הוא מקום הכח הנושא לכח
 החיים. ואינו וחוקן באידי באינו הוא אבר העשוי וההתחלטה. והנה הכח החלוט טבו
 זעב הוא הכח הצומח אומם הוא בעצמו חזק כמו ארץ וקרא הצד החלש זעב. כמו ארץ
 קפיה לזעב. ואחר העש זעב האומם. כלומר החלוט אשר אין צד שם כח ואחר עקב
 הצומח והקטוע בזה הגזל אחר יחסו זעב. וזלתי יחסו ומצומח חפזן אל יעש ולכח
 הגזל והפס והזומ זה צחומר גדי פחדיו יסודו וקס כל התולדה מבידת מרים פחדיו. זכר
 הדומם אשר אחר עצמיו אפיקי כחמה נמיו כחמה. צמל. לרמוז פ ההצבה הראשונה
 הדומש. ואחר פ החומר הזה הוא ראשית דרכ אל הוא העצב ראשון בעלם הטבל העומן
 עש חכב. הונו לקינות מרפיון יקדים לו ההפסד ואחר כן יהווה יגב חרבו ואז ישאור
 ואחר פ בול הרים פ כח הצומח שני עליו. וכן כל הכחור החיוטות שואור עליו וחית העדר
 ישחקו שם. ואחר חמת עלים ישב. דמה הצורה לכל לפ שאינה קיימת לע. ופ דמה חנה
 לכל קנה וצב אשר צחומר העים יעדר הכל. ואחר קן יעשוק נהר ולא יחסו. כלומר הוא
 קיים צחינו המיד ולא יעדר פ הוא עשוק כל הצורה של יתקון מאחר חקם. ואם יתקן
 ההפסד להעדר החומר הוא יעשוק ההפסד ויעמוד לעצו. אומם הצורה היא העדרת
 ואפילו יפס עימי הירדן לעמוף החומר יבאח הוא ולא יפסד פ ההפסד הוא בעש
 יקחבו. וזלתי עשעש. כמו חול יראה יו צעט. כמו בעש. יקבז אפס של העדר
 ויטעמו צחומר כח שיעמוד בקיומו ולא יעדר. לפ שקרא החומר קצק לפ שהוא העש
 המיד וקרא ההפסד מכר והוא הצורה לפ שהוא פועל המיד צחומר. ולמה רחמו רבוע
 אל אור רב יקודה חף צחומר צחומר. וקצק צחומר. כמו החומר לצחמה לפ

לפי שהיא דומה לב צומח וכמוהו צורה הצעת שאין לו חלק בצבע והיא זכר ושקצה כאטר
 צארכו ואחר אלוה טוקקין אלו עם אלו מחיבתן אה העולם הרבה לומר שאם היו מחיבתים
 כבב על הכנה אחר ועל הצבע הצעת אחד חכמי הפסד צורה היה העולם חרב סכבר נודע
 שאין ההיה צבויים הצפחים רק בצבע ההפסד ולפי שאין החומר נפסד לגמרי לא סומט צורה
 ולגב צורה לא קרא להעדר החומר הינה כדרך שאמר בעיתון שים אה הזכר וכן אה
 הקצה לפי טיט העשש שאחש לב ואוצרה פ יהיו איש חמר שבור רב הצדיקים אלה
 החומר אינו נפסד פ הצורה היא העצרת והחומר קיים וצאומרו דור הולך ודור צא והאין
 לעולם עומדה לב אחר צפן אה הקצה עבב פעולה טל הנה פעולה תשד והחסרון אהר
 נחלא בפעולה הוא היצב החלואה צפן ההיה והרפסד וצפן הנפסד והחומר וכן טל
 צמח ולעבד חפכא לפי שאמר בעיתון שים אה הזכר והנה אה הקצה אהר והיה שטח
 הקצה להוד בהמורה בהרי אלה ולפי שקצה הלייתן ולשם קצב בהמורה מלחח ועל
 צמח מלחה לא משלג למחר נפסדה העשש לבן ואוצרין נפסדה הצדיקים קיימים אהש
 החומר לב קיים לב לא הקצב ואומר טפ החומר צבנו לקיימו לעבד לצדיקים לב טהש
 ית אינו מתקח שטר כל בריה והנה עצמות הצדיקים טפצלו כמה ייסורין וחלקי כחור עפושם
 עבדו השם ית והיה לב העומים הצפשים האומים צברה ולאו הצדיקים טפצלו חיסורין ולא
 חו צאובה לבן רחמו פ צפן החומר לצדיקים לעבד לבן למחר העשדו וקיימו לזמן החייה
 ולמה חו העשש יחיו ותקח טפצלו יקויון והנה חומר ליתן ויהי הנפסד החוברת מוסב
 בטפס חבד אחר להבין בחומר ולהמשך אחריו ולהמשך בהלואהו הנשחורה החמורה
 ומנה השט להבין טפצלו ולהמשך בהלואהו החמורה ונפישו החסורה החיטונה בחבור
 אמה ובחשק דודים אהוצים לא יפדו ולחבור זה רחמי החבס בחבור שטר חיי חס
 בחשק הנפסד החוברת טפצלו הפועל הוא הקרא בעל ואשה והיא אשת וכלן ועב תראה
 תלנית ולהושא הנפסד החוברת הזאה מן החל הפועל הוא הטלש בריאת האדם וכפי גולה
 הולק אהר יצא האדם מן הנפסד הזאה מן החל הפועל הוא הטלש בריאת האדם והיה משלג
 והטפס לבן עין והוא ההצלל אהר בריה הצדיקים ברב עשיב חלק הנפסד הזאה אהה הטל
 ואל החבור חוה רחמו אל לעבד צדיאל לעשות קנוטא ש ליתן ואל מלא רבב עמרו אינו
 יכול לעמוד לתשו שומחר העששו יוש חכבו ואם פ הם אל ועשש ההעדר הצל עשד תלאוה
 ויהבחה הנפשוה טמן יוש רוב נחש וחלף חוה וההעדר הצל ועד העדר הכובש וחלף
 מדה מין חשן אותי בצדיאל אלו צא צדיאל להפוך אהשחם לה רוח פ כח העבב הולש
 רובה להפסיד החבור היה חוה רחמו עבד צדיאל לעשות קנוטא ש ליתן להפסד החבור
 ואל מלא טהקצב עמרו וועשדו ומקיימו לחלו פ העדר הטל אינו חסרה חוה ומשלה
 הכובש ואל צד השמן פ אם צדוית והוא ית אינו תנה בחיפמך אך הוא תנה קיוחס
 והתמדה ולמין טיטפס הטל על הנפסד הטלש והיה הכובק חוה קיים ואחרו רבחנו
 אל תפיש ירון יוש חושה שחם והולך במה על טצדיאל ומש חתפלג והולך לים הצור
 ומשס מותפלגל וורד על פו טל ליתן שחמר יבשה פ יצח ירון א פיהו רחמו הודק
 לטפס הנפסד העולם הטלש א עולם הולש ומש חתפלגל וורד א היה הצול הוא
 טל הפועל וכן הטל הפועל לחי טל ליתן לחבור הטל והטפס ומש טורלס עתל

והקוף לה שלא והאטו יבא פ יבא ידן א פהן כבהחור צרה אלה קוף דכח כל בחור
 לא שאל ופשו חיותו צרה אלה בחורו צדק שיבא ידן א פהן של ליתן יד עד
 מתי יהיה הדבור הזה קיים כל זמן שישיעב הטבל השועל אל פו של ליתן לחבור הטבל
 והטעם ולפי שכתבתי פ הם סתי שלחיותו שלחור החיותו ושלחור הטעם והם חדרג זה
 לזה נמצאו בחור העץ אל בחור החיותו שזוים את הטבל להשיג שלחורו בחסן השם
 יתן העשיל ד לבוקס אונגם עבן הכח המדמה לפרק לה עשית החיותו ולפועל
 צעשעה ולמטבא אחיה בחורים ובמכונים צבא המעורר והמהלך עד אשר
 ייפה בעצבו כל המשעים קדעם והדעור הנעור הכוזבות והוא יצר הרע או ישתלק
 הטבל והטעם הטבלת המדברת והנה אם הקושך יהיה לצד מצדו כמו שני אשה
 מורכב ואכלה דברים המועים לחיות העץ לא לצקשה המוערות לא ישתלק הטבל צשיב
 זו וזה לפי שהאוי הטבל שצד כוונה המשעה הוא להולד העלמה לעבוד השלם והוא מין
 כוונה הצביאה אל צהמור הטעם ואם ההמשך במצב המוערות והטחוף אז ישתלק
 הטבל והשאר הטעם והחיותו למעשה החיות וכן כל אשתיה פת מהם והיה לחבול ולפי
 שהוצרך לקיים השלם בתקון החיותו ולא יעלה השלמות האחרון והנה הסיבות המוערות
 למוד החבור אשר בהם יקנה האדם השלמות האחרון חוש סיבות וכן כשב החורה אל
 בחלק ראשון פ הסבות המוערות למוד החבור חוש סבות הסבה הראשונה קושי ה
 הששן בעצמו ודקותו ועמקו כחיותו החכם עמוק עמוק ולי ימצאו והסבה השנייה
 קצור העשור בלם בהחלפת וזה פ האדם לא ינתן לו שלמותו האחרון בעלילה אבד
 השלמות בו צבא והוא בחלפת עשר השועל כח ועשר שאל אדם יולד הקטנה השלמות
 אוךר העשור הצביכות למוד החבור האחר והנה האדם יהיה עבדו למוד החבור
 כסף רב אונגם אם יאחרו שצורך למוד להקטב חדש או שחלשים יבדל עליו זה
 והסיבה הרביעית הקטנות האשור וזה פ כבו ביארו חכמי החחקר פ מעלת החור
 הם המעורר למעלה הדבור הטבלות ואי אישור היות המעלות הדבורות השלמות
 לא לאיש הלמד מעלת המעורר והסיבה החמישית הקטנות צבא העץ אשר הם
 השלמות הראשון ובלצ אם יחובר לזה המשך צאטה ובבטם כל שכן אם יחובר לה בקשת
 החבור ולזה כוונה דבורתו אל צוורים לא עתה תיה לא לבצע לחבל חוש והחם
 חורי ד יסף הבק פ פ אלו החוש סבור המעורר למוד החבור קראו
 חכמינו אל עולה וחלה עתה מעטת וחיוק ככונם ועלם שלטת ותחקון מחקיה
 ואחר חכמינו אל חוש עתה הם ארבעה באים ואחד צאית ואלו הם עתה החיל
 סבב ועלם עתה וצאית עתה לבד ועלם אור עתה לבצע עתה סבה דכב
 ואם על טעם עתה חזן לבצע הנה עתה אונגם עתה בצר לבצע וחלם את צור
 עלרם והנה הם חוש עתה סבב חוש סבור המעורר הקטנה הראשונה צאית
 עתה וידוע פ אין מעטת אכלת פירות האילן שלטת טעם עתה חזן חסרון טעם צאית
 עתה לא חזן קטנה עשור כחבור במעשה הטעם למהר צמיחת פירות החיל צע
 שיעב כדרך שהיו עושים שהיו מעשים פתים ידועים ומרין אונגם סבב החיל וכדומה
 להם לפי דעם הרע ולפי דעם כוונה עץ בחוש הקוף פ הכובב או הלגלג אשר היו

היו עובדין היה מותר שירוצו לצד קודם זמני ומסיידין מחטבין תחת השם לכן נאסרו
 פירות האילן שם עליהם לפי מנהג ארץ ישראל לכוף סלע ששם עש הזרין יתנו פנים ולא
 יצאו לעשות תעשה כפי המחטבה הישנה ההיא שלא לקנות דעב כוונתו לא נחמם שום
 חסדן בזילין עשיו. וכן הסנה הראשונה אשר בעבורה נמנע למוד החכמות שומק הדבר
 ודקותו ותהיך עמקו לוד שלא הרעל בלמוד החכמות יצא לרכבו רע בקור עשר
 הישנה כדך שיקרה לעשף בהצטו נוכח השמש. וכאשר קרה לאיש אחר אשר יצא
 לרכבו רע באומים אל אשכח ההיא זונה אהל לה השמש ל' אמרה לו ולאו אה אלשע
 אחי לה אחר אי. מה עבד עקר שגלה ומיטרא. כל שנמשך אחר דעונו הכוננות
 וההטות הנשחית הנמשלים בדיקם לאשר איש זונה. כי ידוע פ הדעה הישנה וההנחה
 היותר נפוחה הכל נמשך אחרי החומר. וכבר המטיל החכם החומר לאשר איש זונה צפון
 הקורח תעל. ועל השגן זה נבד ספר משל לאשר שאר ספר המורה בבסלר ספרו.
 והנה אישע נמשך למצב חומרו התענה בסיבה שומק השגן ודקות כאשר לא הישע
 על אחת זזה רצו באומים עקר שגלה ומיטרא. ומלת שגלה הגייה פגל שפירוטו
 שבעל חטב מחטבה רע צק רצו ולכן לא נרע לו. וכן עקר המחטבה ומיטרא מן הישע
 היטרה ומה אחר דעונו הכוננות. ואחרי החומר הקוים והנפסד וכל תעשה חכמה
 ולסנה הזר נמשע למוד החכמות לתחמילם לאשר לא נמשל כדסם לים וצרי. ה'

לאשר לא השתלם השתלם צאיסור והיכר ופדישע אחרים לא שחמם חסדן בחכמה
 מצד שמה לא שלא יסלה שכל החכמה בה ויקנה דעונו כוננות לאשר יקרה בשלם האילן
 כאשר צריחו. והשלה השטה עליהם לב' ונבדזה בסבורה המושעו למוד החכמות קצור
 הישנה להשגה החכמה כי האדם נקרא נבדד ייק ודיק שומד כח מונח לצאת הפועל
 והנה המושע האה מעשע לב' שאינו תשיג החכמות צרפתי. ולאחר ארובת תחכין
 ומה ורצב חס' ים. וישלה על לב אדם מאחר שאי אפשר להשגה תלבו החכמה תהי
 השגה בלחוד לה רחוק אל לא עלך החלמה לפעור ולא אהה בן חוין לבאל יחמה
 והשלה העלשית עליה אופן וכצנה בסיבור המושעו למוד החכמות היא אורח
 ההשגה הכיבור לתחיל בחכמות וכחאחרים והיה חס שמוע השמעו שחישור רבונ
 זו אחר זו. וקנה האדם ילמה לאורך חלמוד והשלה הישיש עליה אשה. ונבדזה בסבורת
 המושעו למוד החכמות ההסור העכעונו הקודמות למשלה הקביות לפי שלא ילחו
 המושעו היצויר נאדם היחמוצו במלע שפם עש אשר ילשם עשמו תבדור עכעונו. לכן
 נמשע החכמה לוי שלא תלם הכוונת העכעונו. ולמה ריח התקן שומך צבונות
 סוי שרשם למקלן. והשלה החמישית עלה צרי. ונבדזה צמישע למוד החכמות
 ההשקווקו בצפ חנע. והוא השלמות הראשון. וכן איס יחבור למה צקטה המעוררת
 ושק האטה והכסם. ולבד עשן זה רחוק אל נפשוק ויעבור ארבי צאין. וכפ יתה
 שחלו מוחי חכם ז' יוסף הכהן אל שעבר אבנים בחכמה המושעו. והשע עת תקום
 שפיש חכמה הקבונג. כל צדישע תולג וכוסבו הקרחה חטבון הקוסות ומולות והנה
 שם שפי טעז שפ תעלור תולג. וכאשר העשלה תלבו החכמה האלה צדישע
 השכסם הנחמו צמלה אלון חויה. והנה אלון תצויר אהים. והוא מונה למחלם ומורה

מעשרה הוראה ויהי ששלה געלט וטל הטעם צאין לעבב עליו והענין חילוקי והכעס
 משה לחזרו אצל התבולות והחיותו באחרו כענין ברו מזאת חזרה לעצוק אהב וקט
 הוצרך להרשב עיניו והנאות הנפשות ולהקצוק כחור הענין וזה כח האהב כמשך אז
 האב ההוא וכדי להחלטו צוה לחול עיניו לבדו והענין החופה העניה פ' ע'ם הקצוה
 לרמוז בהעדר החיותו ולזה רמזו רבותינו אל הכעס לעל קטל לפרט חזינו לרבו
 הנפשה ולפ' הוא הושעה ההוא הענין חרטייב לקיום העולם קבעו תרבינו התמימה
 מעשה זו בפיה ורבה פ' שלף יתחוק חזונה לענה ונמצא העולם במל' מישוב ונראה ייחוק
 שאר וקרובות ואשר איש פ' להושיעו עדה קדושים ומהוים ומהוקים מן הסועל הושעה
 ההוא המועט השלמותו האחרון אמתם הורה המילה כח להשלמותו הקף טענה בדרך
 עצה וחזרה הקף חללה לשמים פ' לא ישלם כח הנולד ע' מללה ל' טענה וימים בהקף טענ
 טענה כוכב לבב כאשר לא ישלם בבאן אמו מוסף על פ' לא עתוקה החכה האטעית
 בלוד סדווח קטן קודם אשר יעל ואלו כאשר יעל לרוב אהבתו ומע' ומחולו ולהושיעו
 בלוי ע' ארבה יתחוק וישקב באור אחד נעלים משאר האומות צדווח אור בצדווח כ'
 אמתו האומות צדס ית' והשיבה לאור בלעבו וצדווחו פ' העולם תחודס אל קדווח וכן
 עיניו צמח הדווח יחוד השם צדווחו פ' הוא החודש והתושב ולשלק כל דווחו כוזב ול'
 דעב רעב ועל פ' טעם עיניו או טענה עיניו יקום צד' לבן עתייב ישראל טעם יסווח תעב
 עעיק פ' וצווח אור וקן תפילן וחילה ס' וקיה לאור על ידך וכת' טעב אור הוא לעולם
 והחילה לאור בטעם לבן טעב אשר אין תפילן הע' הטעב עיניה לאור נמצא טחין אחד
 ומשאל הולך ולפ' חזרה לאור צדווחו וכן עענו טחוח תזרע קדושים ויחד השם בורח
 השלם והענינו ומה כח היה תחודר אל על דוד חלק ישראל טעבם למחון בתקום שאסור
 לעצוק צדווח ואי' בטעב טעם ויהי ענינו כאלו אין צדווח חבור לתקן עליו ע' אשר טכו
 באור בריה אשר צדווחו אז טקן ואמר למנחם על השושיית טעבם בטעמים ולפי שלף
 יוכל האדם להשיג תקון שלמותו הטעם ולמוד החכמה פ' אס' בצקון הנהך בקטור עניני
 החיות וההנהגה החלופה ותקון סדר ע' טע' אס' ואז יגע אל השלמותו טחוח שלמותו
 הטעם להשכל ולדע הששיטם צדווח וזה פ' כאשר יהיה האדם באבטתו סעבה גדולה
 טעם אל החיות וההנאות אל אל הטעם והחרון והנאות הכח החיותה אז איפשר על ד'
 יחטא ויכשל בטעם ית' לפי טעבט ע' אשר טעבו טעמה חלנו לבן טעם תרשינו ה'
 האומות לקרון הנהך בקטור ועליו רנדור בטעם ומת' ואהב החצנים וחבור האומות
 ותקון הטעם בטעם ועליו רנדור טעמו המושלמים אל האדם השלמותו האחרון אשר
 צה ישיב חיים טחיים ולפ' פ' לעב זה טעם תרשינו החיותה חזינו חכמים קל בטעם
 טעם אור ה' יהושע בן נוי טעמה ונשה למידם אמרו תלמידי השר' לפי דע' רבונו של
 עולם ונה ילוד אשה טעבו חת' להם לקבל תרה' אמרו לפניו רבונו של עולם כל חזקה
 שצויה לך תקע' דודור קודם טעבין השולם אהב תבקט לענה לבדו ויש טעמה זה
 אנוש פ' חכמו וע' חת' ליה הקע' לנשה ונשה חזויה להם טעב' חת' לעב רבונו של
 עולם תפילן א' טח' וטרפוט בהכל פיהם חת' לעה אחוז בטעם הכבוד והחזיר לבס'
 טעב' טעמה תאחו פ' כסא' חת' להם תרה' זה טעב' טע' חזויה לו אט' י' חלנהך

הרמזה

עלמנו

אלהך. חזק לך כלום למצוי. וירדף וישתעבדך לפרע תרה ויה לך טוב מה טוב
 צו לא יהיה לך אלהים אחרים על פני כלום בין העולם הזה יושבים שהם עובדים וי
 טוב מה טוב צו לא תשא אה סם יז אלהך לשוא. כלום תשא ומתן יס נפס טוב
 מה טוב צו זכור אהוס האב לקדש כלום תלמדה אהם עושים שאהם ציפס שפג
 טוב מה טוב צו כד אה אהך ויה אהך. כלום אה וחס יס לך טוב מה טוב כה
 לא תצטו לא תצטו כלום קטנה וטנה ויצד הקני יס צפס. יעיד חזרו והודו
 לקדש ואהרו יז אהושו מה אהיר שחך בכל האף אהר תה הודך על השמים אהיר
 כל אהד ואהד תשר לו טמור עליה לחסם שפד עפ לקחה והיגור צדס צסכר
 ששיר לחוס לקחה והיגור ואף תלחך הוור תשר לו דבר תחנה טמור ויתן אהר
 הקאות וככב על השם חי לזו דאמרי לה תשא ידע. אהיר כל שעה שירד ועל תלפס
 הלב כל השמן ואהרו רבונו על עולם תרה הים היא אהר לה באף. הק אהלים אהר לה
 אין עמה. הק אהר רבים אהר לה לא צו היא. שטמור והוס אהר לא צו היא ויס אהרו אין
 עמה. הק אהר אהרו אהר לו אהרו ומה אהרו באושו טמור שמש. אהר אהר אהר
 ואהרו רבונו של עולם בכל האף חפס ולו תצטו. אהר לך אהר בן עמוס היא. הק
 אהר תשה אהר לה תרה שנתן לך הלב חסן היא. אהר לה ומה אהר שיתן לך הלב תרה
 טמור אהרם הלב ידכר והוא ידע אהר תקוה. אהר לה הלב בדי אהר. אהר לך
 רבונו של עולם חנה גינה יס לך שאהר תשמשע בה אחיך טוב לעבדו. אהר לך
 הלב הואיל ותשאר שחך תקח על שחך. הק חסו תרה הלב עשי. ודע כהר
 יספס לחכמים אל דבר שש ידעו להטמור אחיהם ברכו חומים אהר בחיה דק וחסו
 תפסו בדרך תחנה להטמור וההחון ואהרו עשיות ודבר חבור כלל הסתמין
 תלפס השת והשמן והלב חכום כפס. זה אהר צה וזה אהר צבב עד אשר יתפס
 העשן וישאר פתס לפתס ופתח לודע חן וכסר אהר טמה תחך עה עה תלפס
 דעשן תחנה בן עשן אהרם בן עשן תחנה. כל טמור שהחכמה בן
 עשן לך הוא ית תעלה לשיחם אשר יז קורא ועשן לפתס וכונע האהר הה
 במשא ומתן בין תלפס הערה ותשה רכשו עה והשמן הכל לצר על אי זה צד ענה
 תרהשו החתה ומה היתג כוונע צה צהרטה והתעלה לשם פועל זרע קדושים אשר
 קבלו והנה תלפס הערה סס חונח אהר לכחור המערה. הקף ולכחור הששערת
 חן הלב על העולם השל ותלמידי חכמים ותאמר מוז תלפס הערה רפס כפי כוש
 תלחור והשמן סס חונח אהר לכח התעבור ולכח התהנה ולכח החיון והשש ה
 כחור לו כול בים חכ אהר חכוב תלפס. ולכן אהרו הוא שמן הוא יצר הרע הוא
 תלחך הוור כאשר יצאר צפס. וכן השמן סס חונח להערה כפי כוונע האהר והע
 תשה רכשו עה חונח לדים תורכב הקף ופס. וכאלו הכח הולגור כל העשור אהר
 פ לתעלה תקון הנפש נעה תרה ומה עשה ילוד אשה יצר חומר צפס אין תרה.
 החיה לא לתקון הנפש. ולכן אהרו אשר תה הודך על השמים וכאלו כחור הנפש תחור
 אהרם בים ששן והחידור הוורכב תעף ופס חשיב מה לנפש ולערה. והנה כל התנה
 חכור עשור לתקון הקף אהר ולא יהיה לך לא תצטו לא תצטו לא תמור ואהר

שנין

בעל החומר כ' חזרו מלאך המלאך והודו להקצת כ' לעשרה הנה עשה כאשר אמר יו
 אדושינה מה אדור שחק בכל הארץ ואלו על השמים לא קאמי ומאחר שטחה יתן החומר
 כ' לעשרה הנה עשה שחק השמן לעשרה אס החמה עשרה בעשר החומר לא יתיר
 השאר לעשרה והקיים את עמי השמן לפי הבה וחזר תורה היכן היא הלך אל הקום
 הנגזר ותמל המו והנה החומר העשוקה בארם כאשר אין לו צורה כאשר יקראו בנה והקיים
 על הקום לא כ' היא הלך אללים ואל אלה המה ויס אמר אין עמי כ' מה למהו כל לחומר
 ולמה צהיות כל צורה והלא הצורה מהורה וקדושה מה לה ולמה והנה בארם וועת
 ומשגה החומר הלך אל העשר שאלו ואברון לראובן אס היא ענינו בעשר החומר
 ואלו הושב אלהים השן דרבה והוא ידע את חקוניה וידוע כ' שם אלהים תנוח למלאכס
 וחזר לפי הבה וחזר אל אלה משה היא לומור לא ענה כ' אס לעשרה שיהם לתקון הנה
 והנפש כ' למטה המורכב והנה ועש ענה ויא ענינו השמן ושחק השמן לחומר
 ש' נכבד העין אנוש השן רבן של כל הנבאים יתן החומר כ' התלכס משו לו כל
 אחר ואחר עבר וזה כ' צריך להיות כל החומר שלמים ומוכסש בארם יאר להוים שמועס
 ועוהים את הטל ובה תסר לו השמן קוד החמה והקאות וזה כל ויתן שהנפש נקטת
 שלמות החומר כ' אז ישלם הטל וזה כ' המורה הנפש החיטור אשר נשכנה בלב הין והיה
 המוצ ובחומר חומה ויהי פקחן וכאשר השלם הנפש החיטור השלם המורה והשלם ה
 להדבק בכל זה כוונת החומר ואלו דבר החמה הנה וירד וסר ומעלה עבר בבה
 מזה והם י' וסוף הכתן כל כ' הגשה הוא אסורה לאל המטה ונתנו כל החומר וישרת
 הנבאס א' השוע ויורכ כאשר יהיה בראש התל או בנשן ולא השן והמטה אשר נקט
 למש' ועל יקראו בנה נעבא שלמדו השמן קוד השייב וזה החומר בעלה ותמה הנה
 וירד ויחזר אנוש יש לשלם חומר שנתה ערמו החומר לעשרה הנה והנפש צריך
 אי זה קודם תקון הנפש או תקון הנה ובעבור דע' זו החלפת החומר זה במדרש ששמן
 בשמן אחר וקדושה אחר לא שועדך נשכב שהוספו בשמן החומר שצאר איזה מהם
 קודם אחר אלה ועצם צהות הערה שצא הבה ליתן תורה לשלם התמלו התלכס מיען
 ואחר רבנו של עולם מה אנוש כ' המכנינו אשר הנה הודך על השמים למה שאנו קדושים
 והערך קדושה אנו מהוים והערך מהורה אנו למה אין המרה יכולה לתקיים כסם דבה
 לא המנה בראש החיים וכי יש אין לעלה והיכן היא תהקיימת באין בתחשש דבה ארב
 עשיה אין ל' נחמה כסם ז' יהודה חומר השל למס שמה לו בן חסר אצבע אחד והלך
 לעמש אומנות אומר אשן אחר יתים הלך לראובן אר צב הלך אכלו ומצאו שלם למד אומנות
 אנו לו לבט למה לא לער אומנות שלישי אנו לו האומנות הזה ציכס כל החשבון ובין
 חסר אצבע ולא יכול להקלמו כך הבה אנו למלאכס אין הערה ותקיימת צבס למרה
 שאין ששכס ציה ובה ולא מיעת לא מוחאה ולא חול לא כלם קדושים וכס בערה ארס
 כ' ומורה צהאל וזה הנה הנה העבורת אשה כ' חרוב ארזה תכסו כל הכרים הללו אין
 ששכס למ לא המנה בראש החיים זה סנפון החומר לא החלפתו החומר הדברים והכר
 שאלה אחר למור לעשרה עיקס ענה לתקון הנה ולתקון הנפש ועל אצבע מודע וכן
 כ' כ' בעבור מנחם אצבע אלהים היא לפי דעה כ' העבורת הם הן מוכוניה וכן כ' כ'

שנין

כ ארצה שחקי תעשה ארבעותך ארבע הנחשבים ארבע הוסיפו במאמר ארבע כשנכתב משג
הצב למשורה שבעה במשכן אחריו תלמיס השנה רבואו של עולם זה ארבע כ כחכמים לכתוב
צב אינו וזו יהיה צב סימון ששה דרשו פסוק אחר וכלב צבאות חזקו יהודון עשין ואל
שע יזו עול ארבע לקם הצב חיים כך ארבע עשה פנה שנים תודו והגלת תלמיס הארץ
אחריו התלמיס ופ איפשו לרעה וסומיין לכו ארבע לקם חוד רעע שכן הוא שכן כפ חוד
של ארץ ושנים צבאות ארץ ובסוף שנים לכן נאמר זה אידי שחקי על הארץ עב החאחר
ונה חסדי התלמיס כ דעב תלמיס השנה כ תקון העש קודם במאמר ככ שנים תלמיס תלמיס
ואחר כך והגלת תלמיס הארץ לרעה לתקון העש והתבואר אחר דוד כ תקון העש קודם
בין ובאשר נאמר חודו על ארץ ושנים ולפי האמת תקון העש קודם בואו ותקון העש
במעשה כ השלמות החזקו והחיים הטובים וכן נאמר זה צדקתו החזקת ככב וצדקת
היה לו כ שנתו לשעור לטוב לו כל היותו לשלם שכלו טוב לחיותו כחיים הזה
לחמו א תקון העש ולכן נקרא עירייה היתה וזו יצארה וזו בקדוה דעור ארבעות
מעלה אחר מעלה אחר שיכן עמנו וסיר כל הדיבור המועשה אז ראוי להקדים
למעשה השם ית והעצב המעטות והקבנה הארץ הוא הקרא שונע אלה וזה כ ית
לשל וצול וצדו העש הטוב ארץ ואם יוסף להצבה העשן יסול ולזה כמאר יקרה
לנשק העשן שובל להצבה דבר ואם יוסף במשאו ילזה לכן אין לאדם להחם במחוד
החכמות כ אם לעלם בו כמו קולם מעלה אחר מעלה ואי יהיו לו ותלמיס בין העשיות
הקיימים לעש ער והרה שונעו עמיה קיימה ויהיה מאמר עשנו כפרים החכמה
באלים ויטלו בשלם פרק שני דע כ מעשן העללים לז נאמר לחכמי ה
הקדומים בזמננו וכן זכר הרב התורה אל צדק
העש חלק שם ולכן כוון אברהם אבינו באומריו ארץ יש חיים כ צדקים צדק העש כ
עש שם חונה לאלים הנבילים בארצו ער קאנה ואנשים בה השא ודרשו זה נאף האדם
ועשן צדקים ישים בארצו וכיוון אב המון עש לעב חטן העללים לז שאטן חלוקה
צור השללים בחטן העללים ועל כ ידועה מצב העשבת הכבדים הכחיות לעשן
באיש העשדור כאשר יתבאר צדק שלישי והנה אומריו ארץ יגמלון עש חיים
כאז חיים שלישי ענה וכן נאמר הקדושה היתוחמה לכל העללים חלש
העשורה וחזר והספיר עשירה החספר וחזר גם השעשה גם השלישי ת גם החספר
עז אשר נקרא לו כ אי איפער להורף פחור העשורה ומה נבאר תאמר אל כ דבר
שכדומה לו היה פחור העשירה סגד עשה בעללים גם לא ירבו לחונן העללים הקיימים
יוכל שיהי ולא חזק העשן עב סבב יה ארץ ופי סבב חקוף לומר העללים הקיימים
אר העללים הללו הם יה וכעשם יהיו וחסנה ישאל יושלם של מעה יה ארץ אומר וכן
העללים הללו אשר נרכזם הארץ וההם ינכזים הרכזם עאה דעב אל במאמר אין כן
בכ חקדש של נגה לזכר החקדש של מעלה ארץ מיל כמער אין כן גלגל עשורה
הקרא יושלם של מעלה לזכר החקדש של מעה ארץ יה גלגלם מקיימים הנה גלגל
העשירה גלגל העלל אומר בזה בעל העללים העשירה יהיה קודם לה ותשעש חמעש
לחמו והראייה על זה הוא לזכר הנולד בסגל החלש במעשב והלך ומוסיף לצד חזק

דבר הוה

מורה עד אשר בסוף הקדש אשר יעבדו יהיה בצד המורה. אומנם הגלגל הרשיע תקרא
 עבדו קשענו ומורה למעשה הנשע קלה ומורה לא שאר הנשע. הגלגלם אשר הנשע
 מוחזק כי הנשע הגלגל הרשיע הזה בצד שער ולשיע הנשע שאר הגלגלם צמיענו
 ותחזיקו ומורה למעשה הסך הנשע השור. והנה החסדים הקדושים לא השע
 הגלגל הזה ומורה בסך שהשיע שאר הגלגלם לפי טל הגלגלם של צורה. ול ש צד
 כוכבם ושלגל הזה אין בו שום כוכב כי אם חלק ולמה קראוהו גלגל החלק וכן קראו
 הגלגל כשן הקרה הנלד. ומלך קרה הגלגל קרה הוא מהור הוא כי הוא קישע שמו
 כשן קרה דומה ל הקרה מכל שער כי אם חלק כל בל צורה כוכב שער יתבאר שם
 אמר הרשיע ל הגלגל הרשיע הזה רשע הטבוחו שהיה האלום טבוחו שאינו נקרא
 וזה היה בתי חבוקים אשר יתבאר שם. וקרה הגלגל הזה עבדו הגלגל עבדו כי
 צמיענו יורה השמש ועבדו יום אחד וחכמים קראוהו ערב אמר כי שף השמים וכן
 אר הקול זה ערב לפי שהם מערב עבדו וקרה הגלגל הרשיע הזה שמי השמים. ול
 עבד השמים וכן נמשך בצמיעים הנקום הנבזה קושין לו שמי קרה שמי עליה שול עבד
 השליה והוא קרה השער וכן השמים כמו קרה על הארץ כי הנקרה במים שלוחו וקרה
 הגלגלם היים וצמיעים לפי צמיעים. ולפי שהם חלקי המוצאות הנשעו סך שהיה
 הנבזים והלג הנמשך וכן היסודות והם הנחצבים כי ל השמו צד הנחצבים וכמבאר
 אמר השמש ארבעה חצבים כי הוא הנקום הראשון אשר תחבו חוצבי שער ישראל
 הקדושים וכן קראו הגלגלם בצדו הנשע היים והיים היה נשעו אשר יתבאר שם
 מן והנה שער חכמי הקבוצה החזק אשר פן כל גלגל ושלגל ואחרו שכן שלגל
 ושלגל וחלק קה שנה ושופל שלגל קה שנה ומחלק וכן הארץ ש הרקיע קה שנה וכמא
 הנבזי נמשך כל כך נש קישע הגלגל. וידי עבדו לצד הנשע ושער אחרי הנשע
 ומחלק והנש שומע ומחלק ומחלק מן אלהינו בכל הראינו אלנו. ואל הנשע על
 החמה הזה שן זכר הרב קמורה לל החמה הזה צדו ול מחב וידי הנשע החמה
 הזה ש הגלגל הם הנקרא עבדו הנמוך של חוק קשע ית כי תאמר שהחכו בזה
 החחוק הזה הנשע ש אמר הנשע הגלגל ועלם וחמו עבדו רב שערותו כל שן
 שאר השגב ששלגל שאינו נשע כרב האל אלוה עבד שמים למור האל הנשע השמים
 למור החמה על דוק חוק השם ית. ולמה כונה עבדו בצורה וידע קום והשער
 אל לבדן. כי וידע קום הגלגל הווי והוא גלגל עבדו אשר השיע הגלגל וכ אין
 שך שלגל ועש הגלגל הזה הנשע הנשע הנשע צד שער והשער אל לבדן וכן
 הוא מעש אמר בצמיעו מוכפער אז קול לקצין כי יי הוא האלבים. וצמיעים הנשע
 ועל החין ומחב ית. וזכר אין שך כי הוא קשר מצמיעים וכחם אין שך דומה לו.

אמר המחבר

אונם לפי טמנצו ומזים בצדו רבוקינו לל בצמיעו נסחיים כמו שאמרנו שהקצב
 רב בצמיע חצבים על שום זכר ועל שום ית קצב. ואחרו בצמיע הנשע הגלגלם
 ועל קטחא ורשם שלגל אשר יתבאר כל אחד בתקוותו ונש בצדו הנשעיים

קטבים לכן הקרבני צבר זה כדי שיהיה מבואר שיש חרותו אלנו בתקנתו קראוים
 והלגל הוא נלגל הכובע הקיימים וכו' כובעם רבים והם תקימים בנדיה אל כ"ה הע מקמי
 לעזרתי וכ"ה ויש אורח חרותה וגו' ותלגל מה נחלק לשם חלקים לפי שיש במספר מה
 כל השבטים מחצית עשירי חזון מן השבעה ואילו הטעם משלנו נחלקו לפי חלקים
 קראוים ונעלם חלקו ל' משלנו בכל המלכות ושמות המלכות עליה שור האומים סומן
 אחיה בניה מאומים עקרב קשה גזי דלי דגם והנה כולם מ"ח צורות ומספר
 כובעיהם אלף וכ"ה לענין באלמונים והקדמונים והנה יש להם בצורות המלכות שמו
 כובעים הצורה הראשונה עליה וכובעו י"ו והם הקרבים והזמן במספר ומחל שור ו' כובע
 כובעים וכמה על גבן ובתאומים י"ח כובעים ובקשר ל"א כובעים ובגדי כ"ה כובעים
 ובלי מ"ב כובעים וצבעם ל"ב כובעים שור יש בו צורות דומות והם מ"ו וכובעיהם
 שני' ראשונים אחי הם יש שקובין אותן לוב וכובעו כ"ה והצורה השנית הלב הן צור
 וכובעו ל"ה והשלישי הבר וכובעו ל"ה והרביעית הארבע וכובעיהם י"ב והחמישי
 הלב הנילו וכובעו י"ב והששית הלב הקטן ושם כובעים - והשבעית השפית
 וכובעיהם י"ב והשמינית החיה וכובעיהם כ"ה והתשיעית הכוס וכובעיהם והששית
 השורב וכובעו י"ב והחמה ששה טעמה הצורה השנייה חס וחס צורה קום וכובעו
 ל"ה והצ' חומר וכובעו י"ב והגמורה השחמלית והם כ"ה כובעים וכובעיהם טע' האחר שש
 וטע' וכובעיהם והשורה הדוב הנילו וכובעו ל"ה והרביעית בעל הלב וכובעיהם י"ב
 והחמישית הלב הנודח וכובעו כ"ה והששית הבר וכובעו ח' והשבעית הקוף על
 ארבעות וכובעו כ"ה והשמינית שור וכובעו עשר והתשיעית הרבוע וכובעו מ"ו
 והשעשית הוטר על הכסף וכובעיהם י"ב והאחר ששה הוטר ראש סומן וכובעיהם כ"ה
 והשנים שש חוץ אשר צדו קרמן וכובעו י"ב והשלושה שש שצורה חיה וכובעיהם
 כ"ה והחובע ששית החיה וכובעיהם י"ב והטו' השמן וכובעו י"ב והששית שש השור
 המעוסף וכובעו כ"ה והשבעה שש דג הים וכובעו י"ב והשמונה ששם ראש השם וכובעו
 י"ב והששע ששם השם בעל הכנפים וכובעו כ"ה והששים האטה שלם היה לה בעל וכובעיהם
 כ"ה והאחד וששים המושלש וכובעו י"ב והנה שלם מספר הכובעים שהם אלף וקכ"ה
 והצ' המלכות נחלקו על ארבעה חלקים כגון ארבעה מלכות והנה המלכות על המלך
 אחיה עליה חריה קשר חלים ויבאים בתלמוד החט שור בתלמוד גזי קרים ויבאים בתלמוד
 האין האומים תאזשם ל"ה חיים ולמים בתלמוד האוני סומן עקרב דגים קרים ולמים
 בתלמוד חיים ודגים ה"ב המלכות וקין השנה הוא תלמוד עליה ע"ה סוף בתלמוד הים שחמלית
 והחמלית תאזשם ע"ה סוף דגים דומים והנה תלמוד עליה אישי וכ"ה בתלמוד חיים
 ומחוי והתקשר פ' חוץ והתקשר בו ובראשית ישתקפה היום וגם הלל ויחל היום להוסף
 והלל לקצו יורה על חומך שיציל ויבנה וכו' רביה השנייה הציונה והוא
 מן המלכות האומים והוא על צורה שיש בה ארבע רגלים ויש לה פרסה ואצבעו כוונת
 ויעל כנפים הראשונים בזה חמה החמיה זע"ה י"ב חים כדמות ארבע רגליה
 משולש וצורה שור ואחרו אישי הודו פ' ע"ה בזה הלב ובדו המלכות ע' ובדו חמשה
 חסר ויעל כנפים הראשונים כשני עשני שחורות וצורתו ישרות והוא מן העבילים

והוא מתקבל בפעולו והוא מתענין באור לבנה וזוהי ועליו חזרו חכמי והוא עומד עומד
 לעצמו ועל דעת בעלמיהם ישנה בו גב האשה היושבת על הכסא וארכובותיה וידה השמאלית
 וחת גב האשה היושבת על הכסא שאין לה של עיני פחדיה ושוליה והלח האפ ונחש הקשם
 השמימי אומצתה התעולש וחת האשה ואשה יש תמך כחלק ושיוון נחש וראש טרם
 ואחרו אטו הודו כי ישנה טעם בורה אשה ותקצת צפנים ואדרת ויש לה תל אחרת
 וזרקה צורה מוסיקי ועל דעת בעלמיהם ישנה היושבת על הכסא וראשה נושא את
 האמן וכפא היושבת ושוני האשה לא בעל והאשולא וראש השנה וקרעו ישנה יש בפעם
 השלישיים בחור יושב על הכסא עליו חכמה וצדו חכמים וישפיל ראשו לתת והוא
 צועק את השם ופ ישנה בו בחון הדי וראשו וסוף התעולש וחת השם מן החיה ויאחרו
 חכמי הודו כי ישנה טעם אדם צדק ושער אדומים והוא עומד וצדו צדוים מעשים ונחש
 וצדו אדומים והוא חת בראש ורצה לשער טוב ולא יוכל וישנה על דעת בעלמיהם
 הנושא ראש האמן ועק אלה וצחק הושל הזה מצד אדם החלש שהם עלב צדק
 והנחשם ופלה החלבו והוא בית תלמיס וכבוד השמש במעלה ית ושמה בוגה וחוקים
 שלבו מצדו צדק ישנה והושלה החושפת מן וכבוד מעלה ית חזק טור ותלמידת
 האין תחולתה חלה קשה והוא עומד על דרך אחר וששפנו נוספנו על הישדור והוא
 על בורה ית שיש לו ארבע רגלים שיש לו פרק ואוכרו חסדים וישנה צפנים הראשונים
 הצדו שיש חרב צדו השמאלית ובחמת חזק ועל כפיו שם טעם בורה ועוד ישנה שפנים
 גולה להושלה חתמה איה ושם אדם ערוס יושב ורחק הקפנה חת עק אשה חת יצור
 אדם וראשי הודו אחרו שהיא אשה בעל שער ויש לה בן ויושבת צדו שרש תקצם
 וישנה על דעת בעלמיהם חת הנושא את ראש האמן ואילג המלה ושקך חתם שהוא
 בסוף הנקה וישנה השמש משה שם אדם ערוס נושא צדו חפפה וישנה שם חת עק אשה
 חתמה ויאחרו חכמי הודו שישנה טעם צדו שידעה בפעם חפפה וצדו איל מלה יש לו
 אשה דומה לשור ואצבעותיו כששמות העמים ואורי האיש חס הרפה ואילג ולא יבן סוג
 לפשו והוא בונה ארבות ויוצא השורים לחרות וישנה עוד צורה יפה וכזה החתם
 שרפץ והיא תנוחה ידה השמאלית וישנה על דעת בעלמיהם ארכובות נושא האמן
 ושוקיו ורגליו וגב השור וקרעו וידיו ועשו ורגלו היושבת וראש הגר ואומצתה וישנה
 בפעם השלישיים סוף הדומה לראש הלב ואדם עומד צדו חיה ויש לה טת עלה צד
 עליהם בחור יושב ושם מוסים מוסים העליו וצדו הצדור כפא ואחרו חכמי הודו
 כי שם אדם שקליו לבנה ועשו כפא והן ארכובות עד שוכלו תחזק לשפנו וחלודה
 עשו אדומים וכפא שער ועט דומה לנגף השל והאריה ואין דעת בעלמיהם עליו וכל
 תחשבותו לרע והוא יושב על מוכה ופ ישנה שם סוף ולב קמן ועל קמן וישנה
 על דעת בעלמיהם דגל נושא ראש האמן היוט ושם אדם צדו חרם וראשן וארכובות
 וידו השמאלית וקרעו וסוף שור וראשית הגר וצחק המול הזה חפפה אדם האומצת
 וכל החתמים לתשג ולא כול ושמה ולשמות והוא בית בוגה וכבוד לבנה במעלה
 השלשית וראש היל של דגים במעלה העשירית והוא בית ששית והמושלה החושפת
 חן וכבוד השלישי ושן וכל ול חזק האומים והתלגר הרוח זכר והתלור הנו

היום וערב ושלש שבעה נוסח של קיסרה ובסופו היום ארוך יותר
 חבל יתור השנה וישלה בפעם הראשונה מצד הצורה הדומה חזקה לראש כלב ארזים כיון
 שיבא וישלה גם מפתח דרום שם עליו וצפון יושבו סמיים עלהם ארזים יושב ומתג
 ארזים גם ישלה שם ראש החיה בעלה קרן ויחזרו חכמי הדור כשם השלה אשה יפה
 עומדת צאור והיא יודעת לשפר וישלה שם על דעב באמתיום ראש אשר כצד הרסן
 ורעל הועתה וקרן השור ושם הכלב ורעל השועלית וראשו וידיו וישלה בפעם השני
 ארזים ישלו כל בנין זהוב והוא מחזר בו וישלה שם חיה עומדת על אילן וראש שיש כדור
 סיחין ואחריו ארזי הדור כשם כושי וראשו קשור בעופרת וצדו שק וכובע בזל
 צאשו ועל הכוכב עמרה משי וצדו קשה וחזם והוא אוהב השחוק והלעג והתלך
 צפן שיש בו כו צפם ואילנים וצדו מאזנס יפה בהם מידיו ויטן ויקח הצפם מן הקן
 וישלה בו על דעב באמתיום אשר כצד הרסן הומי ואחר רעל השור המאוחר ויד הצדור
 ושכמו וראשו ונכחו ואחריו וארכובותיו ורעל ונחון הארבעה ואילני וישלה בפעם השלישי
 צדו ארזים נבאל ועל ראשו מעטפת וכדור כל ותפס זהוב וישלה שם כלב נוצח ודג הקרא
 לפין ודמור הקוף והקורה העשיר וארץ השם חידוב הקמן וזנב החיה בעלה הקרן שהוא תרשף
 על שרש בעלה ומתרו חכמי הדור כשם ארזים לבקש שק ושמו קשה וארסה וכדור
 חן וצפם וחלפס ויונה לבן ולשחוק ולעג בכל חיה לעג וישלה בו על דעב באמתיום
 שם הראים המאוחר וידיו ואילני ורעל היתער ופחדיו וזנב הארזים ופ הכלב וידו ורעל
 היתער ומאזנס השפיה וקנה משוא השם ובחלקו מצד ארזים המלפס הקבויים והצפויים
 וישלה הרפס והצורה והפתח ובה כוכב חמה וכבוד החץ בעלעל שלשית וצד
 שאלה צדק ושם יתקום צבחה השמש וכוכב בא העלור ומקום שפלה שבתאי בעלעל
 יב וההשלה המוספת חן וכבוד ישלה יא חבל כרמן ותעלה חיים טובה תחלה
 תעלה והוא שאלה והוא מתקן כן הולך והתקן בהחבולותיו ית חסרון וכל היום והנספ
 תעלה ושעורו ארובה חן השלור וישלה בפעם הראשונה חט הדוב האחרון הנצול וצורה
 שלמה תרשפת בצדדים והיא סמוכה ל הצורה למתנה וישלה שם חזיר וברזל ראשו נוסף
 וישלה אחר בעלה ואחריו חכמי הדור שישלה שם צאור יפה צורה לבש צדדים עמו חל ופשו
 וארבעותיו ישע עבירה וענפ דוורה לנף השום והפל ורעלן לביב ועל ענפ רזיים מעדפס
 כמור אילן והוא יושב בצדדים שיבתיח קנה בשם וישלה שם על דעב באמתיום פה הקב
 הנצול וראש האוזניים התוקים והמאוחר ואילני האוזניים התוקים וידיו והכלב הקמן וצפן
 הפסנה וישלה בפעם השני שנה בעלה והיא דומה גם ישלה שם חפ הכלב וחפ אינ
 החמור השחור וחכמי הדור אחריו כשם השלה שם שנה יפה ליבור על ראש טר
 וצדו חקל שן והיא מתקשה יין וטמן וישלה על דעב באמתיום ראש הדוב הנצול וצד
 כרמן המאוחר וצפן הפסנה וישלה בפעם השלישי יונה בעלה והיא הולכת פעם
 למזרח ופעם למערב גם ישלה שם הכלב המאוחר וחפ השם מאזנס החמור השחור
 גם החמור השם הירוש וחכמי הדור אחריו כשם ארזים ידמה רעל לתל חיה ויש
 לו על ענפ חיה וצדעפ ללב כש לתפא כסף זהוב לעמוד חממו עבנוור לשון וישלה
 על דעב באמתיום צאור הדוב הנצול וידו היתער וקרע כרמן וראש הצדור הטלס ומוף

המפני. ובתקן ובעד אדם כל איש נבזה ועמי הארץ והתלמים והקולבס בים והוא צדק לבעד
 וכבוד צדק בועלג כח וצדק שאר שבעה וראש הדל של צדק בועלג השינוע וראש
 הדל של שבעה בועלג יח והועלג המוספך חן וכבוד. הא' והכ' והל' והי' והו' והז' והח' והט'
 ארבי תועלגו הארץ זכר תועלגו היום ולו רחי תועלגו הקין שועד על דרך אחר ב החין
 יעמוד בו ושועלג ארובו וכן היעבור. ויעלה בפעם הראשונים דוב וכלב על צדן קטור
 וחט המפניג ושם תלחיה וראש חיה שחורה וראש קום וראש חרער. ואחריו חטוי הוכן
 ב יעלה שם אילן גזול על משפיו לב והשף הקרא חמה ואלם לובע תלבושים נחמדים
 רק הם תמוכסם וכדעלג להכור אצו. גם יעלה שם המום המביא לבאר צפון. ויעלה
 שם של דעב באלמום הדוב הגזול בזארו וידו השמאלית. וקדקד ארבי וזאור העבור
 וחט המפניג ויעלה בפעם הששים שלם ידיו שאורג לועלג והוא צועב בקול גזול והוא
 חתן ותקד. גם יעלה שם כל יין וכוס זכוכית וכל טעם חקירי הצבאים. וחט המפניג
 המפניג ועין החיה ואועלג המום ואועלג החמור: ויאחרו חכמי הודו ב יעלה שם אדם נחין
 דקור ועל ראשו כדועור נר והדמ לכן וצדו קטור והוא טעם צועב בצנפנו לחי והוא
 באדרה טעם תראה העי. ויעלה בנעל דעב באלמוים שם הדוב הגזול ורבל היחט וזאור
 האר ואתעבור הגזר וראש המפניג ויעלה בפעם השלשים צורה בחור אונגוה לנהר
 הצהור צדו שמי. והוא מושך עולה בעבה אדם יושב ועב קמן עמו וצדו השמאלית
 שרב ואועלג חיה שחורה ומוף המום ויאחרו חכמי הודו ב יעלה שם כושי וכוער ותניע
 והוא צפון ואפן מעודים ובשר צדו. ויעלה בו על דעב באלמוים צורה הדוב הגזול ואועלג
 האר וקצה הגזר הלחם ובתקן ובעד אדם תלם ושם והנחם ועשו. ומלכס הזרב
 והכסף וכל אונגוה ועולה והוא שר המלם ובר שאר שבעה ואין בו כבוד ולא קולן לאחד
 המשרים ושם חקום. בעלג יח והועלג המוספך חן וכבוד. ה' והה' והו' והז' והח'
 יחל בעלג הוא תועלגו הארץ קבה תועלגו הלח דרוע תועלגו הקין ל שר עגור וששין
 ארובו וכן היעבור. וצמוש יעלה היום והללה צבל הגזול. ויעלה בפעם הראשונים בעלה
 יפה ושעה ארין. וצדה שר שבעים. והוא יושב על הכסף. והיא הגזל שר קימן והשקדו
 והאכלהו גם יעלה שם אדם יושב על אות הכסף. גם יעלה שם כובץ הקרא שכולל הלוחות
 יח האלה וראש אחיה וראש שריב. ואחרו חכמי הודו ב יעלה שם בעלה תרעמב באורה
 לעבאר בגזים בלם וצדה נד. והיא שועלג צדך הדם. ורצונה ללבג אציה. ויעלה שם על
 דעב באלמוים קרב ועב התמן והמחורר. הדוב ורבל ונבא. והכום טהול על ראש
 הלחם וקצה עץ הלחם. ויעלה בפעם הששים צורה מוסקת כפה והיא תועלג גם יעלה
 שם אדם יושב על חט צורה האש כשור וצדו חט אדם שדום. גם יעלה שם חט קורה
 באשח חרום והוא חורט בארץ. גם יעלה שם זעב החיה השחורה ואועלג הארבי. וחט
 הודו אחרו ב יעלה שם כושי רבל ותלן שער ועלן טענה בגזים האחד בצד צמר. והט'
 תשי. והטלשיג אורה אדוועה. וצדו קטור וצדו לעשור חטבון. ויעלה על דעב באלמוים
 קרב זעב התמן ואלה הדוב הגזול וראש העלג והטכס טלה וראש הערב וטפיו וטיו.
 ויעלה בפעם השלשים חט השאר חט הצורה וחט השפ וכן האדם העשום וחט השפ
 וכן הקורה ונב האחד יח האר מצב שוויים וחט אדם חעב. וחכמי הודו אחרו ב יעלה

יעלה שם אשה לצבא תהמלל בצבא והיא לנצח אדרת צבועה ויריה תצדענה והיא אר
 תהמלל לעם יושלה שם על דעב באלמנים קנה מרב התען וסוף הדוב הגדול ושם הדוב
 הקדוש נבנו ונבין הערב ורל חיה ובלקו יעב ארס המופים והחכמים ובעל השבן והשנים
 והחכמים בת כובס פם שם כבודו באל תעלה וצד שטאר צדק ושם תקום נבחרת בצב תעלה
 והעשלה המופים חן וכבוד חן הך והה והה והה - תול האזנים ותחלור האזר זכר
 ותחלור היום תערי ותחלור החורף והוא מרסק ובחלתו מטרות הים והללה ויחל
 הללה להאריך והיום להקצר ישעיהו קצרו יין הישרוב ויעלה בפנים הראשונים בורר
 ארס טעמן וצדו השמיעה מאזנים וצדו הימנה פנים טעבם ויעלה אחריו ארס חובס
 על סוף והוא מתור ויעלה שם ראש התען ומלע ים ההב וחכמי פרס יקראוהו הדוב
 הגדול ויעלה שם קרב המפנה ועל דעב חכמי הודו כי יעלה ארס בחיוב שזון וצדו מאזנים
 ירצה לקונו לאכור ויעלה שם על דעב באלמנים אמצעיה הדוב הגדול ואמצעיה גוף
 הצולה כפף השמאלת ששם השבולה וזרב הערב וקצב מרב הלחה וקצב זרב הסוף
 ואחריו ויעלה בפנים הששים ארס נהב עולה וצדו ארס וצדו שוט וערוו ארס לוצע
 תלפס עשו והוא יוטב על תעה פם יעלה שם טעב קמן ואמצעיה התען ואמצעיה
 הפפנה ואמצעיה התען ואמצעיה הדוב הגדול פם יעלה שם עין הים ויאחרו חכמי
 הודו כי יעלה שם ארס בצורה הטור וערוס וצחא ודעב לעוף באייר ויעלה שם על דעת
 באלמנים זרב התען וקצב הדוב הגדול ושוק העולה ויעלה בפנים השלשים סוף הפפנה
 וסוף ים ההב וקלקד ארס וידו על ראשו ושם נר על ראש טט ארסיים שיש בכל אחד הן
 יהיה צ קרבור פם יעלה שם על דעב באלמנים קנה מרב התען וידיו זורועותיו וארכו
 הימניה וקצב שוק העולה והללה ובלקו יעב ארס ארסי השוק והסופים ובעל החסרון
 והחכמים והמופנים והוא צד כובס וכבוד טעב בצב תעלה וקמן צדק בצב תעלה
 וצד שטאר הארסיים ושם נבחרת כובס חמה בעשלה כה והעשלה המופים חן וכבוד הך
 והה והה חול שקרב ותחלור המים שקב ותחלור הללה שחאל ותחלור החורף
 והוא עומד על דרך אחר ישעיהו קצרו יין הישרוב ויעלה בפנים הראשונים אחרי סוף
 ואחריו שור צדו חקל ואחרו חכמי הודו כי יעלה שם אשה יפה נעמה ארסיים והיא אובל
 ויעלה על דעב באלמנים הדוב הקטן וראש הלב וזוועו הועט ואמצעיה החלזים
 ויעלה בפנים הששים ארס ערוס ואמצעיה סוף ואמצעיה ענר ויאחרו חכמי הודו כי יעלה
 שם אשה ונאה חצקה והיא ערוה ואין לה שום דבר והיא טעב פים ויעלה על דעת
 בעלמנים סוף ים הודו הקטן וקצב מרב התען והאר השמאל ופחדו המאזנים ורליו
 ונר שקרב ויעלה בפנים השלשים ראשית הסוף ונטא הארצב וראשית סוף ואחרו
 חכמי הודו כי יעלה שם לב נשט מזיזים ונחר צדו ושערן לב וועט צד ויעלה על
 דעת באלמנים צדו הדוב הקטן ורל הנהלך על ארכובותו ושכתו זרוועו הימניה
 ובין העקב וראש הימניה ובלקו טעב ארסיים ארס טעב וטעב והוא צד מלריים
 וקמן לצב כועלה השלשית וצד שטאר כובס והעשלה המופים חן וכבוד הך והה
 והה והה חול קשר ותחלור הארס זכר ותחלור היום ומחיו ותחלור החורף ויש
 לר עסור שערותו קצרו ובמוט יתקפך החקן לחוסין שער היום ולצדו הללה כל

קבליש ויעלה בפנים האשונים צורה אדם עבוס והוא הפרך ועל ראשו עורב ופ יעלה שם
 עץ האצה וראש העץ יאמרו חבלי הודו כי יעלה שם עץ צורה אדם שקום יראשו ועד איבוח
 ונתיבוח ולתאם צורה סוף וצדו קטף אחת והוא צועק ויעלה שם על דעב במלחיום צורה
 הודו הקטן וקרב מעב התען ואלה יהולך על ארכובותיו והפרקתו וראשו וסוף
 והקטוים אשר יש צועב ונך התחבר ויעלה בפנים אשונים צורה אוחה צמינה קרע הגב
 פם יעלה שם ראש צבוע והם הארבעת אשם הפניה והם האשון חן הדב הקרא לתפן
 ויאמרו חבלי הודו כי יעלה שם צורה אשה יפה יצר שער לובאה בצדיים וענלים של אהיפה
 ולפיה העב פתחה ושם חלי כפס ויעלה שם על דעב במלחיום וזון הדעב הקטן וקרה
 הארבע ההולב על ארכובותיה וקלה ומרעו השחיל ונך החיה והחן ואשפנה וקרה
 הגור הדוהי ויעלה בפנים השלישיים צורה לב וסוף עץ הקצב ונך הארבע ושאר עץ
 הארבי וחם השם חן הפניה והשאר יין הדב הקרא לתפן ונעב המעורה וחם הודו
 הצול ויאמרו חבלי הודו כי יעלה שם אדם נשען ומאקו כעין תראה חב. וצדו כדמור
 עגל חען והוא התפסה במלח עשויים תקלעב עשם ויעלה לדעב במלחיום אהשעת
 דוב הקטן וקרה עץ התען וקרה וקרה עץ השאר הופל וראש הקשר ושכמו וקלה וקרה
 הדוהי וצולקו וחם אדם השופטים עובדי השם והנציבים ואשוי החמד ופתי החלמות
 והקשחים והחומים והוא צב צדק וכבוד זכר הלה בך מעלוג וצב שטור כוכב חמג
 ומקום צהוב צבתי במעלוג יצ ומקום שפלו השמש ונוגן צו מעלוג והמעלות
 המוססות חן וכבוד הודו וקרה חמל בני החמלור האין נקבה ומחלוג הלה והוא
 דוהי ומחלוג ימי הקור והוא מהתקן ובו יחיל להוסף שעות חום ויחסרו שעות חולה
 ושעורו קצור חן היסודות ויעלה בפנים הראשונים חם השם חן הדוב הצול וצורה אשה
 מתגה וראש דג גדול ועין חום רשם והקולס ומצבער עץ חמק וראשו ראש סלב
 ויאמרו חבלי הודו כי יעלה שם כושי טעמן ונעבו כעף החזיר הבר בעל שער רב ושטן
 חדור ואחוכור באורך הקורור ויש עמו חמלוג והוא יבול דגים ויעלה על דעב במלחיום
 אהשעת חן הדוב הקטן וצוארו וסוף השור הנופל ויעלה בפנים השניים אשה יונצת
 על אשה ועמה נסן ודג גדול וחם עגלה ויאמרו חבלי הודו כי יעלה שם אשה שחורה
 מהבמה באדור ויש לה סוף ויעלה על דעב במלחיום סוף הדוב הקטן וקרה עץ התען
 וכף עץ התעלה חותם וצוארה וראשה ונך הדבועלה המעוסף וקרע הגבי וקרדון
 ושולי הקשר ויעלה בפנים השלישיים זכר דג וסוף העין וסוף הקוף וחם השם חן העגלה
 והם צורה סלג ראש פ האשה סוג ויאמרו חבלי הודו כי יעלה שם על דעב במלחיום רבם
 הודו וסוף התעלה ויגלה היותה וטפה השחמלית ודג הקרא לתפן ואהשעת עץ
 קוצי ונעב הדב וצולקו חבלי אדם עובדי אדומה והמלחים ודוש המין והוא שיה עבתי
 של כוכב חמה במעלוג כף והמעלוג המוססות חן וכבוד הודו וקרה חמל לין א
 ומחלוג האויר זכר ומחלוג חום העורפ ומחלוג הקור שחוד על דרך אהל ושעורו
 חרוב חן היסודות ויעלה בפנים האשונים ראש אשר צדו חמם ועף שראשו שחור
 והוא יבול אר הדגים ויאמרו אשוי הודו כי יעלה שם כושי חותן חסר ויעלה שם

שם לערב באמיתוים סוף זעב הדוב הקטן ורוב הרבנים וראש הסוס האטון ואלה הנז
 ונעב יושג בפשיטתים ופך הסוס וכפך השק שינדל אר הדעם ויאמרו חכמי הדוב פ
 יושג שם כוש שחור חלד וזקנו ארוך וצדו קשה וחשם וחריטוים שיש בהם כפך וזה
 יושג שם על דעב באמיתוים זעב הדוב הקטן ופך הסוס וראשו והחלב הלב והחצוץ באן
 הדוב הדומה יושג בפשיטתים הרבנים וראשו אשה ברה הסוס וסוף השק שינדל
 הדגים וראשו חכמי הדוב פ יושג שם כושו טעמן ורחמי ויש שער באזני ועלנו נה
 והעלם של עץ והוא וההפך והקום לתקום יושג שם על דעב באמיתוים זעב הדוב
 הקטן ופך הסוס ופך לר וראש הדוב הדומה ובחלקו זעב אדם כל אדם נבזה ובעל
 עבדן והחלום וצה שפתי וצה שמה השמש ואין בו כבוד וקטן לחלד הכובעים
 ושם תקום שפלה במעלות יב והמעלה החמישית חן וכבוד הם הם והיו והיו וקפ
 תולד דעב חזק החיים טובה ומעלות הללה שחלל מעלות הקור יש לו שם עכר
 ובפוש יספיה היום והללה וטעמו קצונה וכן הישרה והוא על צורה דב וישג בפשי
 הראשונים חץ קום שיש לו טעם וראשו הנהר זעב הדוב הקטן תעמאח וזכתי
 הדוב הדומה פ יושג שם אדם שהוא לבוש בגדים חמודים וצדו כל ברזל והוא הולך אל
 בית יושג שם על דעב באמיתוים קנה זעב הדוב הקטן וצאן הסוס השט והחלית
 הדוב הראשון יושג בפשיטתים חץ - הגר וחץ השט והחולק על ארכובותיו
 ויאמרו חכמי הדוב פ יושג שם אשה יפה לבנה והיא יושבת בפשיטתים וזעב ללכת
 בצפנה יושג שם על דעב באמיתוים זעב הדוב הקטן ויד היוצרת על הכסף ואחורי
 הדוב הראשון יושג בפשיטתים סוף הגר וסוף הדוב הקטן תעמאח והשאר
 והחולק על ארכובותיו ויאמרו חכמי הדוב פ יושג שם אדם שיש רגלו על באנו וצדו
 רוחו והוא כושק ומחד גלמאים יושג שם על דעב באמיתוים סוף זעב הדוב הקטן
 ואומעשה וצ היוצרת על הכסף וזעה האשה שלא ראה בעל ואחורי האשה וצחלקן
 זעב אדם הנבזים וצדו הדעם והוא ביה צדק וכבוד נוגב עבד ועליו וקטן כוכב
 חונה באו מעלה והוא ביה עמדת וראש החל של טוגה במעלות כן והמעלות החמישין
 חן וכבוד הם והכף כחצאן - הצורה הנמשלת בעלגה חן וזה צורה יב חולו
 סוף דרומיים וכן שחללים ולקם קורין צבא השמים אמר חרעם וכן השא שערך השמיים
 וראית אר השמש ואת הירח כמשענו ואת הכובעים יב ועמאח על צד השמים
 סוף דרומיים וכן שחללים - והכובעים האו נחלקן לששה וחלקוהו הקטן שבהם ספי
 הקראה יהיה צבא כמדה הארץ יב שמיים וחלק השט יהיה כמדה הארץ יב שמיים
 וחלק השלשי כמדה הארץ יב שמיים וחלק השט כמדה הארץ יב שמיים והחלק
 החמישי כמדה הארץ שמיים וחלק השמי כמדה הארץ יב שמיים והחלק ה
 הזה ישלים הנשענ ותקודה א תקודה בששה ושמיים אף שנה והם חרובים שמיים
 לזה כיון החכם באמרו שחא אלפי טען היו שחאן ושלח קיום העולם ושען אלפי קצב בידוע
 בידוע שחא אלפי בידוע להסודי הסודי והולגה השמש יש בו כוכב אחד קראוהו
 חכמים שצבי יחד שמה הולגה כמדה הארץ יב שמיים ומעלים הנשענ כל תקודה
 א תקודה חזק בצפנה שלמים שנה נחמם שיתעבב כל חול שלמים חרשים ולו טעם

המעשה והכבוד הזה קר ויבט תולדותיו מעיק יורה על השחמה והרובן ומוות ונשגן וזב ואב
 ואוקה ועל הדברים הקדושים ובחלקן והמזנה האדם כח היותם צרה ולו הנבול האשון
 וכן הארץ והיא ארץ העדן ובחלקן וכן הנשים היהודים והכנענים והכלל כל הקנים ועובדי
 האלילים והעצבים והעבדי העוונות ועבדים והקנאים והלמנים וחופרי החרור והקבורות
 ולקחי הכרית החיים והחיותים יום המעבר והתולדות לכלו רבש ושעוהתקם הראשונה
 והשומעית וכן המורה שתי אל
 אחד וקראו שמו צדק ומדר שמו
 ולו ה' הנושור והשלים הנושור הנקודת גלגל הנושור עז שובו אל הנקודה ההיא בעצמה
 כמו הנושור שצמחי והוא חס ולח ישר בתורה והוא היזב שבוכבס והוא יורה על
 החיים ועל כל תפלת מנוח ופריה ורובק ודבר צדק ויושר ובחלקן הנפש הקדושה
 ובחלקן והקבילות הקבול השט שיהא ארץ שבה ולטה והתקנים הנבילים והפסיים
 ומצב אדם הדייטם והחכמים ועובדי השם והשדים והחסידיים והצדיקים והחיותים יום
 חתישי והתולדות לכל שט ושעוהתקם שעה ראשונה ושומעית והאר קבור
 והגלגל החתישי יש בו כוכב אחד ושמו האלים שמו סדר
 הארץ ששם וחס ושומעית ששם וישלים הנושור צה חלטי •
 ועו ימים ולו ה' הנושור והולדתו חס ויבט שוק ושחמה ומעיק יורה על הרובן וצדק
 ותוקף אש והתורה והחיים וההנהגה והחלמה והמחבור והחבור והכלל כל דבר
 שאינו על התקנות והשפאן ובחלקן תולדות האדם כח הטעם וכן הקבילות השלטי
 וכן הנשים אינטיביטיא ועבדי האש ומצב אדם כל טעם תלמה והסקידים עליה והלמנים
 והנפחים והרנחיים ותקויו קדם והחיותים יום שלטי והתולדות לכל שצב ושעוהתקם
 שעה ראשונה ושומעית והאר צורה
 ושמו שמוש ותורה שמו כמדד הארץ
 לקורה בגלגל התולדות בשפה ימים ורביעי נמצא שיתעבב כל חיל ליום וי' שעות וחמה
 ולפי הנושור הארץ חלקן גלגל התולדות לשם חלקים שב תולדות והנה בקווי השמש בקווי
 הראשונה ותחיל מלה אשר שמו חכמי התבונה החלם הגלגל לפי שהוא על קו תשורה
 היום ויהיו היום והלילה שנים ופאר השמש בפינת הגלגל בקויה ראשונה ומספרן
 והיה היום גדול והלילה פ' הקודה האחר בעצב הגלגל ופאר והיה השמש בקודה הראשונה
 ובחיל האמנם שמואל על קו משנה היום והלילה שנים ופאר רביה השמש בקודה האשון
 תחיל יהיו תולדות ארוכים והמים קצרים אלו רבשורה הגלגל לפי תנועת השמש קראו
 חול הקופות השנה תנועת הקף לפי טבבא השמש בקויה אחת חלם אלו קודה בארבע
 תנועות הגלגל ישנה הזמן אומם אחתו במדרש איתו יוחסן ל' הקופות בשש תקופות
 טמן והקופת המזו והקופת המזי והקופת מצב והקופת מצב ועד טמן הלילה פורעלים
 והקופת טמן שד חסו היום לוח וכן הלילה והקופת המזו ועד הקופת המזי היום פורע
 לילה והקופת המזי שד הקופת מצב הלילה לוח וכן היום כמזב בפינת ובתחילת ארץ •
 חייבן זה לזה כל ואין אומר ואין צדיים כל שאנו קולם כד פורעם זה לזה לעוין זה חמה ולא
 שאנו שפיט דבר ולשמש ד' הנושור והולדתו חמה ויבט תולדותיו מעיק יורה ושעוהתקם

והעשה טוב ורע וסל נטלה האור ומכחור העש המרעש ובחלקו חן הנבול
 הנבול הרבש ארץ ישראל וכן הניס ארנס ומעב ארס המלכס והמכיס והיועצס והמחיס
 ינס ראשון. והתלול ליל חמישי ומשעתיקס שעש ראשונה וכן נזו הצורה
 והולג השלטי יש בו כוכב אחד ושמו כונה ומלה שעתו קטן חן הארץ
 חלק אחד מלה משמה הארץ ומשליס הנועע בצמח השמש שנה
 אחת ולו ה תנועור ותולדת קר ולח ומתק עוב. ויש והוא כוכב טוב ומתקן. ובחלקו
 הנפש המתאנה ופיהורכה. ובחלקו תהנבולס הנבול הן אשר כשרד וקנה ארנס ומן
 העיס ערב וכל מי שהוז על עגרי שועלל ומעב ארס העגיס והמריס והמסיס
 ובעל השחוק והמנעש ורוב המשע. והמחיס ינס ששי. והתלול ליל שלטי ומשעתיק
 ארץ וזו הצורה. והולג השע יש בו כוכב אחד וס כן ושמו כוכב
 שמו טוב וכונה ומלה שעתו חלק אחד חכב אף
 ומלה שמה הארץ ומשליס הנועע כמו כונה. והשחש בצנה אן וען הנועור ותולדת
 מתושק ומתקן פ יתנה למלה שאר הכוכבס וס לגולה חמול ומעלה מעש נמיה
 א הקור והיבשורה ובחלקו משמה הארס וכה הצנה. ובחלקו תהנבולס הנבול השעי.
 ומן העיס נג ומעב ואשע הנו. ומעב ארס הפילמופס והמריס ובעל החסבון והכדי
 וחכמי המורה והמחריס ובעל אומות כל שש ושור והמבס נחמה הכוכבס והפחוס
 וכל העיס והמירור הלשון. והמחיס ינס ריעע. והתלול ליל אן ומשעתיקס אן וכן נזו
 הצרף. והולג הראשון הקרוב הארץ יש בו כוכב אחד ושמו לבנה
 הקרן שוער האלף לפ שהוא שומר הפס פ הוא אחרון
 לב הנבולס וקרף שר לפ שהוא קל הנועע ומשליס הנועע צה ינס. ושלטי ינס בקרוב
 מעב כונה בקרוב אחת בולג התולד עש טוב א הקונה היא בעמה ואין לפ
 אור מעונה פ אס וע שחקבלת מן השמש ותלעה קרה ולחה יש בה מעש חוס ודיא
 הפל כל הנועור ומעשס. ומהיא נדח השמש הצשל כל השירות ובחלקה כח התלוד
 והנבולס הנבול הן. והוא סוף הישוב ומן העיס אל צנה. ומעב ארס התלמיס והולב
 הצרפס והשלוחיס והמחריס. והמחיס ינס שע. והתלול ליל שעי ומשעתיקס שעש
 אן וכן והצורה וזו. ובצורה הורה הצנה קרובה א הארץ
 והיתה צהלכנה יונת. ומתק עש הכוכב פ היא כח הפס ואין
 כח כוכב נשן ליה. והיא מעשקה האור למה והוא דומה
 לולס פ יוסף אורה השע ובעל עש הונת שלס ואחרי כן יחסר השע שש שלס יראה ויסור
 והשעל ויחזור אורה להקדש כבאסונה. בעבור זה קרף ארס בעבור חנוש האור ואין (שמש)
 חנוש. לכן יש לשמש סקה שנה ואין לה חרש. אחרו בעל החכמה פ הלבה ערה של כל
 דבר ומחשבה ומלה כל מעשה. וכל חבור שהקסבר הלבה ש אי זה כוכב שהיה אור רציני
 אלס יורה על כל דבר עבד וכל מה שיקרה. והנה נחשוב פ החכמה ש השמש סקה
 בצורה הראשונה בצמח חמול מלה. והנה בצורה א חיל מלה לן שצאה סם השמש ס כדר
 בארבו פ השמש הולב חול אחד בצורה אחד בקרוב. והלבה הולב חמול אחד צניס
 אחד בקרוב פ היא הולב כל הולג צה ינס ושלטי לכן חלק הלבה אחרון כה מעשור

ד. כ. כ. כ.

הכ

צב יוס וקירוב ומחשש שבעה נמצא שהקצבן שעהם למוק כפי יוס וחצ ושתי ידוג שעה ופ
על חלקים מחלקי השנה והם כפי יוס השלש לכן חתה השנה לשמש פ היא המולדה הקור
והחום והקין והחורף שהם ארבע תקופות השנה אחת חדש חורף לצבה כעב והיה מה
חדש בחמשו והנה הכוכבים התשתים יל טבעה כוכב לבנה מעלה בזולה וזה כ הלל
המולדה והשעב בננועם והן כוכבי יתקם ותחרי התנועה והנה הם חוזרים ומקורה לקור
בזולה המולדה לכן הוילם המולדה צבטם ובזול לקון ושאלה כפי מחצתם הכוכבים האופים
עם הרעם וכפי תבואם וזה כאשר יהיה צבן כוכב לכוכב ששית הלבל והוא ששם מעלה
צ חלור כבן שיהיה הכוכב האחד בצמלה עלה והשם בצמלה ראויים והוא הקרא תבוא
שש וזהו תבוא אהבה או שיהיה צבן כוכב לכוכב וכשית הלבל י מעלה ג מולדת
כבן שיהיה הכוכב בצמלה עלה והשם בצמלה קבאן הוא הקרא תבוא רעש והוא תבוא
חט איצה או שיהיה החרק צבן כוכב לכוכב שלשית הלבל שהם קל חלור כבן שיהיה
הכוכב בצמלה עלה והכוכב השם בצמלה אייה והוא הקרא תבוא שלש וזהו תבוא חצ
האהבה ותבוא הנוכח והוא כאשר יהיה צבן כוכב וכוכב קץ מעלה חט הלבל כבן שיהיה
הכוכב בצמלה עלה והשם בצמלה מאזים הם זה לזכור זה כאשר יהיה הלצה חצ החדש
לכח השמש והוא הקרא תבוא איצה והוא תבוא הקיטורג ועוד יקרא צפה תאזרים
אל שעה לצבה וקטורג ומורה איפשר לשם הלצה שישמשו בצבן אחד אלם הם ארבע
תבואים שמתלים והוא תבוא שש וששש וששש ותבוא נוכח ולם גב תבואים יתשים
והוא העב הששית יהיה צטתם החרק הנזכר מאחרתים והנה תבוא ששית יהיה צבן
לכ וזהו תבוא הל הומש צבני ותבוא ג הומש צקטת כפי המשל בזורה הכוכב צמלה וכן
השעה עקודור כל הכוכבים לעבר התבואים והנה כל רעיהיו צבן הלבל צומים לל
יסודות והנה עת דעון פ צבור המול הצומח עלה שהויל צמלה האש יהיה צבן חט
השמים שהויל צמלה האין והמול המוקם מאזים שהויל צמלה האין וכן התבוא
קראן שהויל צמלה המים וככה השעה משל לעולם והנה אוכב הכוכב צמיות צבנות
שהמשור הלצה כמו שצב צל צק צקאק ותאזים בעקרב ונוגה טאור וכוכב צבנלה
והוא צבנלה והוא צבנלה האומעבר שיהיה צבנלה השש הלצה כמו שצב צב
ותאזים צמלה ונוגה במאזים וכוכב צמאזים ורעור הכוכב שיהיה במאזים עס
כוכבים מוקים או נכחם או תבוא או ג און ז און שיהיה צבנלה חייק א וצבנלה ואם יהיה
להכוכבים המוקים צבה שלטו צבנלה הששית או כבצ חקום הכוכב והנה הנועם סוויג
לא השעה לא חייק ולא הנכש ולא יעלה ולא ירדו רק כפי הלצה כפי יעלה שניים רבים
ב שש הוא הכוכב בק המולדה שש שחאל שש יחט רב און שש ושש עולה און יור
ושש יתקמה ושש יעמוד ושש ישוב אחרתה וכל זה כנג האין ושש יראה ושש
יסרה והמשל פ צבנלה תחצרה הלצה ש השמש אם יהיה צבאש חיל און נבנ הקדר
השמש וכן בהורה השמש לזכור הלצה צמלה במקומו המזכרים ועוד יקרא תאזרים
אל עף אחד שפרט כעט ותכבה ולל החמה והפוח עקבו של אדם הראשון תכבה
תכבה ולל חמה צבנלה ושש יהיה הכוכב במורה ושש במעב ועבנל חצרו ופ
א צבן השמים ופ א הלצה ותמיה לעולם השעה עד אין חקר פ שש ותחצב לאחד

לאחד השבעה הבאים והנה התחברו לאדם בעולם אחר השם ושלוה הגלגל הם קצ' ואלו
 רוחו הברכה ס' בה יא צור עליונים ואחריו קל ס' העולם הזה נצרא ב' ושלוה הבא נצרא צור
 והנה כאשר חטן עלו שהוא יה' ושלם קצ' כלומר כאשר הסב' אצ' גד' ק'ן ז'א ע'י יא' יצ' יד'
 יה' ישל קצ' כחטן החמצונו וכן כאשר העביר יה' א' חצו בעמסב' חצ' אחד ישלם קצ' וזה
 ס' ידוע שאין עקב' עושה רצ' עד שנחלק בגלגל סל' ועלה' וחל' שאלא' וחמה' והס' צפא'
 השמים כל שאין השם עושה רצ' ס' אס' על ידו איננו כאשר יתבאר בפ' והנה פ' הכרע' ס'
 ביה יא' צור עליונים כלומר ס' בק' החצונו הכובע' ציר' השם יה' העליונים וצפורה' אן'
 השמים ישתדן סל' הנצבים בעולם השפל בעצמם אף במקריהם והכובע' ואור' סל'
 ישתדן על כן למטה והם לבטח כ' סל' מקום יקרה' וזה ס' יס' ס' שפ' בגלגל' אין ועל' חוצק'
 האין' ועל כ' הנוש' בגלגל' הקטון הסך הנוש' הגלגל' הגדול ושוד' ס' אין' לה אור' וענניה'
 ק' והשמש' והעד' ס' בהרצפה' ש' השמש' יעבר' חורה' ולכן היו הכובע' הקדושים בגלגל' אינם
 והנושעים' ביעררה' ולא יעבד' רחם' ולא שר' זה לה' וההנוש' אחר' להם סל' השפ'ת'
 והנוש' ועל' ועבד' א' האין' שיה' והס' כמו חקיותו לקבל' התלבר' ולהבד' המעבד' לתשת'
 והנוש' הגלגל' הנוש' כדור' סבובה' וזה ס' ל' הור' בוד' סבובה' לא היה יכול' ס'וים'
 ס'ים' למתנוש' הנוש' על' הדקו' לפ' שאי' איפשר' הנוש' בחזר' חלילה' לא' בהנוש' ס'בוב'
 לבד' אבל' התנוש' הישרה' ואע"פ' שישוב' הנוש' בערך' ההיא' בעצמו' שמים' לא' הדק'
 התנוש' ס' כן' סל' הנוש' ותנוש' עבוב' ועוניה' ולא' יתנוש' רק' בעל' עש' וזה ס' חן' הקט'
 שהיה' התנוש' המבובה' החסן' למטה' והיא' למעלה' על' שהיה' התנוש' ההיא' עכשת'
 לא' עש' כאשר' יתנוש' ז' אחר' התנוש' העכשת' אומ' השג'ו' הקתלה' ההיא' אשר' בו'
 והוא' הנס' ס' לא' יתנוש' הנוש' הקטור' רק' בעל' עש' ואי' איפשר' תבוא' לננוש' זו' והוא'
 צור' וכוסף' וזה ס' כ' התנוש' אומ' יתנוש' לבין' אל' השאר' ולבד' חן' העכשת'
 וזה ס' הגלגל' לא' יתנוש' לבד' חיה' שהיא' סגור' או' לבק' השאר' שאי' חיה' הנוש'
 וחפ' זה' היה' תרתיב' כאשר' יעב' אל' חיה' שיהנוש' חלני' לנח' אכ' אי' איפשר' תצל' חבוא'
 לתנוש' ההיא' והוא' צור' וכוסף' למטה' שיסיר' ולא' היה' צור' ס' אס' ס'בוב' קצ' הגלגל' בעל'
 סל' נ' אין' העב' אשר' על' הרוה' התנוש' ולא' השכל' אשר' בו' יסיר' הדברים' ומשפ' קיים'
 בהשפ'ת' כמו' זאת' התנוש' על' שהנוש' א' זה' המוקד' למטה' שיסיר' והוא' האל' יה' וצ'ו'
 הפע' יש' השם' יה' הגלגל' ולא' הם' סבובה' התנוש' ל' כדוריות' ועש'ו' ושל' והשק'
 וכבר' חיי' הרב' המורה' קל' דומק' קרה' בפ' תריסון' וזה ס' יתיחסו' הכעיס' לתנוש' וכפ'
 תשן' הסבובה' התנוש' יהיו' הכעיס' היוחסים' לתנוש' והנה' סבובה' תנוש' הגלגל' ל'
 לכן' אחר' וחוקק' והרוב' טעם' לאחר' להם' כאשר' יתבאר' בפ' ועוד' רוב' המורה' בפ' ע'
 חת' ס' סבובה' הנוש' הגלגל' ל' והס' אשר' זכירו' ואמר' שם' והכן' זה' חלד' לפ' שהשן' הוא'
 הוא' הפתח' לשון' תרצה' ועוד' נמשלו' ל' בחור' צורה' אליו' ולכן' הגלגל' נס' בה' התחפ'ס'
 וכן' עש' הנוש' וכן' עש' החיונית' וכן' עש' החיצונה' וידוע' ס' התנוש' זה' העולם'
 השפל' כל' עולם' ההויה' וההפסד' אומ' היא' סבובה' השופנה' חן' הגלגל' וכבר' זכרו'
 חכמים' קל' אין' לך' עשב' חל' חמה' שאין' לו' חיל' בקריע' וחמה' אור' ואחור' לו' גלגל' שמתח'
 הודיע' חקור' שיש' אס' האים' השמים' צאין' ונתל' כובב' ס' כן' ומאחר' קל' יש' חזר' שנינו'

לזכר לשלשים יום הוא הלצה והנניע הלכות לשלשים טעם הוא שצדק באשר בארנו ונעלה
 משערין ועמיר שומר יבצור תמה המאמר של אשתי הניק יט להם בוחות כוכבם מיוחם
 להם ואעפ"י טעם כחור הגלגל והמשמנות בכל הנימצאות אצל יהיה וצ"ב כוכב אחר מיוחד
 ומסוף צמוד המים והראייה על זה תשמש המים והנה דוגמת משפט הירח וחכונם
 במסרונם אומנם היות טעון השמש ועשב יסוד האש וזה מצד האש כמו שפירא החום
 והמשמט במצאות בהקצרות השמש והקצרות הקור בבחין ומקום או בהלמו חזון
 ואשר השני טעם פ' בדור היום יעב יסוד המים וכדור השמש יעב יסוד האש וכדור
 חמשה כוכב המצופה טעם ט' משמש האור ולרוב המעט והתחלף וטעם ויטונו
 ועמדתם ירבה ומבטב האור והתלמו והקצב וההפסאיו במהירות וכדור הכוכב
 הקיימים יטעם הארץ ואולי בעבור זאת התאחרת תפועה לקבל ההתפעלות וההתחלפות
 במצב הכוכבם העולמיים המשמשים יסוד הארץ נמצאו הכוכבם בחזן החוכמה יסוד
 וכן חלקים חכמינו ק"ל וא' שהם צ"ד קיימים השמים ושמי השמים הגלגלים שעל הכוכבם
 טעם אחר והגלגל התאיע אש ארץ או כוכב שמי השמים יוש טעם ארץ פ"ד
 פעולתם אשר משמש י' יסודות אשר זכרנו ולכן ראוי יחזק אל הנציא ע"ל חיותו
 משמש האופנים אשר יבצור בפי' והנה השפע שופע מאת השם על השכלים ומן
 השכלים ישפיע ממה שהוטו אונות ואונות על גבור הגלגלים וישפיע השפוע הגלגלים
 כחור וטובות על זה הענין ההוא והשפע ברוב מה שהוטו מהתחלפותם ודעם הקצב
 החסונה להווה ולהפך אחר הכח והגלגל האור והחשך במה שיחשך אחיהם מן הקור
 והחום וצפועה הגלגל ישפיע היסודות וצדור ובחשך ישפיע המנוח והחלף המנוח שיחשך
 מהם שם האדים אשר הם חסר סגור אונות השמים אשר העמר מהם כפי' ומחזק הבואור
 שמש ומחזק גבש ירחים פ' הנציא חזרע תלמי שמש וכן כפי' השלול אשכולות ענבים
 וכפי' צל קצר פ' השמש מצל ומחזק גבש ירחים פ' ירחים רבים ומחזקים צל שנה
 ומלך גבש המעצם ופירחים בכח הירח שמשמש אונות לחזן ולא יעלה על לב המיד פ'
 י' תלמוד האש והאור והמים והעפר הם שזעים לפי שמשמשים היסודות כאשר זכרנו ויש
 חום שמש וקור בצבא ובצבא פ' חללה חללה פ' הצריות השלמות בעצמותן ועלמה
 כעב פ' הוא צדק ונצחו ויעמידם לעד לעולם רק נצחו סבב בעבור התקבלים והנה
 לא יוכלו התעוררים לשנות דרכם ושיעבור אחד מהם החוק שנתן להם וצ"ב צבא
 השמים והשכלים יקבלו מהם כפי' מתקנתם על כן לא יוכלו ולא ידעו והנה המשתתת
 למלאכת השמים לא יועילו פ' מה שנתנו עלינו כפי' מערכת כוכב ונלמד כן יקרנו חזן
 אם ישמרונו כח שלטן חכם הכוכבם או אם יעל חזן הקדוה ומשובב המעוררים באומים
 עובדים בחמלה ולא ידעו להרע או להטיב רק סבב דרכם וחשוב פ' בחמלה איש עור
 ולא ידע מנהג המנוחם והני הגלגלים לחזן או לשמאל והוא שאין על פתח ידע מודים
 והנה הוא יסודות פ' דונם בצד זה יולך אחר העור לצד אחר ומרצת השום לא השתנה
 ועבר וילא פ' היתה מערכת הכוכבם שיגדל נהר אחד וישמוף אשתי הער או ומודע
 וצ"ב נציא והזכירם ושם א' השם בארם צ"ב דעפ כל לבם ובעבור שדבקו בו נדען
 כלם שצדו אשר הער להקבל וכן עשו אשתי הער וצ"ב הקוף צ"ב הנהר פתאם

פתחם באשר ראינו בעינינו פתחים רבוי ונאמר כל העיר והנה לא פרה נאמר העם והוא
 העלם לבן שומרי תורה אסורתי ועוד יקראר כל זה בפי צאר העב והנה העולם השפל הנה
 על העלמה רבוי רק נ' כוללם והם היתרבות והצמיחם ובעל חיים והאדם לבדו צועק
 השלונה אחתם היתרבות הם טענה טעם חנצל הם המהב והכסף וההחשד והחזק
 והבדל והעושה וכסף חי וכן הצמיחם על העלמה רבוי ובעל חיים על העלמה נב
 ונב חומר אחד להם הוא תורה בלב תורה ואין לו צורה כלל אחתם בזה העבר הנלמס
 קצתו ל צורה ושאייר מהם וחלק לו וחלקו טעם צורותיו האש והאויז והמים והעפר
 והם זה צורך זה והקופים זה את זה הקודם האמצעית האחר והמים הקופים תכל צ
 וצדקה תיפוש הנלמס והתנועשים תמיד צדקה והנה היום והעפר כבדים והאש והאויז
 קלם ויבדוקים הנלמס לצאר ומקומם הטעם ישלם היום והעפר הכבדים לעלמה ויקחו
 ויתעצבו וידרו היסודות הקלם האש והאויז ויהקו והם המצאים וצפור המכריח וטוב
 כל אחד למצבו וכפי עובת תנועה הנלמס יעמדו וכפי תהירות התנועה יהיו אחריהם
 ויח הנלמס יטעמו כחור טעם הכח האחד ישיר כל המצאים כדרך שחשבוים יזו אדם
 המלאכות והתעבות ולכן נקרא הכח האחד יזו אדם באשר יתבאר בפי וכן ישמור
 מיט המצאים שלא יפסדו כדרך שטפסדו האוישים והנה היסודות האלו לא ימו וימין ושאל
 מתנועה הנלמס כי הם קצורים עמהם כי הכל קאר אחץ ל זה הקטר וחזן אל שראר
 מתנועה קטר של תפילן באשר יתבאר בפי יז והנה ההתחלה המצאות ל החומר והצור
 והקצור כי בגמרא הצורה ההוה תהווה צורה אחרת והשי מעמיד אורח ומתקצור החזן
 הקצור לכל איש ואיש מאישי העין ולמה טוון החכם החונק והתמרה זרועות עולם בעד
 ולם ומשאל לעלמה ומיניו אכל הקצב הוא לעלמה ומשאלו שד ומתמרה זרועות עולם

פרק שלישי

דע כי אמרתם הבבואה וההוה הוא טעם יושעב תארת
 הטעם יח באמצעות השכל העלול על הכח הדבדו ואחריו
 של הכח התענה וזה ענין או איפשר להיות כל איש צאוס
 טעם ואינו ענין יענן אלנו בשלמותו בחכמה עושה והשגב תדור עש שיהיו כולם בתכלת
 השלמותו עש שיהוצב להם שלמותו הכח המדמה בתכלת היצירה בתכלת מה שאיפשר
 וסב נודע שעלמה המדמה בחכמה המנועשים והרכבתם וחקויים אשר פאטע והנזלה
 בעלולותו והטבבדו טבבדו החושים ובבאולם הפעולותם אז יושעב אלנו השפע פט
 ההכב וזה טיבה התלמותו הצודקו והוא בעצמו טעם הבבואה רבוי או בתועה ומה
 טעם מאתמם קל חלם אחד תעשים בבבואה ולא יפול השיעור בין טעם דברים ותכלתם
 וסב בבאולו בבבואה רבה נבבולו בבואה חלום וזה דחוי נבבול וזה כי נבבולו הוא הפח
 טעמו ואינו אלל אשר על קודם שלמותו וקודם שיהפשל כך קודם המדמה טעם השינה
 היא פעולת טעם הבבואה לא שיש בה קיבור ולא העשע לתכלת ומה טעם אם יהיה בבאול
 יי בחימה אלל אמצע לצאר שהבבואה היא שלמותו העשע לצדם בחלום או בחימה ומרזק
 עשר מן ראה והוא שיעב אל הכח המדמה משלמותו העל העשע באמצעות הכח הדבי
 לבן אומר כי באשר יהיה האדם חוכם בטעם בתכלת היצירה וחזק ישר וכחור נעט שמשעם
 אל השכל ומשחקקים אליו וכן השמה השכלה חזקה וכן החושים והצומח לא רכור

ולא חזקה ונולד בעי מוכן חורה על החכמה כגון ועל הצומח בעי מולדן כוכב או צדק בזמן
המונים והמגמים ובעי אהבה והקבולד האיש ההוא בחכמה העיונית הקוד וכל בחקנים
ועבן בארבע אונות ותמונתו עיר ותמונתו אופים וכאמרים אונות דארעא דישאל מחפס האיש
ההוא מוכן בארבע להבא ואם יהיה רצון העם יהי להציל עליו מרוח קדשו וזה מוכן לקבל
כל ספק וכל האיש הזה והנה זכר הנביא הקדוש האלו באים אנכי בצמן ידעפך וזה
ואחר ברצון אלתי נביא לעם נפטר כלומר הנה חכמות עבד מוכן בעי היצירה והזמנת
שעש המולד בעי שהצא מרוח ומה רצוני לפטר נביא וכן אמר הנביא ידעתי לפרך
בן נביא כאשר הקבולד להשיג ועל הנבואה והיה רואה עצמו מוכן ולא שרתה עליו
נבואה אחר ובעי ומיזמה לו ומצאתי ומלג המוחה ועמרה והנה עליה הרוח ולמה כוונ
כבושתי כל באמרים כל נביא חכם ואין כל חכם נביא שנאמר ונביא לבב חכמה לפי שהנביא
חמוייב בשלמות החכמה אמנם החכם אינו והחייב להיות נביא לפי שהנבואה כתיבה
כצון אלתי וכן אמרו חכם מוכרין לו ופחמור כל פ החכם מוכרין לו ופחמור השמן והבן
ולחפשי כזר תהיך כזר אבל אין ומתה הנבואה כדו פ אם בצמן קש ית אמיס הנבולס
בחוקים המוכן ומצוי סתה כפד כלות אר השער והעב במצויס ולא עליהם יהיה הנבולס
ומחלם גב יוכח אר הקשואים ואר האבאויים ואר החכר ואר הצלם ואר השוים
כל אלו מחלם ומלדור הקבור שבעבור עפשו מרכס הלחה ומעשרים החלום הקבולד
והחכם צריך שיהיה חזק וחוחו נראה ענין אל הובצ מדין מוכר בארבע כפ ועל אר
הר האלים חורפה וכן יופע בחוקים במתור הצר כגון שיהיך בשר זה וכן ואר בשך
העלם על ער כזר וכן אמרו כל פ נח נפשיה דרב הוטל ערמ עליה ההוא ספטר ראוי
כפיו שמשרה סכס עליו לא עבד נראה לו ויוכה הוכח טברח מלפני יו כל זן החוקים
היעט השלם א חוקים כלפי מוכן כו של ינא וציוור לאיש המוכן הזה רצון אלתי להבא
וש הקבולס שלם יש שלם הפועל והבולד אז העל ישעע מאורו של השלם האהור
העכר והשלמה והדברת היא הקראת ולאלך הקובר פ וכפ רוח או רצ פ פ הקבור
ותמונו לו חן ומנו והכח השלם הזה ישעע על הכח המדמה הזה גב קרא מלאך ואחר
במדע קהל בעעם אדם יתן נפש אומרה למלאך ומלאך אומרו לבדו הנה בארבו
למי שצין ישלם פ הכח המדמה גב קרא מלאך והשלם ברב אמנם חור כל צורה שיוחה
הנשא במראה הנבואה בחי דמיון קרא מלאך דבז ובואר הנבא בעצמים יראו דמיונים
כלו הוא איש וכן האשנים כפ והנה שלם אשנים ומתם וי שיוחה מראה נרא ומחוד
ואחרו אברהם שהיה כחו יפה גדול לו כדמור אשנים לטט שהיה כחו ועדו לו כדמור
מלאכס וזה פ כל אשר שלם הכח המדמה ידעה צורה כלל הים בקיץ ועם אחרו עד
שלם עשו שלחום קראו אשנים ועששו שלחום לבזו מלאכות לבקר פ עין מלאך פעולה
ול מראה מלאך הוח במראה הנבואה כל דמיון צבח המדמה והכל נמשך לדמיוני הוח
הדמיונים כפי פעולה הרעיון ולפי שהכח המדמה נפס לא ישב פ אם הדברים העששים
לכן כאשר ישפע עליו שפע השל ידעה אור דמיון נפס איש שלם קבל אורם והשלם
הדכה לא תופשמים ומחור הכח הזה המדמה ילעשם צבן עף חומרי וידעה צבם ואז
ישערי הכח המדמור ויחזק המאעב שפע אשר קבלו באמצעות המדמה וישע

ושיעור העשייה והנה הכח המתעורר בקרא וללך אחינו כל בענין יהודה ותמו היה עובר
 ורחמי לו הנה וללך הממונה על הראיה כל הכח המעורר המלא והמלאך הזה הוא הקדוש
 קמחא הרוכב על הנחש כאשר יקרא בפני אחינו זכה עשה לו פס חיים לא זכה עשה
 לו פס הנהגה כמות אס זכה ישור האור או יתעורר בעשייה מצוה ויתאמה ויבנה להעשק
 צדקה לא זכה ישורוהו לצד עברה או לקמה או לצדדים אקוים והנה השפע הזה יהיה
 כפי ההכנה לפעמים יהיה בחלום אמת צדק או בחלום של נבואה או במראה נבואה
 בקוץ ומדענה הנבואה ין כבר בארם והאריך באורם בחורה בפניה בחכ אמתם העיני
 הראויים לצד כפי כוונת האמת הם ארבעה דרכים הדק הא יש מתעורר לעשור וצדק
 או לעשישם שלמים בחלום וזה כי צד צדור הוא כי יש לבחור האנטויוג כח יקרא כח ה
 המתעורר והוא הנמצא בצדדים וגם בחי שאינו ראוי לבואה והיא הענה שלמה העשור
 המטיל לשום טוב או צדקה על עין עשור והענה הארה יקראן לה צדור ודמיון שאין
 החי המתעורר תענה עצמו כי אם בצדור ודמיון ואז יתעורר האדם לצד שלם יהיה
 לצדקה ודכן והוא זה הכח המתעורר הוא החוס העצמי וגם יתעורר הכח הזה לצדור
 עתה וההשורה הנשחית ולכן בהתעורר האדם לקמה מחצו יהיו פשו אדומים נשחית
 החוס העצמי הנשחית הכח הזה והתורה הכח המתעורר כל אחר צדור ודמיון ושניהם י
 חסודור הנבואה יקרא הכח הזה וללך כמו כן ראוי לפי שהשכל והדמיון הם והתעורר
 חמוני ופועלים בו כמו שהשכל הפועל להשלים הנבוא בקרא וללך והוא הכח הדברי
 כמו שאמר התלך הדבור כי והנה נמצא הכח הזה בצד אדם בקוץ פשו כחיש הקולך
 ויאה עב והערהו שכלו לפתח ידיו לכה או בצדור שם אשמים והעקבים והערהו שכלו
 למיני אחד והם כמו שאירע למשה רבינו עב ויקם ונשא וישעין וכפי ויתאר לרשע למת
 תבה רעך וכן יתעורר לעשור מששים עובים ולפעמים יתעורר מתוך ייסורין ופעלים
 רעים והראיה על זה הענה הרשע אשר לא התעורר בשכלו לשב חמאיו לחושב לא
 מתוך הייסורין כחאמר שלמה שוע למס ומתב לחמור ושבר לע חסר לב וכטוב משג
 לשם ית שומר כי ישעיהו לצדדים למלכות השיבו ולא לחיי השלם הצד לפי שחאמר
 שהתעוררו זה לא היה התעוררו שכלו כי אם צדור גייסורין חין ראוי להיות בעשורה
 כואר לשע כיה עלם הצד ואל יענה אותך הדבור המיוחס למשה שהס ית ליעב עמו
 שחאמר ודבר יי א הענה ואל עמו ולא הקשיבו כי הכל מיוחס על דרך דברה תרד
 כלשון צד אדם כאשר יקרא צד שחמר זה כי חללה לשם ית לצד עש הרשע ועש הוה
 הרשע הזה אינו ראוי להענה שכלו לא צדור גייסורין והחלק השע התעוררו בחלום
 והיא הענה שכלה לעשור שום טובה ומפעלות רשעונו בהענה הקוץ יראה בחלום עשיש
 חורים לו טוב לבן ודמיונם צדור עובד ואלו התלך ועדכ אלנו ומיעב לצד
 עובד ומעב החלום דע כי הטעם הצדור חין לה הענה כי אם כח הזן והגדול וזה צד
 מבואר והנה הקדש לשם החיות וההרשעה ויש הרשע כולל ההרשעה והיא צדור
 שהיא יסוד ושע כל החושים ומחני הרשע הרשע כל חוש וחוש לצד החיות בחיות
 הרוח החיה במקורותיה וקרא הכח הזה התעורר לפי שהוא תעני צד אחד כל החושים
 החיובים והוא עבר אורם אלנו וכחוס ואיכותם וכאשר יתכלו כמותו ההרשעה

או ידמה לשאר החושים אשר עזר בעשותו וכפי הכח הזה התיק ההטוב והדחיון ולפעמים
 יבטל כח ההטוב הטוב בעצמו שכן המאכל על הראש ובעל גולגולת הששן הוא אלל היתון
 יראה דברים אחרים כאשר תיקן הסיבה ולכן תלומד הבקר צוהקים ולמה כוונת צאומרים
 שלש משמרונו הוי תלמה כי תלמה נחלק לשלשה תחלקות לכל חלק יש פעולה נבדלה בדרך
 האדם החלק הראשון עניו ומשקק בעבוד המאכל והחלק השני עניו ומשקק בהקדאים
 כלים צוהקים לפי שהחיות היתון להקטיל והם מבקשים תזון אחד והחלק השלישי כבר
 נבטל המאכל ומשקק הששן העולה ל היתון אז הטוב יורה משהו אחר וכחור החומר
 מקבל מהטוב והוא הכח המדמה והמצייר והמחשבי ואולי אשה מספרה עם בעל ה
 היא הנפש המדברת מקבל מהטוב הטוב שהיא בעלה ואישה כאשר צאורנו צדד ראשון
 והנה לפעמים ישעורר המטביל בחלום לשום טובה ואינה נבואה לא חלום השנה טלמה
 בהשתא אצמלק ולכן נאשם כפי יופא להים א אצמלק צאמתי צדס לבצ ובקיון כפי למ
 ראוייה הירב השנה טלמה לבצ למע שהוא נקי כפיס וכר לבצ יחשוב במשעיו ארך עשה
 על כזה לקחה האשה בחוקה והיא בעלת צעל ואז נדמה לו בחלום כי מעשיו ער
 משכחה שליחו כאלו הטם ית ועתכח עמו והוא טלמו כאשר עוררו להטלו ומחאו
 וכי טלמ ישלה על לב איש טזה חלום של נבואה כשאר הנבואה כאר הסבב כי השנה זו
 היתה בחלום כי כאשר ישעורר האדם צדקיון כי ישעורר בחלום וזה צארה השנה אצל לא
 צבואה ושים לבך כאשר וכרה כי כאשר המצא חלום או דיבור חלום עם מי שאינו ראוי
 לבואה כפי ההכמה המכונה קצון שהיא השנה טלמה ואז קצון כי קצו אינה נבואה וצד
 מניח ואחר ומשהו וכפי לא על ידי נבוא שהתקבל אליהם וכמו שאמר ויוסף לו דבר אל
 אחיו על ידי ישעיהו וששן הרב ומיחם היה עשן צד קול והוא עשן יראה לבצ אדם שהם
 מחושים ואחשם צה סכנף הטם והקצונן מאחרים ויוצאה תלמד לו עמו ויוצאהו איש
 והנה מעב: וכל כח או נבוא או שלח עשה פעולה או דומה רחוק או מדבר הטל קרא תלמד
 כמו שיקצאר נפל זה: אחשם הנבוא כאשר טלמה הקצו העבועת וכחו המדמה ישעורר
 לרע השעורר ולהפן קודור ולרבר סגס ית או להזהיר עם ולצופ: ויש מצב תזון ישלים
 טלמו הכח המדמה וישעור דברים במשלים ומידות סתמיים כי כן כפי טבע כח המדמה
 וזה כי כאשר יקצאלו כחור האיש המוכן הקצויות ישיפע הטל על הכח המדמה
 וכפי חוזק כח המדמה יקבל טע בחורג צדד כח הקצוה הוא העפע וכח הטל באדם
 הכורב והוא מדצ טפועל טע פעולות צדד: אחשם לפי טכח המדמה חן הקחות
 העפסור והטפע המאכל עליו מבח הדבי עשישם חוכמיים ומחומר כי הם טכרליים לב
 ילמה להשיפ ולכן יקרה לו רעב ונהלה ומשהו ובצמט א הכח המדמה ויפול לארץ ואז
 ומשול אורפ במשלים עפשים כאלו קיבל אורפ חן הכח המדמה כפי מצב ט איש ואיש
 מאישי היתון מי שיצב צמזע היתה הטחורה יראה דברים ומחזיהם ואש ורוח סערה
 וששן ואש תחלקתה וכל אחד כפי טעמו לבן המצא משל הנבואים והחלשים כל אחד
 לפי מצבו ודומה למה מאחרים סנפון אחד עולה לבמה נבואים ואין טע נבואים והנבואים
 בסנפון אחד כי כמה נבואים ישיג הטוב אחר: אחשם לא יספרו הענפב צפאר אחד אלן
 במשלים ומחלשים לב נבוא ולמה כוונת צאמרים ואר להי הקרב המתקפכת פעמים

פעמים ארשים פעמים עמים להם כווננו בו הכח הגדולה הירבהך כפי פעל העשון היתחך
 לביטוחי החומים הטאיר בלתינו כעשן בצדקה טראה טענה ארשים נכאטמו אטלו זאטלו
 עמו וזה הטעם בקיין המיד כי כן עבדנו המדה ולפי שהיה הגבואה בפעל הכח
 המדונה העפע ארז חלוא שהיה אברהם עפל לעזה צבואה לטעור שהיה צריך לה להשליח
 החומר כי בו יטלם הטל ולצורך הכח הגדולה העפע בעשן הגבואה אשר אי אופשר לו להשיג
 כי אם באמצעות הקדוה העפע צבח המדה ולצור שהחומר משלים הטל אחרו זל
 צבא טפא ל צאה הנה משין העפעא כי משאן העפעא דאברהם אבינו אשכחיה לאלעמר
 עמר אברהם דקאי אצבא ארז ליה חלוי קאי עבד אברהם ארז ליה נאט בצפתה טערה וקאי העשיל
 ליה במשייה ארז ליה זיל אומא ליה צאה קאי אצבא ארז ליה לעול ולפי דמדיע ידע דיצר
 הרע צהוי שלחן לעבא ציין נעק משאן למעשהא דארם הראשון יצבה בתקול ואחרת לו
 צמורה דיוקט המפלג בדיוקט עבמה לא השתל והיא והיא בעשן ציניט כמדה היצונה
 כך חדר הפעמיה ולחלון דארז שט צפס למעלה ומה כמדה העשונה כך ומה ההחנה
 ארז ו צאה המפלגו צעט שקצו טל ארם הראשון ודומור לעט גלגל חמה הטל צפע טיה
 כקוף צבא ארם טרה צפע חנה כקוף צבא ארם כוונתם ביה החומר כי טלחור קבצ
 זל לא יהיה כי אם בטלחור החומר וטרה פרה אשר קנבו חמשבותו ובמשייה מפתח
 תבט צמורה וחומים צבדיה קל דע ט אשר ירבו לחומי קוד עמוק ועשן תשל צפון
 העשוראלו צמורה קביים וצקטרה משמועור וזה כי העשור והקביים הם תקומות
 ועמוקים לחומי לעמוק העשן כמחור החם עמוק עמוק וזי וימצאו והנה זה החם
 ו צאה רבה להצן ציניטה הטל לחומר והוא עמוק כמעט הגע טל אצרה
 שהוא בני לעטל מצא לאלעמר עבדו והוא יצר הרע ואם הוא רע בצמיטת כי הוא הקרא
 עבדי מצא שהוא עמר לעלחור הטל כי הוא עומר הפסם וועורר האדם לאכול ולשתות
 להקון העץ כזי עיטלם הטל ופאלו טאל ו צאה יה צריך לצבה בחומר ארז ליה נאט
 צבפה לטיה ועשן נאט צפס הקו חופה נאה טלחור חופה טלחור ואינו דבק בחומר
 אלא כצוקר הנו צפלה באמצעות השחק וקאי העשיל ליה צמייה זל הוא מצא לו
 צראטו וצב ידעג מחורם חצי צפיה וצורא עולס שהקבאה אצלם הוא הטל ורזל
 החומר הוא המשלים הטל בטלע והוא רבה לעדו האחר שהחומר הוא המשלים הטל
 צראטיה אס יהיה הטל עגרי צהערו החומר וטחור לו לעול דיצר חסע צהוי עלמר
 לעבא טלחור און רטור לעבד הרע על הנפש וכאשר יתבאר מחורם ארז ארז טפאו שחור
 צפיה ציין נעק זל השיג מה שהשיג ונאט ורבה להשיג וצ חותר הגעל הקרא ארם
 הראשון שהוא הטל העפסי וכאלו שחע צדומור דיוקט השתל בדיוקט עבמה לא השתל
 טלחור והוא יפטר ומפעלם וההגנפ תפל להשיג וטחור לו כמדה היצונה כי מדרס
 הפעמיה והמטרי הסוד החלף כמדה ההחנה כך חדר העשונה ורל כי יסודי הקדס
 החיה האדומה והטחורה והצבה והקס וכפי התצורה של כל אחת מהם יהיה העני טל
 צעלגה הארם כי יסודי הכחור האלו הם הכובצים והנה הכובצים כעז טעגכ כחור
 העפא טפצי טאז כח החמשט נאק טאז חורה וולא ארם טאז הכועפך וחורה טאז
 המתאור ונוגה טאז העפא התצורה ולענה טאז הטעמית וטעמונים והקצרים וילדו

יצל

קא

ענין בשלם השלם. וכמו שיש צרכים שבעה כוכב לבר. כך יש טעמים שבעים למשך. והם
 שבע עשרים שם ארבע ביה שרוב האף והפה הששים טעם המאורות הארבעים טעם שבע וצדק
 הנסירה טעם נוגה ומאדים האחד לשארף הרוח טעם נוגה. והאחר טעם הכנע למאדים
 והפה טעם כוכב. הנה טעמה ששים לטעם וית כחור. לטעם איייה שמיטה. רוח לטעם
 השמיים טעמה הלך ונגה שחוק הרהור שינה טעם ית מלוג. ולפני השיג הטעם זאת
 אחר ארבע טעמה שש עקבני ידוע ב העקב סוף העף סמו שהיאש הלה העף וסוף
 העף עולם השמימי הקרא אדם הראשון. גלגל לבנה הוא הקרא עקבו של אדם הראשון
 הגלגל לא הכוכב וכן הכוכב יקרא השם השקב. והשקב השם החומר הראשון חומר היסוד
 ואין אחר ב אחר הטעם זאת השיג ב כל השלם השלם הזה סוף צבע שיה וידוע שהקוף
 צבירה דמיון אדם וזה שאין בין כל הנמצאים הארטיים והחומר שלהם הנדמה בשם שיה
 לא דמיון לבד. וכך בין השדה והעש והנדבר הנדמות במלת חום כמו שצדקנו צדק
 ב אס דמיון לבד. וכן טעם המדבר ואדם. ולא נאמר אדם הראשון לא אדם לומר ש הטעם
 החמרי טעם. וכן בין השלם הזה והשלם הנדמה במלת טעם שהוא השלם הפועל
 וזה לשון מאמריו הכל כפי שיה סוף צבע אדם שיה צבע חום סוף צבע אדם חום
 צבע אדם סוף צבע אדם. לומר שכל קצור קצר אימין ואין טעמים לא דמיון לבד. וזהו
 כוונת המאמר הזה. ופירוש שהשלם שיה להטעם החומרי. וכאשר ישלם החומר אז השלם
 העש וישפע עליו רוח הקדש כפי ההכנה יש אשר השיג הטעם זמר בחלום ויש אשר ישיג
 אורה בקרן אהנם בקרן כל מראה הנבואה הנאמר בנבואים ומלת זכרה חלום לא
 חזון או מראה או ראה הכל בעוהה הנבואה. אהנם אשר רצו הפרש חלום של נבואה
 לחלום ומהם בקשר חלום והשיגה חלום. והעד ואלהי אדם אהנם אומר אל לומר ופה
 בחלומי העש עומד לצר שהוא חלום ומהם לא חלום של נבואה. וכן ויין טעמה ופה
 חלום. וכן בחזון ליליא האומר בדפאל. ואעפ שדפאל ושלמה והמדברים בדוח הקדש קם
 הציטו בעצמם שזולל הוקדש. נבואה ומהם ב אס חלום. אהנם מאשר אומר בחזון ליליא
 ונאמר בשלמה בנבואתו נראה הוה שלמה שעה באה ב בחלום הנזכרים היה בהם צד נבואה
 והיה רוח הקדש. אהנם חלומי של יעקב היה חלום של נבואה. והראייה על זה כאשר
 ספר חלום לא קצר. וזה חלום ב אס ראייה נאמר ל שדי נראה אל בלוג. לומר בלוג
 נאה שהיה חלום של נבואה ולכן לא זכר בקשר הדברים חלום. וכבר ביאר אליהו לאוהב
 הדרכים הנזכרים בזמנו ב באחר ידבר אל ובשמים לא ישועה. וזה כאשר היה והתברר
 איוב לטעם השם. יה בזמנו הן אונק חמש ולא אשנה השיבו אליהו זה שאהה מצדיק
 עתה כאשר אין השם עונה אותך על עשייתך אין הצד ועד עש האדם פנים בפנים
 כמו שדבר איש ל רעהו. וזה שאמר בתעב על יתבאר על יב. אהנם באחר ידבר אל
 והיא בחלומי הצדק והשמים לא ישועה האדם. והם בחלום חזון לילה. כל בחלום
 שיש בו חזון לילה והוא מראה הנבואה או בעל הנדמה על אשם צדקן ויתבאר
 כחומתם ההרשעו ויראו שהם צדקו על השלם או בתכונות ייסורים לעור שכלו
 ולשוב תחטאו כמו בתעב אומר והוכח בתכונות על לו סבורה הנבואה. וכאשר
 יבדול האדם בחכמותו עשור עם היות עשור השתקקת לעד החלטה ועשן זרעו

זרעו נמשכה אליו הנבואה באמצעות הכח המדומה אל יקשה עליך תאמר הנבואים בעצמך
 זכירה בחקלות ורעות הצלן ונקשה הצבר ולקוחות ונכנת צבית היוצר וכל מה שנמצא
 בצבר הנבואים שצב או עשה או שמע או נבט או יצא או אמר או נאמר לו או עמד או
 ישב או עלה או ירד או הלך בדרך או טאל או שאל הכל במראה הנבואה ואפילו ארכו המשעים
 התקופים ונקשרו באומים ובאישים ובמקומות נדומים אליהם הכל במראה הנבואה בלפתק
 והכל משל לדיעבד עשן אחרי וקנה שער העין נצל משער החושים כי בשעה אחת יראה
 המנוחה רבוב החוקות גם קרובות מה שאין כן במאר החושים אומנם יש לצאר אם היא
 סיבה מוכרחת ההשתדלות בעשיית הגלגלים והנמצאים לדיעבד העפידות כי נמצאו כל
 הנבואים רומים קבוע המעש כראו העגדים העפידות כמנוחה זכירה וחיות יחזקאל
 וקול ישקב באשר יקבאר כל אחד במקומנו ודבר זה באותו חכמי המחקר אמר ארסמו
 בצפר החוש והמחשט שאין עקן שלמורה הנבוא בנסוג קדשור האחרת בעשן המציאות
 עש שידע כל מה שזכרנו כל עשע הגלגלים והשכלים ויהאחז בשכל הפועל המולד בכל כחו
 עש היותר רצק בחומר זה ישיב מוטלוג בעשן המציאות מצלו תחשבה ועיון וקצון הקטום
 מחובבים תהקדמות כמו שהם ולתודות אל החכמים וגם יוסף וישקף עליהם שידע
 עשייתם ולא הם לדעש ולמה רמזו כל יעמדו לא וישעך הוצי שמים ודרשו מאשר
 ולא כל אשר אומנם הנבוא ישיב כל אשר בהסוג המציאות ולמה כיוון תעלה באותו
 הוישע לא אה יוסף לא אמר אשר יקרה לעשך כי בדיעבד דרכו ישיב אשר יקרה אולם
 עש אשר דבר ונבאר שהשיג תעלה בועמד הכור ודיעבד העולם הגשם השומעיי בכלל
 ופרט אשר יקבאר בפר יצ' ונחזור למאמרינו דע כי עש היותר עקב אצטו עש מהבולד
 בצבתיים ועבר בחכמות עשורה וצא תבאר טבע כל תבאר טבע החכמה ששטרה
 חכב לבב ובשטנה תחלקור היסוב ובמך לדעב תלחת ומושך אחת על שטנה
 בזכות שצבם אצטו אם ילגה צבם והס' א טדי יבירך אומך ויפך ויפך והיית לקהל עשם
 ויהא לך אה צבב אברהם לך ולושך אהך לשתך אה אהן ויעיד ובהלכת בדרך היה
 משקל בעושטלו כן איו לשלמים כל וכמו שאמרו קל המהלך בדרך יחידי ונעשה לב
 לבגלה וט' וכאשר הנע לתקום מוכן בהחלת השירה להור איוויר זך כמותם איוויר דארע
 דישראל מחפס שהמקום הוא הוא בית אל וכן פינש החכס ויפגע במקום בעמורה הצב
 במקום הידוע ועש הכבירה האן לאשר יסן צבית אל עש הרשון אה השע וידע המבור
 ויעשך כך נמשך לדעב תלפתו והלחמה זרעו בחלום של נבואה אז חלם וקנה סוף ארע
 והוא רוח לעול היסוד והיא החכמה המבטת שהיא סוף לעלוג צה לחכמה חלגות
 וכן אמר הפילוסוף זה הסוף בו הצבן הנפש השורה בצבואה ובו יעלה הנשוא הנקוה
 לעולם העליון מוסף על היותו כמו סוף הווה ונפשו וזה כי לא תחול סם צוה על שום
 עבר עש אשר יקדם צה העשר הצורה הראשונה ואן יצאיר צבירה אחרת במצא עולה ויורד
 זה עולה ומצאיר זה ויורד ועבר ולמה אחת חנה יז תודיע משעיר משפיל אף מרום
 וכן אמרו שאלה הואו תארושהא לב תאיר בצמה ימים צרא הצב וה בנה שועלה
 למה ומשפיל למה וכן האמת למי שיצן עשית ההייה והקפסד דור הולך ודור צל ולמען
 זה אמרו במדעס רצף פני קרא במבחי והנה סוף זה מוכח לדומן לעולם

לעולם ההוי וההפסד וירשו זה בצד לרעות זכר המודות כבועים בצדעות הגלגלים ונקטתם
 צדק כחו שיתקצרו בעי וכן מולם זה מיט ומיט הוא ועצירת סנה כחו שיתקצרו בעי יא' ואלו
 זה סתואל וידוע כ המאל חומר נבלש בחשלים והחלשים להפטר המוד והנה המולם
 סנה הוא קורת עץ החיים ונראה המולם הזה תוצב ארצה לרעות כי תפועה המודות יטרה
 בעלטה ויודיה טבע לא כפועה הגלגלים כדוריה אלף בעלטה ויודיה דרך קו מוצב ואחר
 שואשו ופעם השמעה וכבד באלו חכמי התחקר כי הפעם האפסנים לא יפעלו בעץ אחר
 עולם כי אם בעקרב לא הפץ המעטעל או לעץ אחר קרוב תחני יהיה איעצ בטקס ויין המוד
 כל אשר היה קרוב אל העש השמתי קל צות האש בחום התפועה וכל אשר נצחק לפע כורה
 האויר וצורה המים והעפר והנה תראה זה דומה לתראה יחזקאל שאמר וארא החיות והנה
 אופן צאין אל החיות וכן ראה יעקב המולם מוצב ארצה וראשו ופעם השמעה נבלש כי
 האופן הוא המולם והם המודות ואל החיות תפוע השמעה קנה החיות הם השמים ועוד
 יתבאר זה צדק ואחר שראה מלכא לאהים עולם ויודים והם הכחות הגלגלות העושות
 יין הגלגל בעולם השכל והם כח התחפשים וכח הכחות וכח החיות וכח המדבר וקראו
 גלגלים הכחות הגלגלות ודע כל עשה שליחו יקרא מלכא שהכחות טעם והפעם בם
 ואמרו שאינם ומכירים שפר הפעם שקראו מלכא אלף שליח מלכא וספר טס אדוואל
 והפעם ארץ כלעם על ייה מלכא והמלכא הוא כח הפועה אמתש עש דבור וארץ אים הפעם
 מלכא ארצה כל עיה במראה כי הארץ צדק במראה הטובה והפסוד שקראו מלכא
 עשה מלכא דוחה וכן כל הכחות הפועות שקראו מלכא וכל אחד יש בעלטה תיחדת
 כל לב כח יש בעלטה תיחדת וכל נבלש שתי שולות לב אחד כי הכח המזיק דע לא
 יהיה דוחה וכן שאר הכחות ומה אחריו מלכא אחד עשה שתי שליחו וכל עש מלכא
 עשים שליחו אחר והראייה שהכחות הפועות שקראו מלכא אחריו כל כל יום בורא
 העב כשאל מלכא ואותיים טירה והלכא הם כי כל יום יתחדשו כחות ופועל פעולת
 בעץ והלכא וזה כי לב ארבל עשתי ריכד שיהיה הכח המזכור והן והחלבל והחחיק
 והמעכל והדומה וראשו והפעל המלכא ויזכר חן הפעם כאלו הכחות הם שיש אשר יאל
 פעם שניה יצאו אחרים לכן יש להחתיך שהקבע ברא הטבלס והגלגלים ועם צדק לו הכחות
 המזכורות והם היו שליחו ומלכא ומעשה עשוי רבות והנה המזכור יסודות ואיכותם
 כולם שקראים מלכא והם מלכא להים העולם והארדים בעולם וכן ארבע המודות שנים
 עולם והם האש והאוויר ושנים יודים והם הוים והעפר ולפי שהפעם העלמה שבחונת
 הזה תמנה והיה ותמנה כצדק כי האש קל ונעזו האוויר כבד וכן הוים כבדים ויוד
 חן האוויר והעפר יותר כבד לכן אחר עולם ויודים צ' שנים עולם ושנים יודים וכן הכחות
 הגלגלות העולם שמודות עולם לקבל טעם מאשר הורנו על הגלגלים בארבעות
 הסל ויודים לקרוב הוים והלכא צאין לעשה שליחוהם כדכון קוים וכן סוד למוד
 החכמה במלך יתחיל והחכמה הארבעת והקוף המולם ויעלה ש העלמה האחרונה ויעץ
 העלם השמתי ואז ירד לידע פעולה הגלגלים במודות בהצדק אחרת השמים לכן אחר
 עולם ויודים ומלכא להים הטבאים יעלו להטע מלכא להים ואל תפעה על שש הפעל
 כי שפעם פעם לרעה ואין תקרא יוש ועדי פשוטו אל נחמו הפ חוים לשמקום

לפי מקום לרמז להצב העשן וראה שהשם ית' צב עליו ר"ל עומד במתמיד ומעמיד חיים
הנבואים לא יפסדו כמו האישים הנפלים צב העשן וזה התראה קטר התפאור העולם
הטל וקול והעולם האמצעי שתימה ועל השלם והם יהוצב עליו וכן ראה יחזקאל
שש תפאור ואין והם רוח קטנה ומעבד דתור ארבע חיוג והוא על השתימי ואין
החיות והם אופן אחד באין הוא חומר על היסודות ואין כעין חמול עולם הטלם
לאן טעה הקדר נחזור למתחיינו אחיו אל פ ארבע מעלה השלם וכל מודים פ' ק'
חלופים העולם והודים כול עתהו בעשה אחר חתעלה השלם והוא יקוד הארץ
כ' כול ידנו עש עתהו ועלם חלקי היסודות ויהיו ארזים ומת' ארזים תאמר
טבע העלה ארזים אולי רמז לעצב כוכב לב אטר בצב' הושע יתהוה כל הוה
ואולי רמז לפדור זה פ' תאמר שהצב' שהמים תקיפים הארץ והאיר תקיף על המים
והאש תקיף על האיר נמצא הארץ באמצע ושלה יסודות חלופים ושלה חלופים
והם טבע העלה ומה טבע תאמר חלופים טקצ' ל הארץ וכן הארץ כישתק חלופים
הארץ א' השג' צת אל העלון לדע' מצד העעכ' חלופים ואז השיג' כלו השם ית' אחר
ל' ארז ארז ארזים ארץ וג' והציינו על הטבע ברכו שרבו ארזים הארץ ארז ארז
טוב עליה לך ארזים וארץ ושמה אר' זרע טעם הארץ וג' ועבס כל משפחות
הארזים ובארץ והם ארז עתך וישו שהשג' השם ית' ארז זה חלופים חלופים רכס
ושטיב ארזים הארזים ול' ישנו לתקיף הוהו ויחין לו חתיית פ' אל אשך על רך
ול' ארזים צדיק טעם והם השג' ל' שג' שאל' ארזים ארזים שמה ושארם בדרך זה
אטר ארז חלק ועל ל' חס' לאכול וצב' לצב' וטעם בשלם א' צת ארז ואחר כ' שער
ישלם ל' האל ישווי ויקים לו לו השאל' שאל' אז יבדוד לעבוד האל ואל תפחה על
הקבץ אטר יראה אם יתקיימו היעדים האלה יעבדו ואם לא יעבדו פ' כן האמת
שאלו השאלות הם סיבות חתעלה למוד החכמה וכצ' ביארנו אותם בצדק ראשון פ'
הכח חומר והתעורק באטה ובצב' בעק' החמה הם סיבות חתעלה למוד החכמה
זה מה שהטיב יעקב ארזי ע' כל בחלם של נבואה ארזים תראה הנבואים בקיף והם
במשלים וישם לב לשתף חלופים ולעק' חתעלה חתעלה ופססו לפשך רכס מודות הארזים
דעם כל עין שאינו חתעלה צדקין אין לו טום שיה לו
זה פ' השון הקבחה הפכחו עלו הכח האמות הארז
הראשון ע' חס' וכל אמותה ולשון חתעלה לשון
שיצרו בו כפ' העג' האמות הריז וכפ' העג' החתעלה וכצ' עבד צדקה הקדושה
באחר ויקרא הארז עמנו לב העתה פ' ארז הראשון קרא השמנו והנה השון טס
או ששל חתפת האמות של הששים הנבואים אל הקדון ואשר אינו נחש ולא נגלה
אלה ין הששים או ין הששים יתחייב בהכרח לעק' לו טס ודוע יורה על חתעלה
ומאחר שאינו נודע אלם נבחרו הוה צדוקה לו אם איפשר דענה קדוה ואם לאו דענה
רחוק ועוד פ' החתון ל' יפירו מה שאין לו חלופים כש' כשיקיה צלם עץ ולא כח נעץ
פ' לא יפירו ולא יענהו על כן יפאר לבס' צדוקי העץ ואז יאמר יבחר לו הוה שול
עצמארוס והל' כפ' חכמה חתעלה אצל חתה כפ' מה שהיא אין יכולה לעלות פ' אם

פרק רביעי

וכן

כדומ וצפן חי שזוכה וזוה כוונת זל באומים משל לבב חלק שהיהה שפי קרה האומר יש לה
 נגדי לא האומר יש לה שער רחוקה לעצמה והכפאו לה בשמי - כוונתם בב חלק לבש החיבור
 השכלה והיא הנב שהיתה לו לאברהם אבינו ועבד שחוק רל כ הנב ההיא בשל הפועל
 הקרא ל בה שהיא דבקתם לבב הסב ולזה אמרו משל לני שהיה לו צל לא זו חכמה
 עש שקראת אחותי רשתי לא זו חכמה עש שקראת אחי אל עמי ולאומי ולאמי - כל זה חזו
 להשגח הפעל המעבר שהיתה שהשיג ועשן שפי קרה השאר חן החוק בקריה והוא
 מוקף התבטול ולפי שהטל שקרה גלגל הירח הוא הטל הפועל הוא מוקף השכלים והגלגלים
 שקראים שפי קרה והנה הפעל החיבור השיג עשיים עכלים באחשבה הטל הפועל האומר
 נגדי הוא כלומר למזק שהתקנת הקס בשל הם חופשיים וחומר וכאשר הרב לדבר
 בהם וללמים הצריך לאומים בשון נגדי ולהביא בחומר ואכ נגדי הוא לה ואם לא אמרו
 יש לה שער אטור ישישעו עליו חור הטל הפועל להשישעו לחתים כן עכש הטפע הוא
 וכשן והיה בלב באש בועה עשו טעמוה לאיתם כלל ולא אובל - לבן יש לה צע - מה
 שאמר הכפאו לה עביה בשמי - רל במוד וצרו וכן דרך החכמה במשלים ובחתיים וכן
 מי שזכה ולזה רשע רחשעו ל כ שאמר האדם עליונה ובבצר והיא תאור העולם העליון
 והנף והעולם הטל ואין תוצר בעולם חן אדם וכאשר המעבר רובם להביא מה שצא
 לא יוכל לחיש לו לשון חן הדוע המעצ ול השוונה בזיוור על מקבוע אדם ודמותו
 שהוא החומר בחתיים ומורכב העש ונף והנה כאשר ידבר אדם לאדם בצדדי אדם
 בשון שהוא יודע יצן רציו ודמותו ואם רצה לדבר על השפלים האדם יצב משהם
 עש שיחשונה בזוהר אדם כזה שיבן האדם ולכן שמו ראש לאין וראש לעפרות הכל
 והבט האין אה פיה ירבה אין יד הירדן לבי ים ורבים סס והכל דרך משל - וכאשר
 יבדק האדם לדבר על מבציים חתמו שהם העולם העליון וידר העולם עש שידתה אורם
 לאדם כאלו הם דמות אדם עד שיבן השומע - אחר והאיש נבואל וזרושפנו ותוצרתו
 ודמותו כחמה אדם עליו ולחשלה והדרך האה הפשו בעליו העליונה האיש יר וכונתו שומע
 נבאשו עש יי א צדיקים פי יי בעשי יע ומה רצו ורבים כאלו ועל דרך הזה
 בלתינו כדמותנו וראה ובצא ודבר הכל משל כה שיבן השומע והטעם מה שצב
 כ אס באותיה לב הענין רצון העש וחשש לאותיה טרם נאמר לקים יה אור יה דקיע
 שרצה לומר יצה השם והה צה הוא האומים על דרך חלוצה העולם הזה עצי צדיק
 למהו כ כמו שחושב האדם קא כל הועש שרבים ולא שנים ולא חין לא שכל פיה
 כל יצעה כן ברא השם העולם כל שאל ויצעה וכל פעולת ארצים וארצות הדברים
 לא בצדד יי שמים עשו ונרוח פיו כל נבאם והנה רוח פיו רצון כמו אל אשר יהיה שמה
 הרוח לצב ובכש יונתה אחר זהו רצון רשאי וכן ינו לומר שמה לחלוצים ירוחו לקם
 כה להשיג ולקצן החלוצים שאי אוסור חצל לתור פה קראם לקים וכן קראו החלוצים
 לקים כמו שקראת השמה לב עינה ואש שהשמה איתה נף ולא כה בנף - אחת
 שקראת לב לב שהלב הוא המורכב הראשונה לה ועבור כ פעולת השם ית צדיק על
 ידי החלוצים שקראים לקים והם המורכב הראשונה וכן שקראים שורפים כ שורפים דע
 הקרב וההורם אליהם חצל הקדוה והנה טלצר וקראו כרובים ומה כרובים' צנור

צדקה לחנוני שהם צדקה על חומר באשר יקבצו בפה וצב עין וקראו אישים לפי שהם
 משפיעים רוח הקודש על החן האנושי וקראו חסומים ודרשו פועלים חסומים ופועלים
 חסומים לפי שאין השפעה העליונה לא כפי קבע החומר וקראו הכחות השפיעות
 חן צב אהים ואהים מעצרת אילת אהין והכל לפי פועלים ואשר רצו לקרותם לפעלים
 לא ידעו בזה שם וקראו והם קראו שחקים שם השוחקים והמשפיעים היסודות וכיון
 שהיחיים מופיעים חזון לכתובים כן הגלגלים מופיעים קצותים והפירוש לקיום בעל
 חיים וקראו קיושים לפי שהם עמיתים ומשירי ונקבצו וירקעו את פתי הקב וקראו
 עבובת ומשירי עבבים כמו שבארנו בפא ומשירי עבבים כי החלק עבב המיושע וקראו
 שמים עבב שהם צבוקים של הארץ ואשר העשו ל השם ית' לא ידעו שם לקרותו שם
 נפרד לחומר ולשם אלא יהיה השם ההוא משוקף ויהיה הקבץ לשם לו שם וסיומן לחזון
 עליו בחזון בעל המעשים ומצאו כי כל השמות כחות מופיעים בפרטים עפרים וכן אהי
 וכן שדי חזון שודד כמו שיתבאר צב יצ' והנה כל השמות האלו עפרים ולא מצאו שם
 נפרד כי אם צ' אחרונה שהם כללים כל דבר המעבון וצויה הקבוצה וצורה כל גוף ואין להם
 צורה כי לא נמצאה לה באמצע חלה שאינה מתפושט כחומר וצ' אהים ידוה' אשר
 נלשון היות לפי החלפו הוד בוד כדרך שהחלפו שם חיה ומחיה כפי שלא יהיה משוקף
 יש שם חיה והנה לפי קריאתו אין לו שם קבוצה כלל ויהיה זה חזון והשם לצ' והנה הוד
 רחם כי היה והוא יהיה עבב ועמיר ועבב ולחזון כי הוא נמצא וכן אהיה והמש
 בארץ להפירודו וחלה אהיה חלבו והוסף בחלה אשר אהיה לחזון שהוא נמצא מחייב
 המצאיות משפיעות ולכן כיון משה רבינו עבב צדקה ואחרו לו מה שחיו ונחלה מה העצירת
 מהות לחזון שאם ישאלוהו ישראל על מהות שחיו מה ישיבם והנה אין יכולת להשיב
 והוא צדי לחזון להם אינו מופיע ואין אחר לו השם הקבוצה להם כי אש נמצא מחייב המצאיות
 כי כן קראוהו בשם צ' אחרונה ואולי אחרונה אחרונה והוא שם יקבצו צבב מופיעים עופים
 פועלים ומה האות הראשונה כי השם ית' לא יקבץ להיורח מקרה שאין יהיה נחלה
 בגוף ויהי מחייב העברו צדקה הגוף והשם ית' קיים לעד אין לו שום יחס דבק להגוף
 האורה השטח כי השם ית' לא יהיה גוף וזה כי הגוף מורכב מחומר וצורה ואם נחשוב אפיסר
 הצורה המחייב אפיסר החומר והשם ית' לא יעבר לעצ' האורה השלשית כי השם ית' לא יהיה
 כמו הצורה לפי שאינה נמצאת לא בחומר ולא ידמה לחומר שהיא חונת לשרוד בצורה
 ויהי מחייב המצאיות החומר אפיסר הצורה והוא ית' לא ידבק לגוף האורה ה' כי השם
 ית' לא יהיה מצאיות חזון מחבורתן לא מצאיות ומחנות הכל אחד האורה ה' כי השם
 ית' אינו נחלה בזולתו וכלם תלויים ונעמרים בו ית' האורה ה' כי השם ית' אינו מצטרף
 לחלוקתו כי כלם עלולים תחתו והוא שלם להם האורה ה' כי המחייב שלא יהיה השם ית' שם
 דברים כל אחד מהם מחייב המצאיות שאין איפשר חבלי שאחד חלקם או יהיה נפרד
 עומד בעצמו או יהיה דבק בחצרו ואם הוא נפרד כל אחד פועל בשלם הקבץ השטח
 ונמצא השלם חרב ואם הוא דבק הנה הכל אחד האורה ה' המחייב שלא יהיה לשם
 ית' העור חן הראויים שהם מחייבים הרבני האורה ה' כי השם ית' לא ישתנה האורה
 המשפיע כי השם ית' לא יאכל חמתו לא אחד חיוחד חבלי אמצע אהים המחייב להאכל

על היום לשמור על כן נאמר שהגם ית השמר רוח הסערה רחף והגם נשמר לשפר וז
 השמירה תהיה ודברי הנבאים ושים לב דבר על מקובל אשר יהיה שיעורו מזה או
 בחירה וזמן או שיעור חקרה ואף אם נאמר שהגם ית עשה או פעל כדור וסוף פני
 אריותא הלב על דרך טובתו ואם יזכרנו סגס תלך או שיעור הכח הפועל הוא הקורא
 תלך **פרק חמישי** הענין דעב יש לעבאים זמן מועיל לנבואה
 על היהבן לחטה רבני עב דכפ עמדו ואשמעה
 על עת שיהיה לוי חשב ולא זמן מועיל מבורך לזה כי החזן הכרח צדשת הנציח לנבואה
 אם חזר הוראת הכובע אם מעד שיש יקח בעולם השם וזה תבואה צדשת התבונה
 חוסף על פ הנבואה בחלוס או בתורה לכן יראה הנציח בלוי היה בחקוק והואוהו טס
 דבני ועשיית וסיבוב רבתי לנבואה וכן אחר בשנת מות התלך אחז לוותר פ א
 מהשגב בעשן יתחב התלך ומה עמד להיות אחרון השתתבו לנבואה וכן סד ויהי
 בשליש טעם ברצונם בחיטה לחיט ונראות יחזקאל הם עשה תרצב וקענש לפי
 על נענש בתחלות שור הנציח חזרה לא נאמר טמי הנציחות ש היוצת
 ומשול חזרה נבואה לחיות מדביות וכן אופנים כאש אופן מרכבותו וכן ל בחיות
 וכן התרובה ודע כי שכן התרובה חוצל תעין ול מוסים נבואים אות ומה החוצלו
 אופנים והאופנים החיים אותם צבא המוסים ועל טעם החוצל התלך יוטב על כפי
 רם ושק חלוצם בצדי חלכות ושול בצדי חוצם על העלמה והנבאים משמין ושמו
 עומדים על קבלה ויחייבו ומשמאלו כך תהיה החלטה לכוונת כחן היא למייל ולכן
 היו הנבאים חזמים העוב המציאות בצדיות התרובה כש היה טהיה בכפם
 המצוה בעה היקנית וכן עשו הפילוסופים רוק שהמספר הנבאים ורצת החלך על
 הששים כה טיולכוהו בחקרה לרוב והירוה הפועל הששים הם לפי שהם בעלי טעם
 חשופים בחיכות ואין בכל המועה תמועה קלה נבחרת אל טב אדם כפועת ההתעושט
 אחריו בחידוש וירכב על כוב יושף לומר רכב על הכוב וענף הכרוב ונקל כל
 זה להקירות תמועה הכוב אחרו בחידוש טעם שיח טרעה לרדוף אחרי ישראלי
 אזור תנוי פום זכר מחרב עלו וג כחו טכרוב בחידוש תלם דע כי תלת כוב אחרו
 אל פ כן הכוב אינו טורט אל חשמלה ומהה חלב כוב כרצף כחו ילד ולמה היו
 הכרובים צורת טע הערים זכר ונקבה ואולי כוננש פ טס כרובם חונק לתול החומים
 ובחלקו ותעלה האדם החכמה והנבואה ולמה פון אלטע הנציח ש אלהו הנציח רכ
 אל באתרו ויהי על פ טעם ברוך אל וטעם פ טעם שיהיה נבואתם באמצעות חזל
 האומים שהם פ טעם התורה על הנבואה וזה כן כפ ק ינים כמר תלך וסחוק
 האומים נעמד והנה דלי בית טכרטי והתעלה לחפס ולתקתל בדברי החיים ולמה
 רוח בלויים חגיגת בלא שמו עושים בשמים בכח חזל טכרטי במה וחלוצים פ טר
 כוב ותתעלה כוב התעל והכאשים ולמה רוח בלויים והנה כאשר תאנה חלב אוב
 ישלג ט וכאשר החל לחיות תחול גי שהוא חדש ישר והוא חזקון לחדשי החמה
 כדוך שהוא טעם ראש לחדשי הלצנה יהיו ט חזקון ועשירו חלוצים טכרטי טכרטי והוא
 חונה על עלו ולכשר המנה ייעוץ ישלג קודו וכאשר המנה חזקון גי ותלך חזקון

המולד יצ' הג' יצ' המולד יצ' שבעים קוד' נמצא המעבד במחצ' ג'י והנה הוא מורה על
 טכוכ' דופי' והנה אלמע' טח'ל' מאל'הו' זל' של' תהיה אילנות נבואת' במחצ'ה' וזאז'ים
 וזל' שה' בצ'ס' לזוג' ושבת' אל'ל' במחצ'ה' האז'ים' כ' הוא ב'ת' כוכב' חמה' והתולדת' כוכב'
 חמה' ה'כ'ה' והחמש'ב'ת' והחומר' לכן' נב'ק' אלמע' ל'תעלה' ז'ה' ל'היות' נבואת' במחצ'ה' שבעות'
 האז'ים' והנה' הקשר' ענה' צ'ד'ט' ס'יון' אשר' מול'ו' האז'ים' ל'תנו' ל'ז'ק' וכבר' באינו' שבעות'
 ב'פ' ולכן' הושמו' ט' הכוכב' במעב' ל'המש'ך' כח' הנבואה' ת'ת'ל' האז'ים' ס'נו' ש'תפ'אר'
 ב'פ' ע'ן' א'ז'ים' ש'ד'ט' חכמי' ה'קדוק' כ' טוב' הק' ש'ר'ט' והוא' ט'ס' מ'ז'ת' ל'בורה'
 עקראו' ב'ת' ה'תל'מ'כ'ס' כוכב' ועקראו' ה'תל'מ'כ'ס' כוכב'ים' והכוכב' נ'פ' ל'פי' הצורות' ה'תל'מ'כ'ס'
 צ'ק'ו'ב' כ'אשר' ב'א'ר'נו' ב'פ' כ'ה' א'ת' כוכב' ה'תל'מ'כ'ס' ה'סוכ'ך' וכן' א'ז' י'ח'ק'ל' ש'מ'ה' ל' ח'יות'
 ול'ל' א'ח'ה' ת'ק' ל' ש'ס' ה'א'ח'ד' ט'פ' ש'ור' וז'מ'ר' וז'מ'ר'ו' ע'ל' ה'ח'ה' א'שר' ט'פ'ה' ט'פ' ש'ור' ט'פ'
 ה'כוכב' ב'ת' וז'ד'ע'ה' ל'ש'ר' ט'פ' הצורה' ה'ד'ו'ע' ט'פ' ש'ור' א'שר' ר'ח'י'ת' ב'ת'ל'ה' וז'פ' הוא' ח'ח'ה'
 א'שר' ר'ח'י'ת' ח'ח'ה' א'ה' י'ש'ר'א'ל' ב'ה'ר' כ'ב'ר' וז'ד'ע' ט' כוכב'ים' ה'ז'ה' ה'ה' קרא' ל'ל' ל'צ'ורות' כוכב'ים'
 ע'ב'ר' ט' ע'ס' כוכב'ים' צ'ורות' וז'ב'ר' כ' ה'ס' י'ת' הוא' ה'מע'ב' ה'תל'מ'כ'ס' והצ'ורה' ב'ב'וח' וצ'ורות'
 א'ז'ר' וי'רכב' ע'ל' כוכב' וז'ע'ף' וז'ע'ל' ר'כב' ה'תצ'ר' וז'ע'ל' וז'ע'ב' ח'ק'ו'ב' ב'ה'מש'ל'ם'
 וז'ס' י'ת' ר'כב' ע'ל' ע'ב'וח' וע'ל' כוכב'ים' ל'תנו' ל'נו' כ' הוא' ה'מע'ב' א'ז'ים' וכן' ה'מע'ל'ת'ו' ל'כוכב'
 ה'ס'ס' ה'מע'ב' ל'ל' צ'ד' ש'ד'ת' ול'ז'מ'ר' ט' ה'תרכב'ה' ה'ע'ל'מ'ה' וז'ס' ה'מע'ב'ה' ת'ע'ס'ת' א'ין' ל'ה' ת'ע'ש'ה'
 וז'ע'ש'ת'ה' א'ל' ב'ר'צ'ו'נ' י'ת' וז'ה'ת'ק'ו'ת' וז'פ'ן' ח'ל'ק' וצ'ד' ח'ל'ק' י'ת' וז'כ'ח'ו'ס' ז'ל' א'ז' ל'ז'ח'ק'
 י'ע'ש'ה' א'ל'ת' ק'ד'ם' א'ין' א'ז'ו' י'וד'ע'ים' א'ס' ה'כ'ה' י'ע'ש'ו' ט'ל' ע'ל'מ' א'ס' ע'ל'מ'ו' י'ע'ש'ו' וז'מ'ת'ק'
 ד'כ'ה' י'ע'ש'ה' א'ל'ת' ק'ד'ם' ה'י' ה'כ'ה' י'ע'ש'ו' ט'ל' ע'ל'מ' י'ע'ש'ו' ל'ע'ב'ו' ר'כב' ע'ל' ע'ל'מ' וז'כ'ח'ו'ס'
 י'ע'ש'ו'פ'ט'ם' א'י'ת'ך' א'י'ת'ך' ה'ס'ס' ט'פ'ל'ה' ל'ח'כב' וז'ין' ה'ר'כב' ט'פ'ל'ה' ל'ח'כ' כ' ה'תכב' ע'ל' ס'וס'ך'
 ה'תרכב'ת'ך' י'ע'ש'ת'ך' וכן' א'ז'מ'ר' ק'ול'ו' ל'כוכב' כ'ע'ב'ו'ר' ה'מע'ב' ג'ל'ג' ע'ב'ו'ר' ה'סוכ'ב' צ'ד' ש'ע'ו'ת'
 כ'אשר' ב'א'ר'נו' ב'פ' וע'ל' ז'ה' ה'ד'ק' ש'מ'ר' ט'ה'ט'ס' י'ת' ר'כב' ע'ב'ו'ת' וכן' וי'רכב' ע'ל' כוכב' וי'ע'ף'
 וז'ל'ו' י'ע'ל' כוכב' ב'ת'ש'ך' ח'ו'ת'ו'ת'ו' ה'כב' כ'אשר' י'תפ'צ'ר' ב'פ'א'ו' וז'מ'ז'ו'ר' ל'ח'ח'ח'ו'ת'ו' א'ז'ר' כ' כ'ע'י'א'ן'
 י'ש'ר'א'ל' וז'ע'ש'ו'ס' וז'ד'ק' ט'ר'ע' א'ח'ר'ה'ם' כ' ט'ל'ס' ל'ה'ס' י'ת' ב'מ'ע'ש'ו'ת' ה'ע'ל'ת' והכוכב'ים'
 וע'ל' ד'ך' ה'כוכב'ים' וז'מ'ל'ת'ם' ל'ח'ל'ק' ע'ס' מ'י'ס'ר'א' וז'ה'ה' ה'ס'ס' י'ת' ה'ט'ח' וז'ע'ב' וז'ע'ו'ת' ה'ג'ל'ג'
 ב'ת'ח'צ'ו' וז'ה'צ'יו' וז'ש'ק'ו'ן' ה'מ'ע'ר'ת'ם' ט'ע'ב' כוכב' ל'ב'ת' ב'צ' מ'ל'ו'ת' וז'ק'ר'י'בו' ט'ע'ו'ת'ם' ל'א'ן'
 ל'ח'ק'ל' ה'תוכ'ן' וז'ה'ן' וז'ה' ה'תנ"כ'ים' וז'ה'ה' ה'ס'ס'ים' צ'ורות' י'וד'ע'ה' ב'מ'ל'ו'ת' כ'ו'ע' ט'צ'ח'ו'ת'ו'
 ב'פ' והצ'ד' וז'ה'א'ש' וז'כ'ב' ב'צ'ח'ח'ו'ת' ה'ס'ס'ים' ה'ס'ס'ים' ה'ס'ס'ים' ה'ס'ס'ים' ה'ס'ס'ים' ה'ס'ס'ים'
 כ'אשר' ע'ב'א'ר' ט'ס' ב'פ' וז'ה'ה' ס'וס'י'א' ט'כ'ה' מ'ן' ה'צ'ו'ת' ה'ע'ו'ת' וז'ע'ש'ם' ה'ט'ל'מ'כ'ס' ב'ח'ל' ש'ור'
 ול'פ' ח'ל'ק' מ'ת'נ'ן' ה'ח'ח'ו'ת' ב'ע'ד'ר'ט' ח'ו'ת' ט'ח'ח'ו'ת' ע'ר'כ' ע'ל' ס'וס' ל'כן' וע'ל' ס'וס' ש'ח'ו'ר' וע'ל'
 ס'וס' א'ד'ו'ס' ה'ס'ס'ים' וז'מ'ת'ם' ל'ע'ב'ע'ב' כוכב' ל'ב'ר' ס'נו' ש'תפ'צ'ר' ב'פ' ע'ן' א'ז'ים' ה'א'ז'ים' ס'וס'ים'
 ר'כ'ס' ה'יו' ש'מ'ח'ר' ד'ר'כ'ב'ים' ס'וס'י'ך' ה'ה' ב'ח'ל' ה'ה' ל'ל' ח'ל'ק' ש'ור' ע'ו'ל'ת' צ'ורות' ל'ס'וס'ים'
 כ'ו'ע' ע'ב'א'ר' ב'פ' נ'פ' א'ז'מ'ר' כ' ה'ט'ח' ה'ס'ס' ק'ט'ר' וז'כ'ס' ש'מ'ח'ר' וז'ע'ל' ח'צ'ו' וז'ע'ש'ם' ה'ס'ס'ים' וז'ת'ח'ו'ת'
 ה'ע'ל'ת' ט'פ'ט'ם' ח'ט'ים' וז'ח'ל'ק' ח'ו'ת'ים' וז'ה'ה' ב'ק'ים' ט'כ'ו'ב' כוכב' ל'ב'ת' ה'ח'ח'ו'ת'ים' ע'ל' ח'א'ן'
 וז'ה'ה' י'וד'ע' ט' ה'ט'ע'ל'ס' ה'ק'ר'ו'ב'ים' א' ח'א'ן' ש'מ'ח'ר' וז'ר'ח' וז'צ'ו'ר'ס' י'ק'ר'ו'ב' ה'ע'ל'ת' וז'מ'ת'ר' א'ז'ר'
 ב'פ' וז'ק'ל' י'ע'ל'ו'ת' ל'ל' ה'כוכב'ים' וי'ת'ק'ך' ל'תל'ד' וז'ע'ש' וע'ל' י'ד'ו' י'ת'ה' כ'ל' ר'כ' וז'ל' י'ע'ב' כ'אשר'

כאשר יתבאר בפני לכן הבורה אשר לקח ותגזל ענה טעם תעלה השמש והבורה אשר לקח תגזל
שור טעם כובע תגזל והבורה אשר לקח תגזל האומים הוא כובע חמה וכאשר יאכלו אר
השמים ותגזלם על הגלגלים ובעורים ומשקם התנושעו הבורה הבורה והקריבו הפעלה
ההיא ארבע לחנו למחיר הפעלה ארבע שלקח רצו והקידון לקח צורה אחרת תבורה
המחשבה לפי שלקח המולד והפעל על כובע אחר אשר כחו רצו וחזן רוב והוא
שור טעם ירבו אשר טעם מהתרכבה תשבע כובע לבד והוא כובע לבנה תשבע יסוד
היום לפי קלורה תנושע פ' יעלה תנושע ברא יום ושליש כמו שביארנו בפני שהוא תוסף
במקור היום והיתקנה המלחמה במועצת הכובעם בזה הטעם המעב ארבע תבורה ותמו
למחירינו דעם כלל עולם השמימי נקרא מרכבה ונקרא ארבע האשון והעולם השמימי
הזה הוא השמימי יחזקאל הנביא חו ארבע פ' היה תפבורד בדישע חובבן הבה לפי שראו
ישראל עברו חק הפיו בריה וידע פ' לא תקיים פ' אם כאשר ישמעו בתלוי והיה תפבורד פ'
במצב המעשיות לעב הוראה ואז ארבע עליו רוח הקודש ותפגלו לל כמותו הרושיות
ואחרת בגלגל רוח מענה כמו שביארנו תעב הבורה והנה זכר בתלג נבואתו כול
השמימי והם עין אש ומשול עין לרעון חומר העולם הזה שהוא תפך ועין תבדיל
ותושע הקטנה המעונה בדרך עין ועפל ספגו יאה חשך פתחו וחסלה להיות תאחר
זה לתע הטעם ית והא כפי ידע מה במשול ומהרא עמיה שראי ארבע העין והחשך
שפארם הוא המענה והמעניל פ' ופן הקטנה השלמה והאש והינוה לחנו לעולם
הטעם לכור שלמה חלקו העולם סלג ואחר כך חזר לשמי והחיל והעולם המענה
השמימי פ' הוא קודם צעלה ואחריו העולם השמימי העולם פ' עת הקטנה
קומות ברכו לעולם העליון ואחר הקטנה המורה ארבע לצד פריא מעשה מרכבה
אחר יחזקאל הנביא שראה ארבע חיות וזה תראה דמות ארבע להנה וכבר ביארנו
בפני פ' כלל העולם השמימי תחלק למענה ותחלקו כלל פעילת בארבע סודות
וכ' הגלגלים בעל טעם וטעם ודעה ילכן זכרם בשון חיות בארבע חיות תעירר
חיים וקיימים והארבעה חיות הם גלגל הכובעם הקיימים וקלג המענה כובע לבד וקלג
השמש וקלג הירח ואחר פ' תראה דמות ארבע לחנו שהם בעל סלג כמו שרמז בגלגל
חיות שהם בעל טעם ואחר שראה ארבעה פנים לכל חיה לחנו שהם בעל טעם כמו שרמז
בגלגל חיות שהם בעל טעם ואחר שראה פ' פנים לכל חיה לחנו למענה פעילות הנה
התענה במחוסל הארץ והם כח המחשבת והתחמה והחיות והתבורה ואחר שראה
ארבעה פנים לכל אחר להם והנה ביארנו בפני פ' חשן סיבות תנושע יהיה רחן חשן פ'
הכובעם פ' הכפיש רחן למחיר והתנושע וזכרנו פ' סבור תנושע הגלגל למענה סבור
כדמותו וטעם וטעם ומשקן לפי ארבע שראה ארבעה כפיש לחנו למענה סבור תנושע
ומזר ופי פ' דמות הפנים פ' ארבע ופי שור ואחרו בתורו פ' ואים ארבע
וארבע ושור ושור והנה והגאע על פ' כל שהוא תגאע על כולם כמו שביארנו פ' כלם
תשעצבים כעב המענה לחנו ולחנו שאלת שהם בעל חומר ובורה שאין חומר
בחומר העולם השמימי פ' אם בבורה בחומר חבל מורכב וכ' פעולת חנה לפי טעם חנם
וקור לחנה ויובע בחומר הגלגל לא הפעלה היא בסע פ' פ' כל שכל החנו בפני

הנה

שם אדם ובהתבוננות החינוך בתולדות ארץ ישראל וחייה ומוצאם וזוהי כח
 החינוך שבו עורר הציבור אשורנו ולא קרוב וזשכילוף וירודים כדכעשה הגלגל החינוך שבו
 אשר הציבור אילן נשור פירותיו ונשבות אלו ולעזר שנייה בתוככי הספסל כמון שצטרפו
 כפף ולחיות על הארבעה כדורים הנכחים זכר שם אדם כמד גלגל הכוכבים לפי שאין
 והקצף של הגלגלים ומשעם תושבם העשבה התאזרחת וזכר שם ארץ לתושב ה' כוכב
 לבן שמוח חלק בחיותה שהם הפועלים כי להם השני וזכר שם אור לתושב הארץ שהיא
 תגירה אשורנו וזכר שם שור לרמות תושב גלגל הירח המאירה והקלה ומחיות נשור
 אורו ככל חמש ולכן אחרו בתודע פאטר ודאה השור וכן כפף ואשא חקבם על כפף ז'
 ששם וכבר בארנו בהעבר שהכוכב ששאל קצת יין הקרון לריוף אחרי החיובים
 שהיה כוכב לבנה לחירות תושבם ולחיותו למאזרחו כי ארבע שהם חשבים ובעל חיות
 והתבוננות בשעולם שאינם כחור חתיים התורכבים כי ארבע קלים בשעולם וחתיים ז'
 ונקו שם שידעה אותם שחתיים שכלים אחרו כל כפף אחד אחרו שם האחד שם הכרב
 ואלו שם שור לא קח חטיב אלו ל' שועין כן להיש יחזקאל סקט עליו רחמים והפכו לרוב
 לרמות שארבע שזכרם בלשון בראשון וזכר שם ארץ חתיים כחור ב' הם הגלגלים אחר
 כי קלוי כל תושבם תושב יורה יין בהם עמידה ולא שור ולא שכוב והנה הקלוי
 יוח לרשעים והכפפים לתעוררות הקיפוי וארץ כי כף קלויים כפף קל עליו ואלו כף
 ששם ואלו קל תושבם וקל ועל תעורר ראש שגל לבחור כל שתושבם כדומה עולות
 כחן שש ארנו כפף ויהיה כלל זה שחור צדך כל חקום שהחנן לחל יוח בתול עולות
 או שגב או עוב חלק הכחן הם חתיים לתושב הגלגל הכדומות ואין שהם נוצעם כעין חסות
 קל ועשן קל לחיותו ושקד חלוגה לרמות כי בשלבים יקחבו לעולם השכל כל קללה
 והשחק שהם כל אומות החיה והקפוד עוד אחר טראה לחיות רחמת כפפים ידים פה
 אדם על רבניהם לחיות כי במצבת תושבם ישפעו חקם שתי חיות כחור חיות הנחלים
 ונשיחם אותם בצורות הפעילות כדרך שאדם עשה צדון החללבור החתטבות וכך
 ישחור תושבם שלא ישברו לעולם וישחור הפרטים חזון הקצוב להם להעמיד ולשכך
 התשלים צדי אדם וחור כדמות החיות החיות כחלילי אש בשורה כחראה קלפיהם
 ישחשם והתחלל כן החיות ושיט לאש בוגב וזמן האש יוצא צדק לפי שטלה הצדק צן
 החכמים יש אומותם כי חומר הגלגל תוצרל חומר הכוכב מאיר והקלגל אינו מאיר
 ויש אומותם כי חומר אחד להם לבן אורו שהחיות תהם כל עץ החיה כי אינו
 והששם כי ארם בתקום שפדים וכ האש והתחלל כן החיות והנה הכוכב אור והשעבה
 בתקום כגשם השפתי פאטר יקרה בחרב החלואש ויהיה לפי זה חומר הגלגל והכוכב
 אחד ואין הצדל בשהם ואמר כי פשהם וכשהם שרירות תלמשלה לרמות כי תשם כל
 הכחור והכוכבים כבורה הקיפוי נאלו תלמשלה לאיש שהם חוצונו לכל אחד חקם שתי
 כחור והחבורה אותם שאין צפיהם חוקר כלל לא בול תקטיה וזה כדוחות וחיותו ושתיים
 ובסוף ארם ציפיהם ושתי כחור תעלמות וחכמות עמיהם שלא יושב והוא שפף
 ומחוקם עוד אחר כי תושב החיות כל תושבם הגלגלים כחור אחד אותם כל אחד חקם
 א עבר שפן ילבו ואלו שבו תגירת פיה ופי איש אל הפכה אשר הוא פונה והוא חוקן

הטובין ילבו. והנה שם הנשורה אחר המזרחית היומית הנשורה ללג שבכורה והשם הנשע
המשעבד המזרחית הנשע לל הגלגלים כאשר בארנו בפס' והנה הנשעור האלני ושורג
אין צהם שני אומם אם השעיר הנשע אל הגלגל היומי פשם פתור הנשעור ושעם
השעבד וכפי האורה הנשע על הארץ ולזה צביבה הגלגלים יוצאי המרצב ואמר
שהנשע הקדושה נצוא ושורג כמראה הנזק נצוא ושורג בדרכ אחר ועלכן אחר וביאר
שאשם שהם והנשע אין הנשע משעמם לא ברצון וחסך השם ית' א אשר יהיה שמה
הרוח ללב ילבו. ומלת הרוח הרצון האלני וכן הנשע יונקן לאות הנה הפן וענא למיזל
וכו' שלש נשע למיזל פ' לשעמי ישהיה הרצון האלני חזר ואמר שמה הרוח ללב
לומי פ' הרצון האלני לא ישהיה. עוד ביאר פ' הנשע האלה קלה ומיירה כמראה
הנזק. ועשן הנזק כמו נזק עש כאן הנשע תה שהשיב משען העולם השעמי. ול' מה
הנשע החיורה הם הגלגלים והנשע והיבנה ומחלקוהם והנה בפסלה המראה אחר
ואין והנה רוח משנה למיזל המראה הנשע. וזה חלק אחר ומחלקוהם השולש כאשר
ביארנו בפס' וענה יזכור השנה השעיה היא השנה האופשם.

פרק ששי

אמר שראה והשיג החיורה וראה פ' מנצח הנשע ענהיה
החומר אחר תחלת בארן וראשו אל החיורה אחר וארץ החיורה והנה אופן אחר
בארן אל החיורה קרא החומר הזה אופן לפ' שהנשע החייה הנה נשע חזר חלפה
צדמיון הנשע האופן והוא גלגל שבכורה לבן קראו אופן חוסף על הורה האופן הזה
כמה הארץ והעם תקיפם והאורי תקיף והאש תקיף והנף החמשי הגלגל תקיף
על הכל ודומה לזה אחרים אל מלאך אחר בארן וראשו משע אל החיורה ולמשע בארן
אחר האש מעלפון שמו וצוה מחציתו תק' שנה ועמוד אחרי המרצב וקושר קשרים
לבנון. ועשן מלאך כבר ביארנו בפס' פ' הקדושה תקראו מלאשם. ואחר שהוא עמוד
בארן וראשו משע אל החיורה והנה בארנו בפס' בפס' פ' הנשע החיורה וישרד
נצבה אומם שמו מנדלשן. ול' לרמוז פ' אין לו צורה כלל וזה פ' מלה משלפון לפסן
בלשם פ' כן ישמחו במלת ליהס מהם. ול' פ' החומר הזה מושל הצורה וכאשר יקרא
צפני ומאמרם וצוה ותחצו תק' שנה הוא המרחק אשר בארן שיש בין הארץ ועי לקיב
ושעור אחרי המרצב כבר יתע' רשם אנטקלם וראיה אה אחוה והמזי ית' דבר ראי. ול'
אחרי המרצב הם הגלגלים וכן החומר הזה נשע גלגל הרוח וקושר קשרים לקונו הוא
קושר המשעור וכן אחר יחזקא פ' האופן אשר ראה בארן אל החיורה וזכרו במלת
אופן אחרי שנה יזכור צדמיון אחר פ' ראהו גמיון לארבע שנה ולא זכר צד פ' האופן
לא פ' אדם ולא פ' שור ולא פ' שר ולא שום צורה כלל אומם פ' מראה האופשם ומשעם
כפן רשעם והרשעם כן מוכן לקבל הצורה אשר ישמחו מאחריה ואמר פ' האופשם
אופן צדק אופן כל המרצב ורכו אחר להם והוא הארץ ולא כדרך הגלגלים יוצאי החיורה
והנה רשם יונקן כפן רשעם כדרך שהרשם כמשנה ללב הקשר כשעני אכן יצא
וצדמיון החומר הזה ישע אפלי צד ישראל אשר משבו פ' העולם קדמון טבע וואר
המחלקוה אשר כן הכתי ישראל והמיעם והשלוסופים המיד כאומים אומון גזול
היה להים לא שחצו שמשם למיעו והם יהו וצבו ואיר וחשך ואלו התחלות המצאור

כאשר יתבאר צדק וזהו רע השלמותים כי היה חומר קדמון חמוץ ברא השם העולם
וכבר באר הרב החינוך קל צדק כי תחב כי דע ארסאון בקדמותו העולם חומר כי חומר וכל
הוא מחולק יחסיב חמה להיות עפר כי כל הוה עפר ואח"כ ידע כי הוא עפר כי קיים
אז יבחיב שהחומר יקב הוה אינו הוה לבן אינו עפר כי אם נצח הוה ילא יתקן לפי ענין
כי החומר הוא קדמון נמצא שהעולם קדמון ואינו מחולק והפך הרב החינוך קל באור רע
זו ואחרי צד כי תב כי לא נמצא להל"ש שום תאחד כי הכפא לל השמים היו נפשיים כי כן כן
השמים כפאי ואעפ"י שהם יתכונן להשיגו אחת חומר בפ"כ תב דברי השלמותם של
הוה עפר אינו בכל דבר טהור וההוה באנו אכן חומר הנל"ל לל טהורה באנו לומר עליו
כי כל הוה עפר כי תאין נבוא לבן אין לבנו שלטו כי כל הוה עפר כי כל נבוא על ירך
שופר אחת הארץ האחרת כי כל הוה באנו עפר וכל הוה תאין אין לבנו שלטו ליתנו
עפר וקב נצחו חבתי ישראל לחבתי אמות העולם בחושב זה אשר הפך הרב החינוך קל
אשר זכרנו והוא אחת שמת בלתי כדו נבוא לל שנבוא תאין כי כל חלש ברא הענין
הדבר בזה ובתי ארץ תאין כאשר יתבאר צדק ופי' תאמר כלהו כדו בראו נבוא לומר לא שכל
במשנה ובטרה לא בדרך בתיא תאין בדרך שלא יספרו לעולם ואין לבנו שלטו כי כל הוה
עפר כדו שיצא תלמי תאחר שאינו עפר אינו הוה נמצא שהוה קדמון ותאחר שהוא נבוא
נמצא שהעולם מחולק ולזה הרע האמת שיה נבוא יחזקאל באמרן בחזק השמים כמראה
אין קפרי ובחומר היסודות כמראה לבד המפרי כי נעשה חוהו ל נעשה הערב ומראה
וחוה ל בתי ארץ הדבר תאין וכן כפ' והלחוח נעשה להים הוה ופי' בטה ארבע להים ועפ'
אצבע אצבע כי כן בלתי אצבע להים היא כפי דעפ כי האבות במשק העצב והנה
קם כי חתים חומר הנל"ל וחומר היסודות כאשר יתבאר צדק אחת רח שהשק ארבע על
ישראל חומר היסודות באותם ותמר רגלו כעשה לעב המפרי והכפ ארבעות ותורת
כרמי יקריב ואין השט בן המור כרמי יקריב וכן עומד חומר התרביב וכן וראשו אכל
החיות כי כל חוהו כי החומר חזק שמה הנל"ל והוא כרמי יקריב וקב החכס שלמה עב
קרא חוהו חזק שלמה אחרי לעלק עת ביום הדבר שלט הנה לא השטעב וארבע לל אחת
הון וקראק שלמה לפי שיש לה שר פינג וכן לחומר כי צמר וקם כחור כי כחור החומר יקראו
ביום ושנים כן יקראו כחור השכל צד האלים והטרי ביום הם הוה וההפסד וחתר
שאלו הצמר הם שאלו המיד לא יתנו דועי הבה תלג הד הנש שאלות לשל השעב
ליתן להם צורות כי הם תפשיים טרה ולנבשי צורה ואומר כי לו השת ביום בחלקו
לארבע שלט לבד והם שלמה שעלור הנבואות בחומר חזק אחת בחתפוג והשת בחת
והשעיר צדק והרבעית עש כל אחת תהם והוא ההפסד ולכן כונו בחתם ארבע
וחור השכנות בל"ש ורוח צפנית עש כל אחת תהם שאל תלג היא אין כל בתי יתלב
לעמוד לחוהו לשפב כחור השופנות מל ותלקות הנל"ל הפועלים המיד בסודות ורוח
צפנית יצו הרע דכפ נמצפן השנה הרעה והוא ההפסד ורוח דרווע קטק וכולם שאל תלג
כן כן שהוא נעשית וזהו חרוב העולם כולו שואמר התבנהק יאצו כן יפוש כפין
ליתן כוונש ברוח דרווע קטק וכולם חקום האצב ואמרן כי תלג כן כן ע'
שמעניתיק היה וחרוב העולם וכן כן רוח למכב צדק אשר כן בדרים וחב"א

ומבאר כיצד דרום חס שורה לפי שהשמש נוטה לצד דרום לעולם ולפי חומתו היה תחריב
 העולם לפני כל לבנה ולחמה והצד הפסוק כי בין כן יפחת השמש כי כשנו לפרק לצד
 דרום ושם כחו פאטר יתבאר בפי און ונחזור לתאחינו חזר ופירש הארבע שבועות האכדוב
 אחר שאול ועוצר רחם ארץ לא שבעה חיס ואש לא אחרה הון קנה כבר זכר שאול בראשונה
 והוא התפטר והקדים לבג התנאים כי מאין הנגור נבאו הוא אשר אחר למעלה וארבע
 לא אחר הון כלומר הן לא ישבעהון לעולם כי לעולם יפאין בורה וילבא בורה אחרת
 ואחר שוב רחם הונב וארץ הקור והלים והלחמה ואש החיס הקצב הוא הפועל בתפוח
 והחומר הזה קראו זכריה עב אשה נשאת אישה אה כי ראה אשה אחר נשאת אישה
 בין הארץ ובין השמים במראה הנבואה ולפי האמת כי קראו החכם שלמה עב אשה זונה
 ועל צד זה חבר שלמה ספר משלי בהמשלו החומר לאשה זונה וזה כי אשה איש חונק
 היש בעלה והבקש אחר ואף אם היא אשה איש לעולם הבקש אחר פנים בחון שש בחונק
 וכן אחר זכריה כי השון החומר והוא אשה נשאת אישה והוא כל שיש לו בית קיבול לקבל
 כל הצורה ואמר שהיפה החיך דלה זה כבר שפיר לרמוז אל העשר הנראה תחומי ואמר
 שהאשה היא דלה כאלו הם שתי שנים ורוח בעשה לרמוז כי החומר הזה נחלק לשש חלקים
 והשיד השש חלקים האלו בעשהם כל בעושהם כי הם שש תפועות אחרת בעליה והששת
 ביניהם פאטר נבאר בפי וזכר כי הרוח בעשהם והנה חלב בעשהם לרמוז אל תפועת
 החומר אשר בהכרחם יתנושעו היסודות ואמר כי הכבשם טעם החפירה וכבר באר הכב
 אל צד נתיחן חספיו כי חסד הוא חלה הפלג הן לרוב הן לרע לכן אחר כי תפועת היפה
 המושגת השלש נעים כי היא הפלג פאטר תפועת יערה ואין להם ממשלים כי מרוח החיות
 כאשר יתבאר בפי זה ואמר שהם נשאות היפה בין הארץ ובין העולם כי החומר הזה יתן
 השמים ועל ארץ כאשר בארנו בפי זה וכן אה שהו תפועת אה היפה לצד גלגלם בית
 בארן ששע וילג שעב תפועת עבד וחם וישעו רשעים תפועת לחור כי הקצן אשר
 צד אונן בן של קייחא כי אם הוה תפטר וכן טענר אגרו כי היא טעל לרמוז אל כלבול ובלג
 והתשבוב טע סבור הויה והתפטר תפוד ולכן נמשלו התפועת כל התפועות טעס רי
 הצורה והחומר וההשיר והצורה נקראת כל תקום זכר והחומר נקצב וההשיר הוא אשר
 יקום והצר והקצב והנה ההשיר אינו נצב בצוונה ראשונה לעצמו כדרך ענבין הזכר
 והקצב כל החומר והצורה אהש אעב שאין הכוונה בו כוונה ראשונה הנה הוא שיקר הויה
 וזה אי איהשיר לתבש החומר טאנס צורה אל אם העבר הצורה הראשונה לכן היא ההשיר
 אחר וכן התפועות חבל כוונה ולמה אחר אין רצב תפועת ולמה טעל פה בצוונה ראשונה והנה
 חלה רח השיר כדרך שחלה טוב הויה וקיום והנה ההשיר טעל כל התנאים הארשיים
 הארשיים בצורה התפועות וצדויות וצדויות וצדויות וצדויות וצדויות וצדויות וצדויות וצדויות
 ושיר או השיר קודם שהיה ולכן אחר יוצר יע וצווח חסך ולא אחר יוצר חסך כדרך שאמר
 יוצר אור ולא אחר יוצר רע כי אם בורא רע וילג בריאה המושגת הוצר בבח כאשר
 יתבאר בפי שאחר זה אהש אף אם הרע רע טענעו הוא אוב לתפועת הישוב כאחרים
 והנה אוב חסך ודרשו והנה אוב תפועת ההשיר אוב לתפועת הישוב וכבר בארנו כי לא
 היה אדם קיאשון אובל תען הדעש כל אם לא היה חסדל פדעש התפועות והחולד

כדומה כי זיק שאר לעולם בתוך ולא היה נלפ שחייה החכמה לחיוב המינים קיימים והנה
הוא היה מין בעצמו כל ויתן שלא הוליד לכן המצד המעורר להשיג צורה ולהלכס צורה ויהיה
זה צבם הכח המעשיר ההלכות וצבם הדמיון הליטה העשית עד אשר ישנו להעצור הנמצא
הראשון ואז יקרה הטע והוא נקרא העצור בעלמא שחיות אחת אלה חש לקש הוא שכן
הוא יצר החי הוא מלאך המורג וכל לו שחיות העצור כי כולם בעלמא בעש העצור וכל פעולתם
להעצור וכלם באים תחת אחד הוא העצור ואחריו יורד ומתעב עולם ומעשין נמצא רשור
ונמצא שמה יורד ומתעב זה יצר הרע והוא כח הדמיון וכבר ביאר הרב המורה ז"ל בפר
יב וז"ל כי כל פחיתות שלמות או פחיתות מעלה מדוג הכל פעולה הדמיון או פעולה
המחשך אחריו והוא הוא יצר הרע החיות ולכן נמצא יורד ומתעב וזה כי בעצבת דמיונות
המין האינטי הכוזב יתעורר כל ותעורר אל כל ועשק פחיתות ולכן קראוהו שכן ז"ל
מגידה שמה מעלה ועצור כי הכח הזה קדמות ימא האדם הדרך האובד לדרך הועק
והוא יעצור חיותו השלמות לכן נקרא מלאך המורג כי כל פעולתו בעצור וזה בסוד דר
הדמיון יתעורר האדם לרב המלאך והטעם להעצור העצור הציבור ולקדוה ולקדוה ולקדוה
הן רב ולכן בעצורו ומשונה למורג החכמות והנה היות העצור החיים וכן החולי העצור
הצדק והוא וכן הסבור העצור החכמה וכן העש העצור העשיר וכן העקר העצור העצור או העצור
בכח המהקן המעלה וכל לו העצור ואף אם הוא רע עוב הוא להמנהג העוב לכן כאשר נמצא
בצדו ז"ל מלך שכן שקלולו במחזק צדק כי הכל רחוק לבח הדמיון הכוזב או העצור הוא יצר
קדש ולפי שנתעב העצור לבחינת הכוזב ולתמורה גיטוב נקרא נחש והוא אשר התעב
חזה וייתה לפניה העשית הנעשית והעל נחשך אחיה הוא אל תשן הדעת והוליד
הלגור לקיום החיץ ואז יתקייב למעלה עליו העצור כאשר החיץ היים כאשר חייב החכמה
ושד אחריך בעצם זה בפר טו ונחזור לתמורה ונהנה כל הכחות החלו ז"ל החוליה
וההפסד ומערתהקש ועציהם והם הכח החיות והכח המעשיר והמחלק וכחות העץ כל
משנת החומר ותכלע החומר חזק בעצבת תנועה החיות ז"ל הלגלים המעצרים אותם
ובאיכותם החום והקור והיובש והלחות ומורג הטבא כי ראה צבות ומלחום עשם ומלח
עשם עשם מגידה אולי יראה לו עשם ז"ל עשם אולי עשם ומלחום עשם והם
הנמצאים והכרבות ומא שלא נמצא כן בחיות ואולם תלע עשם הכובש הנראים ער
החץ כאלו הם באויר ואומר כי יש להם צבג ויראה והנבחר ודוע המוחק כאשר צדו
בפר חתם היראה כאלו הם יראים מן יקרה להם בדרך שקרה למסוד הוים הנחלק לעשם
כי בטובע היה תקוף על החץ הקפה שלמות ונחלק לעשם ונלגה כדור החץ שד אחר
כי האופן הזה כל החומר אין לו תנועה מעצמו אומנם צדוהו ז"ל המסודות בעשם חתם
ואינם חיים בעלגים והם קטורים בחיות ובערים אחיהם אחר וצלב החיות ילם האופנים
אלם ובעשאים ועל החץ ישאלו האופנים לענותם כי רוח החיה צדופים נמצא חסודות
כתי שלוקח עץ נחש וקושר אותו ברעל צח וצדיו כאשר יתעב הצח יתעב העץ הקשור
ברעל צדקים ולכן בהטח החיות בעלגים הוילם המרכז על החץ יצאו החתים מן
החץ והמים וישל אדים למעלה ויקווה נעיר וזה כי רוח החיה באופנים כי כח הגלגל
בסודו אומנם בעצמי ישמורו ז"ל צדופים החיות יתעבבו האופנים ומפעולתם והנה

וקנה וילג עמידה עבוד כמו עגמו ואתמע כ יט בלגלם מאחורי התועה כאשר
 ביארנו מהלם בפי ובפני איחור היעשם יתקבץ היסודות כאשר הקאחרת הנובת
 העבר בביב ערב נישע הלגל המלג המעש יסוד העבר תועה מאחורת ובפני
 התועה יתעב ויתמנע היסודות יורדו ל עותק האין ויצאיר צמורה התחבב והת
 והמידך ונך וכן החותי יצאיר צמורה התחבב והתמידך ונך יצאיר צמורה בל
 יקבל הכח החיות והתועה והתועה יתעב עליו אור האכל השעל ויקבל היות
 האנושי השעל ובהיות חוכן של הורה הארה העבד נפשו בשל השעל והנה העפוג
 כולם אל הכח השועל וכן הלגל צמיון האור המאיר על נך האין יש מן הנפיש אשר
 לא יאורו צמור כמו חכמה הפחם ויש שיקבל האור ויראה בו כמו חכמה ויש שיקבל
 צורה השועל עצמה והראה בו כמו המראה ולב נוצר חומר אחד והכורה והחלפת כש
 תבנה החקל ועל זה הדרך ישפע השכל כש הכח החקל ישפע עליו וכלל צמור
 ל הקבל והוא המורה השועל והשלים חפץ בוראם השם ית אשר בלא בחכמה כש צמור
 ולצור פ תועה הסודות הכרות והמעש החיות חזר בסוף המבואה ואמר פ ראה אופן
 אחד אל הכוב האחד ואופן אחד אל הכוב השם וכבר ביארנו בהשעל פ כמבצורה
 וכן נבאר פ אופן שם לומר מן היסודות פ כולם קראים אופנים רבה לצור פ כל מיה
 ואם הוא תועה היסודות כלם אפי יש לכל אחד מה ידוע בעל בתועה יסוד אחד וכל
 אופן אל כוב מיוחד וכבר ביארנו בפי ואמר שראה למעלה ויראשי החיות הל כדמור
 רקיע וזה כבו ביארנו בפי פ מאשר אין כוב כלל התשיע הוא גלגל עכורה לא השיעור
 החכמים בותם הקראים לכן אמר פ שראה לו דמור שעות כשן רקיע למעלה מן החיות
 אשר זכר בעל הצורה והרקיע מה שכן הקרח הנרא נעני של ואשיהם ולמעלה וכבר
 ביארנו מלג קח בפי והלגל מה הוא התועה כל הלגלם תועה הכמותי בפי שעות ומור
 למעב אומם אמרו כל עכורה שבו צדק וצדקה ונשי שלם ונשי חיים ונשי כרה ושיתר
 של צדקים ושמות ורוחם שעשיון להצלות לצור פ לא הכורה האכלים והשמות באמעור
 הסלם של גלגל עכורה ומתו ישפע על המצאים וזו המענה שזה יורה אין בה עבוד ואיחור
 ושנו כדרך שאר הלגלם פ צאר פ שותם של צדקים הטע השכלת המצאה מן הכח
 ל השועל התלגל א השכל והרמדה אליו העומד בן התלגלם כל בן השכלם העבד
 אשר מראה השם ית לצדקים לשעל לצא כאשר ביארנו בפי אומם השמות והרוח
 השעדים להצלות הם החיות וכמה הקביות המעשור והכורה העצמות כל יוס
 ואומם שיה כל פועלם פועלם והלגלם להם כאשר ביארנו בפי אומם אשר ששועל
 קול כש החיות קול מים רבם קול שני ועשן שני חוזק וכש החיות פועלם ודומה לו
 אמרו כל פ ללגלם כמות שעותם אמרו שלעה קולן הולך ומקין השעל ועד סופו ולו הן
 קול גלגל חמה וקול המונה של רומי וקול שמה בשעל שיעורה מן הדרך ושנו סבה
 אשר בעבורה לא ששועל או הקולות רכי קל לא תשועל אומרו אל הלגל קול גלגל ששועל
 קול המונה של רומי ואל הלגל קול המונה של רומי ששועל קול גלגל חמה ואמרו חש ועק
 אין קול החין ששועל כנס כדרך ששועל כללה ששועל גלגל חמה שומר כחוש התכשר
 עשם ולמה העש שמה יחזקאל באמרו ואממע אה הקול כשפים אומם

כב כיור הרב הוזהר על צבא מצ כי זה העש החומר נלג קצוב ומגולו חוזרים צבר ידע
 הכרעש דעש חכמי אושר העלם ואם השאל אם העש הזה מומשה ספי חק שנתבאר איך לא
 געז אור כח הנבואתי הפאוצה פ עשרה צדק הכרח הוא לכל נפח זולתי מעשה רבני ענין
 והמעה לשי חור הנבואה צבח הומחה הומעה כי כן מצענו לדוגר דליוטס ומשום ועשש
 כוזבס כע אס היו אסרוים אסלן בדעש קדומה ופאלר השיג העשן הנפח וזה עקיה צכורן
 תאז שהיא נמשך לרשועי הומושעים וכן נעשה צדקין וכן היה ליחזקאל ואולי כתיבס
 פעולות הפועש פ קול ויבור ואלה בדכריות אל פעולה כלדך בדבר הו שמים עשאו וכן
 חקנה קל ולעיה פאלר והבאר צפ לומר פ הכוכבים צקנווה הארץ ושעלם והווארס
 וכן חור יחזקאל שראה הקצרות פעולתם גדול מאד ואמנם פ בעלום ורבינ כתיבס
 מביורה רפיון תפשה תפועש וידוע פ לפעמים יהיה הכוכב טור לאחור וכל זה תכפור
 למע שיפן בחכמות הקדומה ולא לחנם חורו קל פ הוא חכמתם ובעתם זה השבן הקדום
 ויחלם פ היא חכמה וחכמה ומנושלה לידוע מעשה תרבה ומכור הקווה בלשלה
 בראשית ולדע סדר הוועלוג וסודור התורה והנבואים עד הנה העשמה שהשיג ועלם
 הנללים אומם חרפ השגה חור פדוע חומר הנללים חור פ יאה תועל לקיבאס
 על ראשי החיור כמראה אבן שפיר דומה כפא והאבן חורא היא חקבלה השפע ועלם
 השלם ועשמים כמכורה הנללים וראה איך עקד הנפח בקריאת השם הזה פ החומר
 הוא קראוהו אבן חוק לרב חוקן אמנם חומר השל קראוהו לנגה הספיר חמת רגל
 הכפא והאבן שפיר ולצע שפיר הפענון כאבן אבן פ הוא חוקן לקבל הדבורה ולפי
 שמשלה תועל הנללים חור השפיר פ חומר הנללים אינו תורב כפא פשוט ופאלר
 נמש על צורה חור כל הנללים וחור שראה על דומה הכפא דומה אדם רומן לשל תבדל לחור
 פ הל פעולת השל חאשר חושן עובדו ואחורו והשם יה וקנה ענה לרע השגה השל
 השגה בחטול והיא השגה עלם העלון עולם השלם ועבר כל נבואי ממה הנבואים בפי
 תועל החיור והוא מעשה צדשית הקבלה חכמה מצשית אבד אורה בשפוק ועס
 אבד פ שפ וחומרים הם חומר הסודור הוא הקרא לבר שפיר וחומר השמים הוא
 הקרא אבן שפיר ושם לבר אקדים הקדמה אחר הנוע השגה לבר כועל תרתינן
 החומר צמלה מעשה צדשית לפ שהיא מידת לחכמה החלטה

פרק שביעי

דע פ הדבר אשר בפיצתו לא יושג הדבר העמוק עטד
 סגור שתיס מהס בתלוג ושתיס בהסדר הולות וחבורס
 ושתיס צעשן עשור החור צהור הולת החיור בה עמוק
 או נעשה או משאל או עתקת והשעה צהור הולת החיור בה עשן עמוק
 והשלישית הסדר הצדדים צקובר צהור הולת החיור עס החכום אשר השיג השגן הוא
 צדס הנושף והרשע שעות הלשון החסודר והחושש שעות ה קבד החיור פ והשעה
 שהוא שיקל הקדמה רבור והענוג ולפי ששעה צדשית צדק כל לו אחר חל להוד
 כח מעשה צדשית לשור נים לפ סתם לך הכפוב צדשית צדא להס
הקדמה
 דע פ כיוע חכמי החומר לא היה ראוי לתתקין התורה לא וחדש הזו
 לפ שהיא נבנה ראשונה שבענו ישראל עליה לא ומעש לתתקין במצור כיון לא שראה

שמה לו כי חכמה התבונן יושב האורש הפשוט בעולם השפל וקבור ההנה והתפשו וכדון
 שהשיג מחוקאל בהלכה הנלמס ואחר כי יתחיל עליו השפל ההנהה בפיצו ופיוש הנלמס
 והיה הקשוע משום כח ועשיו העז לעז להג להם נחלה נים שמו יתחזו אונות העולם
 לפנים אדם טכסאש שבעה נים שאינה טלכס יכולן לומר העולם כולו של העב הוא והוא
 בלאו ועמו לתי טענה וזה לבאר כי איך יתחיל בתורה שדיתחיל איך נבאר העולם ואיך
 קבלו הקורה ואלו יאמר להם התבונן אולם התחיל והתבונן העצמית שמוא תדרגה לחכמה
 התבונן ואלו יאמר הדיע הוא להם אש חדשים וילמדו אותם חכמה התבונן שהיא הקדש
 תהי ופיתוס כל טעקשה תשה בראיית הדיח שד שמתור לו כום ראה וקדש ואחר כל זה
 הדין אולם לתעמד הדיח תעמד הר פיש לחכמה האלהות ולהשיג כל אחד כפי תעלתו
 והכנות אולם יע לשאול מה אש אחר בראשית ברא אלים ולא זכר השם התיחוד
 וזה תאשר ישבע דעב העשין בתאמר ברא אלים וידועם אלים לשון רבים וכבר הושאלה
 השאלה הזאת לחכמי ישראל והשיבו כל אלים בעב בטעון יחיד וזה תיה כי תשה רב עב
 הכותב תיה חפ השם ית איך השם צמלה החבור דבר יולכו שבוש העב והלא היה לה לבאר
 עשן זה אולם כאשר השים לבד לדברי תרשים האמתה בתורה שוקדו לומר שם אלים
 וחבט זכרה השם התיחוד תכאשיג שד ויטלו ותאלה תלדור הששים שד לעמוד אה דרך
 ען החיים שקד לומר יו אלים וילת מה טוכר בעשן חוה נחש וזה לחוג נחש בשם אלים
 כאשר יתבאר בפר זה ותשם ותאלה לא זכר יו אלים בכל הערה פ חס יו לבד ואל תמה על
 פרוק יו אלים אהה החלוקה בלאו דל בון יוד ובתקום אחר זכר יו אלים כאשר אחר פרע
 העתה א יו רוב חבור קלור אלים וצדד יו השיבו דע עב ידעש כי ערס תראון חפש וזו
 אלים וזה לטעם ידוע כאשר יתבאר בפר זה וזה העשן בשקידה זכרה שועה הקדש על
 השדן שהמדרן חכמה גדלה וסוד פ רוחו בן טעשה עלותה העולם הראשון שלם השפל
 בתפרו שם אלים והוא נע האטב ואם השים לבד למפר קהל אשר לא טכר שם שם התיחוד
 לפי שהוא תדבר בחכמה עצמה והעולם הטע עלם הנלמס התיחוב יענע ונפש קיים
 לעד לא ישתנה בזכרה יו אלים והעולם השלמי עולם השלם הנבלם צמכרה שם בן ד
 אונות התיחוד בן וס פרו החשב בחכמה בעליה סולם החכמה אולם דבר ידוע פ בושים
 הקודמים לא השיג השלם הנבלם כש שלם השיג שיט בורג לעולם הוא השיג אך השיג פ
 הנבלם כרא העולם או אטב ואחר חכם מי טלח הכרי והשיבונה פ אים חותור חשב פ
 החיות הוא המצב הראשונה ואשר הכרי הטועל חשב פ הנבלם או האטב הוא המצב
 הראשונה ואשר עלה להכרי חשב פ הנורה הטלח היא המצב הראשונה ואשר השיג
 העשן חשב פ נפש הנבלם הוא איה וכול אש כ כל אה ציפס א מנב ראשונה והוא השוה
 והנה בזמן אדם הראשון לא השיג פ אים הנבלם ולכן היו עובדים החולות וכבר באר
 הרב החיות בפר סא וכן שהיו עובדים בזמן הקודם כוכב לבט ושמו אונות שמים היה
 עב לבטב לבטב ואריך בזה עשן בפשו בפרק תאכר וזאת היתה סוג בונה הועל לעשון
 חיקים ידוע בשעב ידוע ובכח חול ליושם תהו ותעלה הכוכב הוא הועל בתלן ידוע
 יתן העולם וזה כאשר ידוע פ העולם רחב וכי אטב תעכרה הכוכב מורה ליושם נפיש
 על פס כל החין לעב העולם פ לא תהו בראה לטבה יורה ורבו לעשור והעל נבזה לתות

לחור קיח להולב לרוב ולתועיץ ואולי לשום צורה ידועה לקבל כח העלשי ומצוין סימני העשומן
 היופס הדור ההוא טפה אחת ודברים אחרים איפשר ליהוה החק ומעשה כוכב שם הוהם
 כולו מעבדים בלשון אחד ש עדין לא נחלקו לשנייה הארץ והאומות עד אשר אין בהם תבדד
 מול לחברו כי כלם עבדו וזוהי היתה ונחמה ליה ונחמה ליה ונחמה ליה לא שפיר תשואי
 ישראל שהי וטבע בארץ הדין הרשע וזה כי הארצות הראשונות לדבר כל אחד בלשון עמו וזה
 יסוד הטובה והקטנה ומצב הארצות והראיה על זה שאמר הוה לדבר כל אחד בלשון
 עמו דברו שם מסמי המלך באור להיות המלך לול שהדין מידם עת לזוהי והיה היסוד
 בזה ללול ישראל וצדוק השם טפה אחת ודברים אחרים יהיה צדיקים אהבה וקרב ואחריו הצד
 טבע ליושר בלתי מדרש לנו כוכב אחד בלתי ואולי היה לבעה וזה בארמית טבעה לביס
 ונארמה לשיחה ושפיעטטע מהסוף חסוקו ומצויר כי עבדוהי היתה אז לכוכב לבעה כאשר
 מן הדין בל עבדו מחד ומחשבוה השם עדין והיה לבס קלבע לזמן והחמור היה להם
 לחומר ואולי היה כוכב לבעה מור ומעבדו המועד בארץ והם לא ידעו כי לשם ית תבדד עליו
 ויחולו לבעה הישר אשר חשבו לבעה והשם השם כפי המחשבה צדיקה העולם לא תהו בשא
 לשדד ובעה הפך מחשבה סך בסוף על שם כל הארץ ודעה זו היתה בארץ המזרח וזה כי ראו
 צד הליים אה צדוק הארץ כי עבדוהי הנה וקראו אליהם שהיו בוחיים אבותיהם טעם ידועה
 כפי מצב המערכת מורה על קיום הנולדים והיו מעבדים טעוהם בארצו ידועה ומחמש
 המונים הפך זה היו מעשיהם זרע שכן נשחתה ארצה והם הקראים נפלים טעלה מחקום
 קדושהם אל טעמוהו והם הנלגוה השפיעטטע עשהו מתקום קדושהם וכפי מחשבה הרעב
 חן הנולדים בעל חמש ורשע ש אשר מלכה הארץ חמש והביא השם ית מצולתו ויחזו
 ית הארץ ודעה זו היתה בתי ארץ שר אשר עמד אז המון צדיק וזה כי היו עבדים הנלגים
 והמולגו והנה בארץ ארצה היו עבדים ללש כוונה לשמש המעט יסוד האשע אשר
 עמד ארצה כי ראו התעלה המעשה לזמן מהשמש צבאול הפרוה והאור והשעלה רבות
 בעל השם קדושה לבל מי כאשר צדיקו טעם וכאשר עמד אז המון זרע ומקר טעמים
 מופתים על צדוק העולם והשיג החוד היה תקרא הדבורים שם לומר כי קום ית הוא הבנה
 וכי כל הכוכבים קדושים צד החונן בו וכי כל אומותו לטעול צדיק והמבט עתהם עד
 האלתי נחרוד לבבן קום והשלו השם ית צדוקוהו כאשר ידע אה לבבו הטמון ולעשה זו
 רמזו לו מינם סוכר הנה העולם לא עמד מי שקראו להם ארץ עד שצד ארצהם וקראו
 ארץ ארץ שהם בנה ארע כי ארענה וכבר נחב כי קדם ארצהם היה ארץ עבד חסד ומה
 ומתעלה וכן נעם טל אחד מהם היה צדיק ואחנם הכונה בצדוקו של ארעו לאחר
 מהם עין טודע מחסו לבעל החכמה הפך דעם טעם ארצהם וזה כי כד נודע טעמי
 ארע היו עבדים המולגו וששם צדוקים ונעשבים בכל מעשיהם אחר מלכות השמים
 וכעין שאמר ארצהם טקף למי ארע והיו נחשבים אחר היעב הרע חמא ארץ הראשון
 ארעם אחרי הנחש הקדושים הוא יצר הרע עד שעתו ארצהם ארעו עת והיה מטוסם
 ארע חסדי המון ההוא שארצהם ארעו לא יולד צד היה מצב מעבד הכוכבים כפי החכמה
 ואז אחר לו השם ית מאי קא חזיק צדק במועב ויונה שלא יולד ארץ מהדורו לה בזמון
 והיינו דכף מי השר מוזרז צדק יקראוהו לבעל ואז הוליד וכאשר נולד צדק עבדוהי

וישם שפרא

עבדכם בעול ונודע כי יש ארון למעלה מצבא השמים מצבא כוחם ומשפטם עשרה ומתקין
 והשיגו אז כי אין אילנה בתי סמכה שלשה סוגר רבו ויילתו שהי אברהם היה מפורסם
 אלם שלא ילד ועם כל זה כאשר נדבק ל סיבת הסיבות נתקצר והולד ושעה חי סוף הולד
 צדקת חכמתו ואז עבדכם כי הגם ית ארץ לכן אחר שלא עמד חי שקראו ארון לא ארץ
 אחת יש בעשן זה שאלה קטה עב חלד והיא האחר שנודע כי כל העולם קשור זה בארץ מן
 הארץ אשר צלצון עש הארבע אשר בקיר קטר אחין איך איפשר איהתקך כח תקודה אחת
 והאקנה חבל שיעתה מצב כל העשבור ויטחה כל העולם כולו אחת עשן זה הקבא ר
 נבב לפי שאין תקומו כפי כונת הפרק וכן אחריו אחר צ שמשון בן לקיש אף דגל ל ר
 עשה לא שבעל ארבעה שטאמר ושתה אלהינו שמוע ל הפל עבדך ול חסונם והאר שך
 על תקדוך השם למען ארץ ודרשו למען מוצע ליה ותרצו למען ארבעה שקראו
 ארץ רבו בזה כאשר התפלל לפי הגם ית ארץ רבונו של עולם אם לא החזיר עמך לעתה
 צענן הגמ יחשב עש רוח עבדים והמלור והלתיים שבעדורס הכוכבים הם מתקצרים
 ריף מתישבים הם עשבים וכאשר יודען א להי ירושלם בעל להי עמי הארץ וחושבים כי
 אין השלשון והצורה לשם ית לא אלהים וכאשר יבנה גבתי וישמור על חכונם והגם ית שחי
 עמכו ידוע כי יש אלהים בעשאל שלם צבא וארון על כל עשן האחר בעשן ובטאמים ולא
 אחר למען ארץ לומר שנודע שאתה ארון כל וזאת היתה כונת אלהי עץ כי טאו ישראל
 אל הדעה הזו צעצורה הכוכבים והעל והמטרה והמולור כי בזמן הקור היו עבדים העל
 לפי דעם הרוב כי השמש הואור הנצול הנצול להאיר ולתעורר בצבאי משה עש הארבע
 כי מצב ומעלה בלגלים כחלק יושב על כפאו ועצין שומרים ועומיני ומשחמלו וזה כי שבע
 כוכב לב השמש בארבע ושלשה תוחן ושלשה תשתאל כאשר הקבאר בחמורה צבא עז ושור
 כי פועל השמש בארץ לעשן הכל כי הוא החלק אורו לכל צבא השמים והוא השעל הקרוב
 בצעור הפתח וכאשר טאירנו צדק זה וכדומה לזה הופתום הנצב עץ בארץ אלבה אחת
 תאקף נהג לחיו ועומיני וזה בדעם הרע לבב הם והמתעלה לבוכם השמים וכפוליהם וכאשר
 ראה אלהיך הרעה החולה האחר קרא לשם האל ואמר חי יו אם יהיו השם האלה מל ועמר
 כי אם לפי דברי ואלו יאה הגם כי קצרה רוחם ועבד אחאב וארעלו השם ית לא יצאו לך הארץ
 א אחאב ורע ללמס חופס ארתי כי הגם ית הוא המעבד והיכל וכן כוכב השמים אין להם
 כח ומעשים ולהסור תלבו היעב היעמה לומר כי הגם ית מפר עמנו למעלה ויהיו
 העולם וששם צעל העולם והם הכוכבים והמולור וכאשר היו תקמחים למען ולירח ולבר
 צבא השמים והקדים לבעל השמש ולא ארץ לבעל ולשמש לא לפי דעם לבעל שהוא השמש
 והיו כותים לזה חופס והתהבם בשלם וכן הארבע כי נצחו להחוב בארבעה השלם
 ולא לעצם ולכן נקראו חמסם ואשרוה על שהם תאשים ושעשה התחמסם בעעלם בחומס
 המטע צדון בורא וכן היו תלעבים בתולאף השם והמעשים בצבאיו וזה שינה לך דעם
 הרע מאחר הנצב עז ונהג ארץ שומחים על שהם המעשים אם זה הארץ לבן אחריו וא
 העל לבן אחריו לומר אם יש אלה סבב כל הקבור למעלה מן הקלגים ומבטל כחם לבן אחריו
 ושם לבן לראיוו אלהו והלם בהם אחר כי הקבאר הכחור כולו עש הונס השמרים בארץ
 חלק ארץ השם ית לבן העתים כי ישוה תקדים ושנויים בטנו הנועם ויתקצר העל וישפ

המהצב כפי המבאים והנה יקרה להם מה שקרה לשלמי צמער אורס ומצב וזכר התקרים השונה
 נשים נשיג והיא עובד התפועה והצבור המעט וידוע פער או שש המפורסם והמטלג הכופש
 בהיות התקרה מוסר המענה שיג על כל פניו להקרה וזוהי מאתים אל אין טבען מאתיה
 עד שפדשן מאלהיה שטאמר יפקוד יי על צבא המרוס בחרס ועל מלב האזנה באזנה
 קודם על צבא המרוס בחרס ואחר על מלב האזנה באזנה ואין הלכה התמידית לא למחז
 זרע ישקב שאינם פרו מועצתו שר וכוכב שהם חלק יי ונחלתו וכן סבב כל להי השמיים
 אלנים כל פ כל להי השמיים ומעני האילנות אך השם יי הוא המטיל ואין האילנות והצבוא דק
 לשם יי כאשר לא יזעזעו שום מושב פ הוא שמה הכל ול מעבדות השמים נהגים על פי רבוי
 ולזה כוונו אל באזנים באזנה על חלקי שהעבדו עבדות עד טבעם השונה לפי המלך להודיעו
 נזק אוקבו של חלקי אחר הנה סומע לבס א הקראו לא למעבד ולא לעבדאל לא ל והוא
 כל הקרא בסו יי יחלמי וכמה אליהו נלא עש מישראל אך יטמו עבדן מתחרה ומטלג יי
 ששיעם התקרים ומצבאים עבדים חרחר ומטלג יי שלא יעצוהו התקרים ולא יעצו להם בעבודת
 תקרה והאזיה על זה ויקח אליהו שטעם עשר אבנים כמספר שבאי בע עקב אשר היה דבר יי
 אלנו לאמר וישראל יהיה שחקי ומה צורך היה לחסם שם יעקב במה שאמר לו השם ישראל יהיה
 שחקי באלו נודע יי השם שבאי בע יעקב ואם היי מלי זה יעקב נולדו ומי אביהם ואם הם הצבאים
 ואביהם יעקב המטרמנים לעש כל הממים רק הכוונה למה שבארנו שהיו מצבאים עבדים
 חחר המוטלג למה מועלת כשרת של עשו ושאר הערים והנה הוא יעקב עה הקצב
 עליהם צבא מיכה הקצב יי שהצבאו לו והקצבאו עליהם שאמר וישר אל מלךך ויובל ועל
 זה תקרא ישראל כי שריר עש אהים ועש אבנים ומכל לבאר זה שאמר אשר הק היה דבר יי אליו
 לאמר ישראל יהיה שחקי ולבוונה הארץ המצר הצבא על עשן הכותים בלאן הזה עד היום הזה
 הם עומדים במשפטם הראשונים אינם יוראים אר יי ואינם עומדים חוקותיו ומשפטין בעקרה
 ובצדקה אשר צוה יי אך בע עקב אשר שם שמו ישראל לבוונה אשר בארנו זכר השם שמו ישראל
 ולפי שבאי הגעל היו יורדין הכח למה מעלה ולשונם וכן היו תבונתם ואינם בהיגם חכונתם לעבודתם
 צהיוב השמש בהצבור שליית שש עבד הקרים ולמה היו מצבאים סומים ומצבאים ומרובו צבא
 השם הוא שפדו באשיתו עה יעצב את הסומים אשר עבדו מלב יהודה לשמש ואר חרבות
 השמש שרף באט והוא שהוכח הגבא על סומים חזוניתם ומשפס היו ובפניה השמש לערוב
 יחלמי ועבודתם פ אז הוא כח השמש רפה ויהי ירדה במעלה הגלגל ועל כן עבד ויקראו בשם
 הגעל והצבא ועד הקרים לאמר הגעל ע ויש שמועלג השמש בשש עשרה השלג חמול
 עליה ויחל עליה בר מאדים ומורה על שפכוה דמים כאשר עבדו צבב לכן ויקראו כמשפטם
 בחבונה ובחומים וכאשר טא השמש לערוב והשט כמו אז ויקח בהם אליהו ואמר להם פ השינו
 התקרים לאלהיהם ואף החל אליהו להחלל ולע המותנות למה שלא יקרה תקרה והתקרים
 כלל ושהוא סעבד המיבוב ושהוא והור כלם התקרים להם כפי החשבון שבמיקם כמן שח השלג
 כולם תקבלים שנוי ויחיה ולהורו פ השם יי הוא השמש ושאינחנו מייסם בעבודתו קצבן טלוג
 חלקים היום עליה ועמידה ויריחה שחיה ומורה ועבדה בעצ החחרה והקורה שאחרי ו
 חייבן בעבודה צבא חובט ומשנו שלייתו ועמידתו וירידתו מצדו פ כל התמאים ומשפטי
 שמו שפטי או שנוי תקרי וארץ צבא השמים והוא יי לא יעקב כדכר אר יי לא שטרם

שפתו ואז הולך כולם ואמר יהוה הוא האלהים יהוה הוא האלהים ודעה זהו הוסיף חכמי יועץ כדבר
 כי המים הם השמים והיה משפס פ העולם עפס והוא חסור צמי הכוכבים והם השמים והשמיים
 העולם השלם והם הנקראים אלים וכאחר לא יועץ אלהי יהוה אשר אשמש צקולו ולכן אחרון
 החכמותים אצבע אלים הוא כאשר צאירו ולדעה זאת הן עבדים תול יעלה לבי ששמוהו החכמים
 המלך הקדוש וזה כי המושג הנלמד סבבה וידוע כי בבור און לו התכלת אומם לבי שעולגו שמו
 לו התכלת והוא תול יעלה כמד חדש נמן ולכן נאמר לשאלת החדש הזה לבי אש חדשים כי הוא
 תול יעלה ובחזונה כי הוא ייטוב וירע והן שונאים כי תע צאן ובשמוד ליעה עשה אומר כי
 וחוסרם בשמי עפס לצאר כי יש אלה נחמץ וכי און הולגל ולא השכל השעל הוא שעל העולם
 לא יש סיבה אחר היא סיבה לבו הסיבור ולכן למען ספר שמו בכל האון וכי ליה האון והאון
 כמו וצבורה ועל אומה שנה בהם קרה צאציר כמוד ארבע יסודות לנשיה וסוד הערכב השמים
 להעלה וסוד התלפס אשר לנשיה תן השמים להודיע לב כי הוא יה חושל על התלפס
 ושל השמים ועל האון והקחיל הבור צאצב יסודות והחבה היא שונה הקחיל כסוד
 המים ובספר המים חמש לשם להודיע כי הוא יה חושל בצבורת שולם וחמש שטלים ואור
 חציו חמש פע האון בצאר בשם זולעם ומשק אורב והולדה והצמחה ופרע אומר ל יאור
 ואש עשית הקחיל הקחיל לקבוצ בשם שהוא יסוד ארצו ושטורפ ואור הקה אש חבה צמחה
 אשר ביה על המים אשר באור והספר לבס סנה צמלע שון האור צמחיים צי שיהיו
 צי אדם יראים ונעודים לטבו ואומיים הם במים יסוד הקחיל בחבור שטמיה בשם
 יסוד השם האון הקחיל לקבוצ באון חמש להודיע כי האון שיהי עפסם להולד כלה חיש
 בשמים ותקנים לבדו תורה שיהי בשם הדשעה שוב להודיע כי צאצאי האון וחיה
 הם חיותם לתלמה חפצו ולצונן שליחות והם חבור האון שם בחבור המים וכסם
 שנהפך המים לבס כי האון לשם והמים שרם הצמדש והאון הערב דונה זה לזה
 ואלו הארבע חבור לשמה מן המים והאחר לתלמה חפצו וכן באון המים לשונה עף
 הארבע והעובד לשמה חפצו ואחר אשר שנה השם יסודות החתומים שהם המים והעפר
 הקחיל לעלוג השם ל יסוד האויר יסוד השלש חלקם החתומים דבר בדוע כזאת
 תעבה היה באויר בההפך האויר צמופת חקולתל יהי צי והנה כאשר הפך המים לבס והאון
 לבס הפך האויר לבדו ולפך פרע בערה ולא בעי שאלו היה בעי לט היה שאר אחד ועל
 החכמים אכל העמידים למה שאמר ואולם בעבר זמנ העברות בשם האויר אה בתי
 אשר שחין שהפך מן האויר שלם אש האויר ושלם שחין מה שש דברים בשמי העוף והשחין
 לצאיתו ולשחותי הנה יסודות הערפס יסוד הדשע יסוד האש והוא לחשק
 האויר ומשם לעלוג העלה הפך מן האש לבד שפעה בצד הפך מן האש לבד והוידון
 לנשיה דכתי והתלך אש ארצה שחיתת ארצה עפס מן האש והוא תכלת חבלה ככל
 מה האש חבלה אף הארצה תכלה ובה ואלו ארתי הפשיה ויש כף בחבור הצד כי בשם
 האור אש שולם אה כל העפס ל לבד לבי ששקטו בו כי הארצה יסודות אש והתלך אש ארצה
 מים הצד א שהוא מים עפר אש בצד אויר הקולנו יכתי ויהי קולנו וצד לכן אויר בשם
 האור מה שמה חבור צד יסודות ולאחר ששם סוד יסודות שנה סוד העפס שמים להודיע
 כי השמים שהן התאור הקול אש בשמים און צובם ומתעלה אכל רצונן כן שאר כוכבי

שמים ולפיכך אמר ויהי חשך אפלה והיא חכה השיעור והיה באשם כמד וערכו שמים יוקם
 משאר הכוכבים לפי שהיא נראה לעין הכל והנה חכה עשויות חכה בזכות והיה חכה
 חומש כוכב ויסוד פ אס צד השם ית לבדו ולהורו במעבד הקהלוק שפע השלם הגדלים
 מודבק צדי האדם השכל כאשר הקטר שבו כהם עפר חבור השמה והשכל ויהיה זה
 צבובים סדך שגשגים בזכור העולם כי הם הראשונים קוטבים ראשונה בחלום ובחיות
 פועל וחכמתו כלקו החיות והעצבים תול ענה אשר הוא אלהו אז הורה כי ית הצדק וזכר
 תול ית לרמז אל השם התימני ועל זה אמר תעה רבינו על כאשר התפלל על ישראל בעק ה
 המעלה חלבי יכול ית ודרשו חכמים דל אית תעה רבינו עלו השלם לתה יאמרו התנאים
 לאמר צבע חומשם לרוב אופי וכן ומה להם פועל ואו כי רעה עב פשם וזה כי פועל חכם
 איננו ענין היה והוא ראה כוכב תמרים ושאר תלם יאמרו השם כחו בקבץ אית לו הנה חשקה
 והלם ואו כזה שמי ונפלאו ששית לבי על היס אית לבשו רבונו של עולם עבשו יאמרו לתת
 חלק אחר יכול לעמוד לבי לן ולבי איתו יתל לעמוד איתו יוקם חשן חזרו הנה וקורה לן
 שיתאר סחור כדכריך האל זהו ישמשל עבדן אמותו העולם לומר אשה הלמיד סרבו הורה
 לו כע עשאר כי פועל וחכמתו היו חומשם שיהאל היו חכה חומשם הכוכבים כאשר
 ציארנו וסאברה ד חשך רבינו עה והורה לו כי ית הצדק ופ ית למה לבי ועשו שחאו ורע
 השם לבינו איתו תעה שאם ישמש השם ית יהיה פחוק פה לאמות העולם לומר שאין יורש
 חלק ית ונחלק וס הם חלקו כפי תה שקבל שהשם ית חלה שיתקה כשנו הכוכבים ושאר
 קרה לתה ליהם צדיות צדיות ויתמנו תעלה יכול ית השם כחו כקבץ לומר אין פועל
 הנה פועל זכר אל חקבל ועלל כקבץ ונחמה זו כשהם במעבד כל הפעול שיהיה חקבל
 שאר כל השלם וחלקו וחמה לבי חקבל מהו דעש ולק הורה לו ויתר ואלם חי אית איתו יוקם
 אית הנה חשקה חיותו כדכריך וקידוע פ השם ית תראו חי השלמים וכה ליהם חיים ויתר
 חי אוב לעולם דל שהו חיים שאינו צדק שום דבר לקולו חלה וחפש טעשו ישראל יבא ליה
 כשהם בו אל החיות אשר הוצו פ הוא לא יתעב ועם החיות הודע לחכמים שאין נחשין
 תאונה עב שלוקה אלהי חלה דל חמה התנהג וס אין החלמה תמורה אל ישראל לבי שהם
 חלק ית ונחלק כאשר חכמו בפרק זה לן יהיה עשם כשהם לאמותו העולם צדיות פ לבי ענל
 שום עני בחלמה לן היו עשנים אונם הקריס וקיותם שאר האמות פ הוא חי השלמים
 לן ישמש לן השיבו השם ית חיותו כדכריך עבשו יאמרו הצבוב שאם חי לעולם בקיום ישראל
 ועין זה ביאר תעה רבינו עה באמרו פ יראה פ אלהו ואפס עבד ועבדו יאמרו חי אלהים הקיים
 לעב ואשר הצד יו ישראל חסדק החיות ובחבאר איתו דל כל העוסק צדקה ובחילוק חסד
 וחכמה ע העבדו סחיה תנהג ועבדו תעה אית עליו כאלו פיה לו ועבד חכמי החיות פ
 כאשר יקיותו חיותו עריות לקיותם וזה הפעל החיותו ואשעשים הקד עריות ללק השלם
 וצבוב הספיה וזכר תרה ונחמה חסדים ותפלג לבי שהם כוללים שלמה חלקו העבודה הפה
 ואלו ונחמה ופכ פ קוב חלק הדבר תול כדך וכלצדק לעשות וחזור לתאמרו תה
 הורה מוכה כאשר לא זכר השם החיותו צדקה באשית וזה פ אס היה כעב צדקית צדק ית
 אס השמים איתו חן חומשם פ זה השם החיותו אלה אשר לא ידעית פ כולם היו תאמרו
 פ העולם מוכה תמור חכה חומשם הכוכבים כאשר בארנו בפרק זה ותאמר עלן יבנו

יצא השם הזה יאמר כי הוא עץ צדי השלם כמו הגלגל ויהיה סיבה זה למעשה וכן אמנם אומרו
 השלם כי כן לא ידעוהו ויבארוך למחיר השם הזה ולעשורו תה ששעה אב הרעין צים לשעון
 נאז האומרו שיש אלנה בחצו נשמו יי וזה וכן הצבים אשר אב ראוי לגלותם כל השם המצוי
 לפי שחוק השפס ונאזק אחיבה הרבה בחופשם שושים ואולי לא יבניהו ההמון ויהיה צד
 לקבל דעה חנה בחטאות השם ית כאשר לא יסיעוהו והשגב זאת לא ישתנהו לכן הקטילה
 הישרה צס שיכרעוהו סלם ולא ירחיקוהו סלמורו פ הגלגל או המצב צדי השלם וכן הוסיפו
 אנהו מחייתו ויודעם שהם אים וקשה לשלם לפועל החוק פ הכל מאתה ית ונאזר
 יחוב עוד השאר כי שם שהים הוא מלאך או המצב צדי השלם פ באמצעות שם זה אים
 למחול כח הגלגל וכן כח הגלגל בשפע השלם והכל מאתה האל ית החיודי עש קור דרס
 החכמה כן כל לכור החכמה המצב חבל טוס לב פ הגלגל או אל השלם פ אם למחור קיבג
 החכמה וההיה וההפסד ואו יעלה להטיג אורה השמים והכורה העליונה ויצן ס כל פעולה
 המצב הכל בפעולה הגלגל ונאזר וטיג אורה השמים יעלה להטיג השלם וכדומה לה זכר
 היותר כל בצד חבץ כאשר רצה להביא חופשם למחאות השם ית אמר וזה למאן פ יזכור
 האורה חופשמה למחאות השם ית מבל ששים לב למחוש השלם או לקדוהו ואחר אשר
 יצא לחיור על מחאות השם ית אז יצא על חוש השלם וכן זכר בצמח ערתינו הקדושה
 החכמה המצב חבל שם לב לגלגל או לשלם או לכור הפועל האשון ואחר שזכר החכמה
 המצב ואמר פ היסודות וכל המצא מהם אמנם נצא במצב המעשה הגלגל בעלמא אור
 וכן האזן והטקע על פה הארצה ואם השאל השאלה הקטה באמרו מאחר שהשלם הנצד
 שכל בפועל תמיד לא ישתנה וכל השם ית מרוע צדי השלם הזה אז על צדו קודם או מה
 היה סעב בחיאתו בזמן ההוא יתחן אחר יש למחור פ היה כח ונאזר פ הפועל וכן
 השאלה האזן תכל לומר בטרם תחיה חדוע נמה בזמן ההוא ולא בזמן אחר והקשוב
 פ השלם הפועל יחייב שישה פעולה עב אחר ולא ימנה עב אחרת לא חפשי עין טעמו אכל
 חפשי הסב החייתים אים הפעל הפועל חותם תמיד לכל מוכן ואם יש מונע הכל יצד החוקר
 לא חבד הפועל ואם לא יאמר בזה שישן וכן הכח פ הפועל פ בפועל תמיד הוא משפע
 אמנם המונע והראות פעולת החומר אשר הוא מוכן והנה נקרא השפע השפע מהשכל
 על המצאים נהר או יס או נחל או עשן ואם החומר מוכן יאמר לו שהשכל או יאמר עזת
 שהשם ית מורה דעשה או תהאכל וצובה כאשר השפע לא חבד חומר מוכן והנה השפע
 ההוא ישפיע על השפע ועל המצב לכן לא חבד השכל חומר מוכן לקבל השפע ויחבד
 מיהוא מעשה אין לומר פ בפעולה יצא וכן הכח פ הפועל פ החומר הוא מעבב וכן דע פ
 כל פועל הוא צדכור יחייבו שישה עב אחרת ולא יעשה עב אחרת חפשי מונעים או
 תחמישים והמשל בזה שהאדם בדרך משל רצה שיהיה לו צד ולא צדו ועב המונעים וזה
 כשלא יהיה החומר טלן נמצא או יהיה נמצא ולא יצא לקבל הצורה להשד הכלי והנה יהיה
 החומר והכלי נמצא ולא יבנה להיותו בלב רוצה לצדו ושאינו צדק למחקה ונאזר יחסדו
 מהחמישים סקור וחוס יצאוהו לצקע השעון והחמקה אז יבנה לצדו יצא פ התחודים
 ישנו הצדן והמועשי יעמדו כצד הצדן וזה כאשר יהיה הצד חזן עץ אמנם כאשר לא
 יהיה בפועל הכלב אחר לא יותפ נמשך אחר הצדן ואם יאמר פ זה האזן אמנם היות יוצג

עאחר אל ויצא ער אחור זה שני נאמר לו פ אינו שני כ אחרת הדין זה עשנו שאלה ולא
יצא אדם ואלה רצון וכן השל הכל בשקף והיתה השאלה זו ונעשה שים לבן לביח
מעשה בראשית ונאלה אחר לן עמו אשר לו העור והכול לעשר ולעשר בעני כחאחר
שם זמור וז' זמור בעני

בראשית ברא אלהים את השמים וה'

דע כי יש הפרט בין ראשון והתחלה וזה כי ההתחלה נמצאה בזה
שהוא התחלה אנושית אעפ"י שלא הקדם לו בזמן כמו שאמר שהכל
התחלה היסוד והיסוד אשר היה התחלה גם שהוא יסוד לו והראשון יאמר על הקודם בזמן א
משלבי שיהיה הקודם בזמן ההוא קודם לתחלתו אחריו כמו שנאמר ראשון עיר בתקום שלטו ואחר
שלטו והתחלה אשר תהיה על ראשון בלשוננו התחלה כמו התחלה דבר יי' בהושע ואשר יורה על
התחלה אשית שהוא נגזר תחלה כמו שהראש התחלה היה והעולם לא נעבר בהתחלה זמנית
כי הזמן נמשך אחר התבונה והכפונה וקרה בהתבונה והתבונה הוא בעצמו אשר הזמן
נמשך אחר התבונה תחלה והוא אחר שלטו היה ומאחרים היתה היתה קודם טעם העולם
ומאחרים סדר זמנים היה קודם לכן אשר יורה על זמן וכל מה שיעלה על השכל המשך תחלות
קודם בדיקה העולם המשך אין לו תכלית בזה שיעור זמן או דמותו זמן לא אחרת זמן כי הזמן תקף
בלי ספק והוא תכלית מקרים העצמים כשחורו והלוצן ודע כי כאשר נתייב שום זמן קודם
בריאת העולם תתייב להיתן הקדמותו כי הזמן תקרה ואי אפשר לו תכלית נשאל ויתחייב תחלתו
דבר קודם תחלותו העולם הנמצא עמו וימה היא הבריאה וזאת היתה יסוד התבונה הדימית
כל ספק והוא טעם לנסוד היסוד ולמה טון אברהם שחזרו א לעון קונה שמים וארץ ולהיות קוף
באם יי' א' עולם לכן הנה בע בראשית בראשית כל אדם כמו בראשית ופי' הפסוק בהתחלה ברא
השם יי' עליונים והתחתונים אדם ואלו ברא נאמר על הדבר העצמי תאין בהיותו עומד בבר
קודם צאתו א הטעם ואחר אשר יבאיי בצורתו התפשטתה יקרא יצחק ואחר אשר יתקדוהו
וייטוהו יקרא ונעשה כמו לעמוד אחרת ברא ואם בריאה יצא יי' א' לעמידה בבר אדם זכר
אם הבריאה היא בבר ופניה האדמה לצאת א הפועל וכן בורא השמים הוא הלאים יי' ארץ
ועשה הוא בנעם עליו העמידה בבר אשר בראה ותאין והתחלה א הטעם ופי' כל הקרא ברא
ולבדו בראתו יצאתו אף עשיתו לומר השמדתו בבר וישרו ושיטתו ופי' אדם עשיתו ארץ
ואדם עלה בראתו לומר אדם תקע הארץ וכל התחבאים בה וכל זמן האדם היה עומד בבר
על אשר שאלתו כל המלאכה להיות סוף כל העצמים ולהיות שם קבורה הקצב האחד השלם
והקצב השני האדם המורכב השלם ופי' וזהו היה תאומים כל עשרה דברים נבאן בעצמם
לא איתו נוצר או עשנו לדמותו כי העמידו בבר משער יי' בראשית עי אשר יצא א הפועל
בזמן הקצב להי' ועל זה הגז כל השמים והעלמות הכל בראשית עשיתו בבר היסודות לשם
א הפועל בנעשה ובה עתכמו ההכרס שלטו לומר כי אין כל חזק החר השמש ופי' כל
השמים השמיים ואם הם בעצמו טעם הכל עשיתו בבר משער יי' בראשית איתו האדם התנה
הצב ש מעשה בראשית עש הם שיקרע לטובל הקד ועב הם לפרו בקר לאיתו איתו רב
יודיה כל אשר לו עש הם בבר היתה לא עש כל מה שצריך משער יי' בראשית הקד אף
יו ימה ארץ ויחם מפתח שמים ופי' אפי' יי' שמו שמים וכל צפא צויות ביותו הים

הים שקרוב גיהה האש של יזיק לחטא ועשאל נשמה החיור של יזיקן לדעתה
 הדין שיקוף אלהי ונהה הקקט בעצרה כל פ פאטר הנשאל המס ית החטא והקצב
 על או הדבש עם באבש ההם שיהחידים בהם כל מה שיהחידש וההפלאור בעש חומש
 ואורע הנבא שהודיעו המס העש אשר יאמר בו מה שיאמר ופעל מה שיפעל כמו שמש
 באשטו בארש מה שהאשטו עליו אומש העשה המס והחופש לא יהמיד ולא יושך פ
 אם עש האורע המס והנה העש רבני עליו קולם העש והמאור מה שלל המס עשאל בעש
 ולא פאומור העולש בפסוק החטאור והנה אומר פ כל המיס היו כפעש במתא אסר
 פיו ואלה חמה וטאורס פצורו יודע עש טאור כלל הולוליס כדבש ידועס לפעול
 מה וכבר בארנו בפס פ ולתך העור הממנה חמר לו יבר התמה ושעור המייה
 האורע כבר זכר המורה זל בפס פ חז והאריך בזה העבר ואמר העשן אשר לא יושט עש
 שיהיה חיש טאור כל פל פה למור פ לא השיב לא תשה רבני עליו קולם אשר היה בצור
 המטה אשר פאורו בלא יתברר בפס יא והנה כב המייה המוכר מוכר כל המעשה
 נשים ומה שלל השיע הטבאים לפשו ואחריו לא קס במתו וטאור המאוריו וק אחר
 יוצר אור וצורא חשך פ החשך שיעור האור ככר לעצמא העשל ובמעור האור יהוד
 החשך וכן עשה שלום וצורא רע פ הרע כל מין שהשלים בהם וכאשר ישלם שיעור טאור
 מושש באה יתים כב יורו מין הסבור המושחור חומש העשל ואז יעלה חן הארץ
 אומש ויצר אלהים את האדם שיעור אלם אלהים כב להדבק א המור אשר יבא בו בעור
 הדם עש חן החומה וכן העשש הדוליס לרמוז במלך העשש סוד טלא במלך לעית
 כאשר בארנו בפס וכן באשיור העשור הטבאים בהם מוכש לעצמא הפועל כאשר בארנו
 מאין ואלה אלהים כבר בארנו בפס ובתקונה אשר הקדמו בפסוק זה ואומר את
 השמים ואת הארץ אומר זל פ חלה את לבבו חמה ולבבו וכוכבים וזה הארץ לבנה
 הדשאים והאילנות והנה מלשע העל למורע חיש מ רעשט כב אחר ויאל כל אחד במתו
 יש חמם לעש ויעס יעס ינח לעלמא ולא רבש כל אחד כפ חמם וזה מצור פ כל חמד מקבל
 המספס והחמרן יהחיש ראשון והבדורן אים שהם יתראו כב אחר על זין חונבל כאשר
 יחמדו חמד החומר חוק ולכן לא יהיה כוח הכונה פ אים כונה עבד פ האור הכונה דבר
 שאינו חקבל חוקה פ ששלטת החמם אומש החלוקה כע וכה באומש כע אומש שנים עבאו
 החלה שחמד את המושחור חן הארץ וכה אומש ארץ עבאו החלה שחמדו כום שער זה
 אהם ארץ ושמים והנה החלוקה חנה לפי השון אינו חוק סזה כל בעש חומה זה הכל סו
 שבה כמות היה חלה חומה קודם העש כחו שחמד לעש לעש והעש קודם העשמים ופע
 שחמד חלומה לא יעש בו אכל ועל אבר וכל האברים אים אפסער שיעור חיש ובלשגויק
 זה פ חומר של דרך חמדו כואמו וק אינו פ בארנו פ כל עבא בחמד אומש החלוקה
 בעשן העשל והחמד אים החמד ינבל העשל או העשל ינבל החמד ובארנו פ שפס
 עבאו כמדו החמד הנבא קרא אים אלהים יעמדו יחיו ונתחר טבריש כמדו וכו כלם עומס
 כב עבאו חומש חן חמורו שבעאו כום האשן ולא ללאן עש יום כפע פ כום האשן
 עבא הכל ול אחד נחה במתו דע פ כל העבא המכר בפסטה כום וחזר וקרא לע שס
 פש שיש למוד עשר להבדילו חן הראשון ואורו הקרא כום חן המעש אומש הראשון

יש בו סוד והוא אור ומשך ושנים ואין בו בחמה אור שנים ואין. ואחר כך חזר וקרא
 הרקיע שנים והיבאה ארץ. וכן האמר כי הרקיע והיבשה הם שנים וארץ ארבע שנים וארץ
 היא שנים הם חומר השמים וחומר היסודות כי הם חולפים וידוע כי בכלל החומר יהיו כל
 המתצאים וכבר באר גרם המורה על כפינו חב כי הם חולפים עליו והחלק החומר
 ראשון העליון והנחותו ית' למעלה ולבדולג ולפי שהוא קיים ואינו נסבל וכחומר ז' לעשר
 חומר שנים והיה נבדל ונאמר לבטא. והחומר השני חומר היסודות נבדל מעל שנים
 כפי הסוד והוא אשר נחמם ונחמם ונבדל כפי כחו וכדומה ארץ צד אשירה ובה כל
 מה שיש בשמים צד ארץ וכן השמים. וכל מה שיש בארץ צד ארץ וכן הארץ ומעט שנתקדש
 וחומר השמים הם הקראים שנים קרא כי כן חומר שנים על שם התקדשות מהן. וכן הארץ
 וחומר לפי שם והקראים והחומר חומר והארץ הקרא קרא ובהו וגו' ושם יפסד כי חומר הארץ היה
 מהו ובהו. חומר על דבר התקדשות כי שנים הם שנים לו צורה בהלך מכללם. ובהו
 מוכן להיות בו הוא. כל מוכן להיות בו הנה והשאר הנה הנה אשר בה יראה וידע כי ההויה
 האלה חשך הוא השני. ואמר כי חוש שנים חושך. וידעו על זה רוחו של אדם הראשון כי כן
 הולך הקראים אדם הראשון. ארבעה שנים על כל חולפים הנחשבים הנחשבים ולכן היו שנים
 בארץ רבים כאשר היו שנים בארץ רבים כי רבים הם. ועוד יתבאר חלק שנים בפסוק יהי רקיע
 ארבע השאה וכן הכתוב הזה לפי שאינו כי הארץ הוא העבר והחשך הוא היסודות כי חסכה
 היא כי חס הנה ארבעה היה עיני האור שלמה והנה הנה כמעשהו ורוח שנים
 לפי שהיא הולך וקלה לעמוד וכן השם. והוא כי החשך הוא האש הסודית כעצ ודבריו
 שמים חשך האש וכפי ויהי בשמים אה הקול יתקד חשך וכפי כל חשך עומן לעשותו ה'
 האלה אש לא נופ

ויאמר אלהים יהי אור ויהי אור

כדי צדונו כפי כי החויה אצל השם שם מונח לחסן ורצון. ועל אשר זכר ויהי אור בשם ולא
 אור ויהי כי לפי העלם האור והשם כי העולם העליון הוא הקראים אור. ועלן יהי אור
 ליתום א השלם העליון והם הקראים לבטא לו שם לבקום לו ית' כי איהיה מחומר
 הקטן ארבע דבר על דרך דברה תיה בארץ כי אדם. ולפי שאין קרוב לתין הארבעו וכן המלכות
 לכן חכמה השלם היואים כי התקד בשלם. כאמרנו ית' חשך נחור לפי ארץ. ואחריו על חלומי
 שמשאף הנה בארבע לבנה והצדיק זה חשף העולם ועצ מלכו. וזה אור העלמים וכאלו חומר
 יהי שפע השלם יהי על הנחשבים והקטן. דבר כי השלם העליון בלתי מושג ועל
 ששם הוא שם חשך. והנה אי חשך להיות העלם השלם הולך העליון הוא חסיד
 הראשונה לפי שחשך עש השלם בהעלם הולך ויתחייב להיות חסיד הראשונה של א'
 רצונה לשאר השלם שום דלתי דבר. ואל נע הצדעונו ואשור ענין זה הרבה כי הוא יסוד
 היסוד דבר כי החושב ויהיה חשכה מעל הולך היווע הוא ונבדל. הוא האלה לפי
 שהוא בעל ששעשע. החחד כי הוא חשך. לשאר השלם בהעלם הולך והשמה השם
 כי זה חשכה ויתחייב ששעשע הוא חסידה בהכרח והוא פשוט. ועל כי הוא חשכל
 באע עשעם שהוא חשכל עצמו וחשכל עליו הוא השם ית'. ואל זה חוק המורה על צדונו

באמת צדקת דתו כי המעשים יהיו כמותן מדבור המתקיימים. לכן נחמק לשכל שש כתיבם בארץ
יבנה פשו. כל המצוות והם כאשר ידעו עמנו ושלבו וזה שלם להשיג לבטל חומר וצדקת
יבנה קולנו. כל מדבריו והם הקייב להחזק חזקו ולקבל ושלבו בארץ ישפך צדקת מדבור
יושב כי אע"פ שהוא שלם הוא יעסק לשעשע ולשעשע יסוד כדמות הצדק ולזה כאשר
הוא חושב הנפש ומשפיע חזקו שלם ולקיום המצוות והנה השם יהי אחד ואין לו שם שהיה אין להשלג
הראשון חושב ולקבל עבודת לבדו המכונה והנה השם יהי אחד ואין לו שם שהיה אין להשלג
ולקבל עבודה שיש לקבל שמהם לו יהי ויש אינו מחוייב המצוות זה השכל הנפרד פם אינו בעל
שם עשיתי כי אין להשלג חזקו דבר אל המצוות שמה בעמנו ושלם כי הוא נשבעו והכחמו ורצונו
הכל אחד השכל כי וקין בו רבו כל והנה השכל הנבדל ששעשע מושכל עמנו ושלג. ולזה
הוא יחזיקל צדקו מן השכל רומן לשכלם הנבדלים. וכבר נבדל ב"ד כי צדקת האדם היא
הנבדלת מצדקותו לכן נחשלו השכלים לצדקת אדם ואינו שהיא נחלק לשם חזקתו וקיומו
ולמשלגו ומחזקה וקיומו למעשה נחמו כי בארץ ישלם שונו מחזקה ומשגו ולמשלג לצדק
שלגו. מחזקה וקיומו ולמשלג לצדק עמנו. אמנם שריו בהשתל והוא הקדק שלגה הוא לפי
שלא יוכל לצדק השכל הנבדל בדבורי הפה מושפעת וחומר כאשר הוא הנבדל בעמנו מצד קיומו
בחומר והנה רומן חזקו ב"ד וקין כי השתל הזה הוא המשפיע רוח הקודש בעצמה אל
הנבדלים הוא הקדק אישים וכן אמרו כל השתל חזקו הוא חזקו וכן הנבדלים בלגה החזק
החזקתם פנים צדק וקין חזקו ופנים יד יעזר למיבור חזקו החזקתו בשמו וכן השלם
ובאר השכל כי חזקו לומר כי השלם האדם החלק לבד והכסף להיות נקף אמנם השלם צדקו
ומחזקה השלם נבדלים בחזקה הקדק אשר יהיה בעצם ביום הנפש הוא חזקה דמותו
והנה כבודו יהי אינו יהי חזקה כי לא ידמו הפכה החזקתו לשום דמותו. וזהו טעמו השלם
בהשתל השלם חזקה לחזקה הקדק זה כל מה שחזקה דמותו ואין שום ענין חזקו חזק
לעצם צדקתו הנבדלים. וכפי מה שנגזר ב"ד כי השלם הנבדלים בכח הדמותו וכל אשר יחזק
ולחזק או ולחזקם שלמים או חזקה יהי אף אם הוא חזק כי אם השלמים כי בששם אלהו בששם
הכל בו להחזקו לעצמו הנבדלים פלחוננו. אבל צדק לשמו חזקו כי חזקת החזקה אשר
חזקה הנבדלים בדמותו כי הוא עשם השכל הנבדל כי אם יהיה מה שחזקה הנבדלים והשיג צדקו
בחזקה הנבדלים הוא עשם הנבדלים בשכל הנבדלים הנה ועמנו האדם עומד במעלה השכל
השכל וכן ששלגו כשעולגו ויהיה קיומו בקיומו כי לא יכלה לשג וזה סקר נאמר כי ביום
ואר השלם ביום הוא אינו שגורונו וכבר הקדקונו ב"ד כי ששלגו והשגו נבדל חזקו השכל
החזקתו השלם חזקונו ועוד כי אם יהיה בהחזקה החזקתו לא יהיה זה ענין צדקתו כי ענין חזקו
צדקתו יהיה חזקו לשלם כמו שהיא בששם ואם אינו כן לא יהיה צדקתו אלא כחזקתו חזקו
החזקתו לא יהיה חזקו בששם נקף כל. אבל חזקתו השכל חזקונו השלם וצדקו הוא עמנו
לא יהיה חזקו לשלם כמו שהיא בששם הנה וחזקתו אשר בששם אינה שלם. לומר כי לא יהיה חזקו
לשלם חזקו כאשר השיג צדקתו נקף וצדקונו הקדקונו אשר חזקונו. לכן חזקו בחזקה הקדקונו
זה כי כבר נבדל בפרק חזקתו השלמים כי חזקונו הקדקונו יחזקה כאשר יחזקונו השלמים וישתנה
לומר האל העצור בעצם ויהיה חזקונו רבוב. ואשר חזקונו השלם כפי הקדקונו ההוא העב
הנה הקדקונו כמו חזקה למוטה הקדקונו החזקתו החזקתו ביום חזקונו השלם וישאום אל

כבוד

האור ויבטחו בשלש נצפים ייח ויהי ורכושי ולמעשים יהיה עתה צבע לב כפי איכות
 היצב וכן יקרה בחייה הזכות או החרב המעט המועט א תורה כמותה מה שיתפאץ
 כן תורה הקטנה צמותי והנה כאשר רביה השמש בצד וזרח תראה הקטנה בצד וזרח וזאת
 תראה השמש בצד וזרח תראה הקטנה בצד וזרח וזאת תראה השמש בצד וזרח וזאת
 אין השמש הולכת בזמן הקרב בצד צפון כדי שתראה השמש בצד דרום - וזאת כאשר תראה
 בזמן הקרב בצד צפון והוא בחצי היום והשמש יצא על הארץ יתפארו ענפי צבע האופקים
 בשוק ולא יוכל לזרוח בצד אחד יותר מצד אחר ויתפארה לא יהיה קטנה בזמן הזרח והנה הקטנה
 דמיון לבק עפע אור השמש הזורה בענפי ארצו השמש עצמו החשמל כל המעגל השלם
 דמיון לנבואת אורי השמש השופע מאת השם יהי בחינתו השלם הנבואה וזאת יתפארו
 בענף כנס הנשם ונחלתו במעבר הצד אור השמש השופע הקטנה המורכב כן יתפארו
 יתפארו הדברים האלה בצד המדמה בחשלים ותחלתים צבע שורג הנבואה ולפי עבודת
 החבל שבע המאורות ולא נראה על הארץ במיבת ערב האוויר והנה תראה הקטנה ותראה
 השמש כאשר צארכו ובערב המאורות הקטנה יהיה אור צד השמה הקטנה לזרוע על החבל כפי
 אר הקטנה שבע בענף אמתו כל אר קטנה דמיון המוקש על להיותו לזרוע שחזר כ הוא השלם
 הקטנה כאשר יתפארו הקטנה בענף תראה השמש כן יתפארו הדברים האלה בצד המדמה
 ואחר וזאת ואפול על פני זה יש בארץ האנושי וצדו וצדו השמש השופע ואם יצאה להצד
 יכול ולזה כאשר יקרה לנושא השמש שוכל להצד כפי ואם יסיף לא יוכל לשבול ולזה השמש
 מה החכם האומר שמש שבתה בעצמו זרחה בעצמו ששאר יזרח לו השמש זה יתקבל
 ויהי לעולם למדע האלהי קודם זמנו אשר יודע כל ומשכל שחין אנו לעולם ולמה אנו
 כ אם נקצת האדם והוא עת יחד ויהי לבד לצד שבע וחזן וכמו שארע לזרוע אשר חכמה
 לצד שבע קודם הזמן ופארו יתפארו שחף חכמה בצד ובע שבע ידוע והוא העפע השלם
 המארג המועט שבע כוכב לבר וכן קרה לעקב והנה הוא היה סולק בצדו בחיות ולא
 עקררה דעע שייך כ אחר המדבר כאשר יתפארו ויעקב צד לו השמש כל המשיך חזרו
 ויוון כמו שאר שהחלטים הן בענף לכונת כל החלטים אשר חלק לבן אמו כ השמש
 אשר צדו במצבו וזאתו אשר חלקו אשר צארכו זרחה ענף במצבו אשר השתדל להיות
 שלם בשלמות אמתו והנה האור הזה הוא אור השכל לבן אמו השם יהי אור כלומר יהי כח
 האור כח השלם הנבואה וכן שבע בזרוע תראה אור כל בשפע השכל אשר שפע מתוך
 שכל ושפיר ושע השכל **ויקרא אלהים** לאור יום ולחשך קרא
 לילה ואינו האור והחשך **ויאמר אלהים** הקיפו יום וקראו יום וקראו לילה
 השמש והחשך חמש ועשר עשר ומייד שיוצא כן יתעבדו המאורות וקראו כן יוכל האדם
 לבקר בין המאורות וידע יום אחד המעש הגלגל הקשיע מתקודה לקודה בצד מעות
 תבוע אחר תקרא יום **ויאמר אלהים** הקיפו יום וקראו יום וקראו לילה
 ועשר יום קיפו יתקודה **ויאמר אלהים** וקראו יום וקראו לילה וקראו יום וקראו לילה
 אר שמי הארץ כל שמי וקראו יום וקראו לילה וקראו יום וקראו לילה וקראו יום וקראו לילה
 יהודה יצאו כל יעשה יהודה ובהיות העולם כחו עלם אחד עמנו לא נצארו המתירים
 והנורו ע אשר זרח אור השכל עליהם ולא נצלו חומר השמים וזאת מובדל לחומר

חומר הקרן. ולזה שוק החם ללמדויו שהענין אצל ארבע שיש תהור אל החומר תי. תי.

 לומר ש החומר השמים בחומר החץ כ הם בעלגה זה חיה בעשלה וקרא הקריע שתי.

 והנה הקריע ואה אופו יחזקאל והשמים הקראים ארבעה כדוים. והם גלגלים פאר עבאר

 צבא ואלי הקריע הזה הוא כח שופע מן הגלגל. יחייב ההלכות אלק מזה היסודות שמי

 החורבנות מן החומר האשון. וזה שהחומר האשון שרמז אלנו בסי ארז קבל ארבעה

 צדוד. וכל צדוה נחשבו אליה ארבע איכות. וכליכסר הקים היו היסודות להם שהוכסב תהם

 וזה שהם יתעבב תמל צעניש הגלגל ואחר כך יחזק ויהסרש התעשבור צדד שצדד

 החורבנות תהם שישעגים תהמלשין מן החנים והקור והלחנה והיוצא והיו צאלו החוננים

 מוכסב לקבל צדודת הנמצאים. וכן תמיד והצורה היותר האחר יתאן לחומר שלה נחב

 גזול צדדוה ואיכותה. ולפי רוחב ההון יתמלשו אישי החין שפ מה שעבאר צדדוה

 המכע ולכן התחייב החוננה האלו והוא המכע קרא קריע. והנה הקריע הזה הוא

 התבטל בין צדודת החומר הקראים תי. ע. ששאייה תחנן האט והצור והתים

 ותלך ויבטל אינו רוצה טהבדלים בתקום שיהיה זה למעלה וזה למטה ומכעס אחד.

 אמת פירוש שהתלשש צדדל המכע סדק ועבד אלהים בין האור ובין החשך. כל

 צדוה היה הגבול. ועוד יתבאר פי אחר צדדל קריע כפרע בשמי יצרה. והנה חלחלה אל

 פי לא שחור כ טוב בום עט לפי שלא נקרה חלחלה היום. כ לא קבל החומר ההוא הצדודת

 האישיור ארבע שנתמלשו החוננה ש היוה חלחל כ טוב לר כ הענין ההוא קבלה התעלה

 לפי הורש ענין הקריע שרמז תהחונן אל אחר כ טוב אמת תחלוקה חכמי התלמוד

 בענין החלופים ל יוחנן אמר כעב עבאו שחור החקרה ביום עלייתו. ומועד לה שטה

 מלאכו חומר. חטבה אומר בחישי עבאו שחור שחור ועוף ועוסק על האין. וכתב

 בחלופים ובשמים יעוסק. ל גי אומר הכל חודים אלן עבאו ביום האשון של החור חכל

 היה חורה צדדוה על עולם וצדדוה צדדוה והם חמדל צדדוה שחור חקע שמים

 לצי טעה האין תלתי. מי את. מי היה תעוסק עמי בתעש צדדוה החלוקת הזה

 אינו כעלם הטלס בחלופים האמתים אל צדדוה העוסקות מן הגלגל הקראים חלופים.

 והם טעמו חקרה הים. והנה לעש סלם אל עבאו ביום האשון ע אשר עבדו הצדודת עש

 ל יוחנן טעבאו עש הגלגל. כל כ הגלגל פועל חבדל אור. ועש ל חטל כ אין השעל

 חעב כ אם צדדוה האור ולא פעלו עש אשר עאה האור. וצדדוה האור כל החלוקה

 בום ל א שחמו החלופים בום חלישי. והנה קרא לקריע שמים כ חכס בל ועבורה

 ובל הקריע. **ויאמר אלהים יקוו המים ועל**

שאנו יחצרו. ודבר זה אינו חקיים בעש כ ענין הקייה אינו נפל כ אם בלבד

 טרד לחלקם והוא תפוזר ומפורד צדדוה חקוהוה ווח בעש. ואם הים היו כן אז

 היה נסך לומר שיקון א חקס אחד. קבל לפי חלוקה יסוד הים חקוף חכל ע על הארץ

 והנה צדדוה אחר היו תקיים וינכ היה נסך לומר יסוד הים או יחפרו הים או ינוסו

 אמתם צדדוה שם מים תטוהק ואינו כפשוטו וכאשר צדדוה למעלה בחק זה כ נחלו

 הים צדדוה למטה חעבה הנה היו מוכסב לקבל צדודת הנמצאים האשון האשון. והנה

 יקוו לפי

 יקוו לפי

יקו והמשלוח יעשהו קו סוחר וצמיחו בצורה ידועה והם צה היה מאחרם והלאה היבשה
 צורה הקו ולאשר יקבאר ענין גן וצורהו בפני וזה כי בהראות העצם תראה צורה הקו והיא
 כלל כל הצורה אומנם תקונו היום בצבע כח שצב השמש בחזרה הלאה אל הזויר ואז תקחתי
 האויר ויחזיר חזרה אל הארץ ויבשו הים וצמיחה צורה העפר ונראה כזו הארץ לעולם
 הישוע ובכח שאספול אשר בקוויב הצפון והוא כוכב הקרא עין האור אשר עבשו למשך
 הדבר הקר והיבש והנה הוא לעולם תקו הארץ ובצבה כיתה העוולה בצב העקר
 להמשך הלחור והים והנה התלחים חלף ימים כאשר יושע בלטה לוקחים מתח ותחזים
 אורו צפן קל שז על פני הים ומסבבים סבבו באם השואב ולאשר יסירו הארץ יסוב
 המחז השיל לבקש הכח המושך הקר והיבש ואז ישמול ליובק הקוטב הצפון אשר שם
 עש ובסיל כי השען למשוך הקר והיבש ולמה היה היסוב כזוה לצד צפון וזה כי הצד
 הדרומי הוא באמנו מזק החום והקוטב התיחי לקרב השמש ליובק הראש והיהוה נצ
 הארץ לעולם וכן אחת אל כי המקום אשר הוא מיושב היה איורו תזיק והורב וכמה
 האריכו בעשן העבים למרבה אפילו להפגל והמקום הזה כשעור ין חלקים תקו האויר
 לצד הדרום והשאר אין בו ישוב ולא חייט ולא קצר צמיח מזק החום והחלק הצפון
 הוא באמנו מזק הקור למחוקו והקוף השמש והישוב לצד צפון ששים נשפה חלקים
 עז קו משנה הים ומשם עז הקוטב הצפון אין בו ישוב לצד קדומי ונראים למה צורה
 להצן ונקוף עעלה וקוטב: אב הדרומי והצפון והצד הצפון קשה אבד והקוטב הצפון
 מזו הקשה נקודה והיישוב הצפון חכמת אלה וכן וקו הה רחב מן העליות והוא סוף
 ישוב צד צפון והוא קשה הגו מצד צפון אין בו ישוב ולא
 חייט ולא קצר והצד הדרומי קשה אבד וקוטב
 הדרומי מזו הקשה נקודה רביעה והישוב
 הדרומי חכמת אלה טוב וקו חץ בקו
 ה' והוא חכמת יעלול
 והוא סוף ישוב
 דרום וקשה
 לצד מצד
 דרום
 אין בו ישוב ולא חייט ולא קצר לרוב החום העשבו והקוף
 השמש הימה לצד דרום והנה היסוב מהקוטב
 מזרחי עז קוטב העשבו על מיושב אחים
 מצד צפון לצד דרום קרוב לחץ
 עב העלול ולדעוין זה
 היה חדר המטבח
 מאה אויך
 וממשים רחב טבד יישוב העולם ארכו ואז רחבו כאשר יקבאר בפניו וזו היא
 צורת העשבו

[Faint, illegible text, likely bleed-through from the reverse side of the page]

ובחשבון המיושב הוא ירוטלם צדקן הקנים שחמה כל צדקן המשוב נמצא הקלה מכדור
 הארץ הצדו אומע בשלל החכמה אחרו כ הועוטב מתנה חצ השעית ס צדקן המושב
 מרחק רב טלן נעטב וקן תשנה היום איכו מיוטב נטס גן עקן כאשר צפנן והכדור
 הקלה מן הארץ למעט המשוב אלנו ילנו כל הצדוק וכו טובעם קראוה מחצבי מפר איוב
 ליותק סכל הצדוק טלנו אלנו מליורה וטלנו געס רבס כ טס יתחצרו על הארץ היסודות
 והבחה וכן אחר הטס לאיוב הועטבאר צדיעה המתעלות צאחרו לא טפל אצב מנס ואזקן
 קיס אהלוק ואישו ואחרו ולא אצבן לו שחאל צעשות ולא אחז יעאוף יתין ולא אראה
 כליוור אקרבל ואראה איזה רוח תרוחור העולם מוכן בארבע ליוור טס העטמה הפרעיה
 והנה הלבע לצד מזרח הן קיס אהלוק ואחרת מצד זרחור האור העפע טס אול טס יזרח
 האור הרומט ועס העטמה ועוב הפרד והנה אישנו כ טס המבטשס והדעור הרעור
 כ מלאו תקיס ועעעס כפלאהיס והנה הקרבלה לצד חשב ואחרו ולא אצבן לו אחרת
 אול טס האלוור צהיוקפ נחטכס זה לזה אור נשמי כל השמש ואור הרומט הטנג טשה
 הי יעבצו מליוור טס הטמה אומע תקיס מפקד האור הנשמי יזרח אור הרומט לכן
 שינת צד חשב ולא אצבן לו חזרת א צד צפון ואחרת אול לפי טחשוב טיהל לצד צפון והנה
 טס כדור עט וכפיל וליוור על הארץ מצד צפנה הקוטב אול טס עלה האלמס לבן שינת
 צד צפון צעשות ולא אחז מליורה אחזה ולא אראה טס הטמה שעיית חזרת אל צד דרום
 אשר טס עליוור פתה וחרה תימן יוטטבס במדריס מכנסיס חמה הארץ אחרת אול צדקד
 טעטב הכובכס טס חעל הארץ אשד כפבב הקבקותס לא עלה התקיס לכמות הארץ כ
 בארבע ומשוק הליוור לבן נכפמו חמה לשפאור הקוטב הרומי אחרת אול טס יכנאצו
 הטפלי למעט על הין האנועי יעאוף יתין ולא אראה וכן אור הטס ית לו התקשר

מעבדות כיתה. כי התענה להיות כמות אשר באמצע לעבור בחימוסן והוא זעב העקרב לצ
 יעל ויבטן הארץ ומה נבצר הקון החכמים רבעה ראשון צד בחימוסן כי הוא יום עלות
 כמות. כל היום השמש צומל עקרב בחמה כמות. ונחזור לתחומי. השיבו השם ית אלה
 החתומה צדיעה חומר העולם ועשמה החמשוך ליתן צחכה החמשוך כדור הארץ הקרא
 ליתן להפצו כס אוקיינוס ולהיות כלה תמיד קליו על צלמה של ישקע בצב טבון ק
 השמש והכובע החקריצט טעול בחור הגלג צאורס ומוטכט אומי צאבן השואבת החוטבת
 הצדל עט מיבוב אחרון הערמיס קובט עט טעלה קצת מן החכמה צמחתי רוחו של אדס
 הראשון מחפש על שש המיס. וצחטל העקיע לעונו. ולאונו קיס איי הים התכל להשקיעט
 צחטל שמשוים צו השמים אנשי מים צאפן. והאף הוא תקום שייתה הרוח. ורמו התכל לטוס
 אנשי מים צדון משה הוצאה חבון הריס הנבזים אשר תעבטט מליד בחזקה והורף
 המטוס קצב מהיס לחרבה השמים אלה צאורס התקומות התעבטט בצד הרוח היות מלכס
 אנשי מים ובחור הקוב לחיו בקופט יבזים תכל לתלאת התקומות תלחיס ולבט מתיס התיס
 הנצטאס תמיד בעבט. היבט אלך תמוטט לשחור טלל יבטן המיס כאשר שמתו לו וצול
 החול. ול התחור עט מו או היכרוב צדית עתך להיות לך לעבט עולם יעלה תמיד כליו
 הארץ זרע וקציר וקור וחום. התכל לשחק צו. כצבר התשחק בצד העשור הנה והנה. כל לא
 להרכיב התעצובו התשחקיס עליו הווס וטפריס או התקטלנו להנחיתו עליו היותו תביבוב
 לך טלל יפצרו יכרו עליו רעש והס תפריס והטעשיס והס תומטרטלס בצד כדוב לטו
 טאורט טובט והס תפיס ומוחיס ולוכלס ועורפס והס תלבט התיס והמזרור. והתעשקין
 תמיד בתטא ותתן התלול בצבור עורן. טבור יכדור מלשון תלמוד היא תלן דעה מפתח
 צאקונטא. ועורו טאחו. כי תפסיק התלול התלואיס צקטקט. דעס טיס עליו כפך טיס
 ידך עליו כדך טעשית עליו טחיס מעשט אצבעותי טהס עטרה כחטן אצבעות כפך
 ובה הוא תשקנה לבנה טנייט וטאפיקי יתיס והוא טעוע לצהי ואס העשק זה זכור
 תלחמה א תוסף והצריך לתחיס עמו תלחמה והצדל. כי לא תכל כי תחלט נבצב. פי
 תחלט החוטב להגיס עליו כט נבצב לט שאו איפטר שותטול תחלק בכל טפ אר
 תראיו וטל. ותראיו קיס המבור הנראיס צאורס לט יוכל להבט אלהס ולטענה בעשטו
 כט לטוס עלט כט. לא אכור כי יעורנו אין אדס חוק אכור לצב טיעור חבטל תהנפו ולהתצב
 לפשו. מי הקדיתע וטעלם לא אחיטט צדיו לא אחיטט עדיין לכור צד ליתן ועשפו ותלקין
 ודב צבורט טבו וחין עכס ותדירנפ. מי נלה שט לבטטו כאשר ארסה ארת בעשט וצפל
 רטנו טל לבטטו מי יבא לתולך הענן ההוא ועד א צד שט השפתו האדס. עלת שבו מי פתח
 חלונות פתחיס בלגל לרוח בהס החמה בחורף התעשט ותחרחי קדן עט טענאס כענן
 דלט תפתחות הטוקיס וכללו השמש ינעא מלהס בקין וילתת אחרות ותפתחות בחורף.
 ותתך חזירחות והטנייט וילדו טנייט צאור קור וחום והעניו ההוא איפטר להזיק צב
 אדס ויטתנה טעשט לט טמטבור טבו איתה וטטנו טנייט וטצטס חיותה ותפתחיס
 ומתן טענא יפטר תמוכבור. וטוה אפיקי תעשט. וטוה ונעבט יט תלעלס העומדים תלוי
 להון עליו. ואכן על מדר מונבל טלל יטתנה למדר אחר. והס מתיס כחורט צד. והנה
 ארבעת יסודות הנמצאס ב אחר צמד יטו והס התעשט ותלכדו ולא יתפרדו ורוח לא

לא יבא בעתה להשידס אכל איש באחיבו ידובקו יהיו לבשר אחד וחמוץ אחד וכאשר יקראש
 הקול אור עשיותיו הם הרעמים ועשנו כענני שחר קודם שיהשמש הכל אור הברק ולפעמים
 כל רשע ומתן לפידים והלכו הם בעין טעוה אש מעין הכובע המצבים הלבנים באויר
 ובעלת מבניה מתעבב וישאו אצבע אל צבע עהמלמן בצור המכריח וטלו לאין מנחיו
 יצא עשן והם תקומה תלחיס יצא עשן הוא הערפל ביצאת הששן כדוד נפוח ברהיחתי והם
 האדים העולים מן הארץ בעול עליו השמש ומחיו רתיחתו כמו ועשמי חרה נפשו נחלם
 הלאה ולהב חפני יא. פעמים ששויב רבתי כחלם צמות הקין והחום בצוארו יתן עז
 הקניא הוא תקום יצאה הקול כאהוא חושף קול רעה במצב אדים יצאים מועדים נוחות
 יהיה מחולל אילנה חפרק הרים ומעבר מלעם ויחשוף יעבור כמדומה שהוא חפסיד יפסיד
 ההגים ולפעם קולן אצבע פי קודם ההפסד יתחוו היסודות הדואצים ס הנווייה וההפסד
 זה כצד זה וכי חפס בשנו דבקו חפסו יחזרו ויתבקו ויתפנו ולה על יחום לעולם לבו
 של לויח תקונו דבק כמו אצן והם הרים ומלעם וצקן ההרים ככלה חרתי. פלח הוחיס החמקנים
 שהוא החוכי לעד לא יחום כן ההרים לא יחמו. משחתי יערו חלם בהשאר הולג יערו
 חלם היסודות החזקים וזה כאשר הקשאו האדים היצאים מעשוק קאין הם יראים טאר
 היסודות של יקום כדך עקרה פסוד הים לקוולת תקום אחד ולתיו צעקה הצל כ
 כדוויור היסודות עוולדו וולתי כדור הים אשר נחלק לעם ומעבדים יתחטאו מלקיות
 נשבים יסחרו השגנו חרב כל הקום הרוגה להטיג נחרב ולהרע לא תקום חפסו ולא השאו
 דושם וכן חנה חפס ושניה לא יפעלו בו אחים יתסוב לתכן ברזל ועשן הקין חנוטה והאין
 צדק לומר שאינו פתעל כל לא שהוא עבר וקיים להשר הלחם להטין חפס. והאין נפס
 לומר של יבוחינו בין הקר הוא החן לקש נחטבו לו אצב קלע. וכן קש נטבו לו חפס
 והנה רתח וכדון מיע כל זין חדודי חרש חלוקי אצבם יצאים ירפז חרזן עליו מים חלירה
 רפידתו זהב לומר ס הוא חומם על הים הדבקים צעפר ירתח כמיד חצולה בחוחו הקשה
 החתלה. וכאשר יצב צד יעשה סם הלחום ויטיר עשב מורגש. וכן יתסוב הקום לאיש
 זקן ופעל שיבה טכחו חלש ואין בו יכולת ולכן לא יפחד חמיו שישקע צעכו אין על עפר
 משליו פי אין על עפר דומה לו למשל ולעבודתו ומעבודתו. וזה כאשר הוא עשוי לבק חק של
 יפסד ולא יטה לעולם לא הוה ונפסד כל טרא והאין קייחתי ומצד שפניונו כל צדק יראה
 כל העלמים והכובעם הנבוקים נטמנים בו ומלג יראה כמו אראה ודמתו לחוף על כל
 כע שאין והם כל המורכבים וחלק עליהם ס לא יראה היסודות ס אם העפר ש הוא הקוצר
 וכדוב כל החומר להעבי טהומתאר צדיעג הנחמאים ומצבם אים הוא יועע סבוב הלל
 כדור האין והללו כל הצורה עליו ועמידתו תלוי בחמורם וי טאחר והיה העולם על צדו
 באויר ועומד בצדק הים ולא יסקע ואעפ שהי זהב נכון לפי קשור הפסוקים לא טרבו
 דלבו עון החמאים לפרטו בעשן אחר והנה רבוהינו קל רחמו לויח רחמים נפלאים כאשר
 צארתו צפת וכאשר יקבאר צפת ומחזור למחמינו כאשר עקון הים ונראית הקבסה
 קרא השם ית לבשה ארץ והאש לפי שהולבל רץ עלה הפוד. ונראית יסוד העפר
 שאלמה צחית יסודות לכן אחר כ העפר עקר היסודות ומחמו יתקון החממאים
 ואלו יסובו

ויאמר אלהים תדשא הארץ

כאשר נתקנה יסוד העשב והקוף תקום לצמחים

אז אמר ויטא הארץ הדועה כי עמד הבט הנומח האור והחשך בעלור אלים חן הארץ והנה החום והקור טעלים ותלמוד והיוצא והיוצא תהפיעים החכמים החומר להפיק והיוצא חזק ההתבונן ואשר יהצרו טע הכחור הפועל או יהקוו כל הוה ואשר יהצרו הכחור הפועל לא תעלה הפעולה והיא אעב ההפסד והנה הצמחים והאילנות ומה העץ והעלים סוף תיורכב החומר לא יבט חן החיים והעפר אומם החום והקור הכ הפועלם בהם ול הנה שנקראה עם עבב היסוד התקצר בהם והנאור לבם ואשר יעלה האד יולו נשמים ויטקו טע האדמה או יזכור ואד יעלה חן הארץ או יצתים מוצא לטא כי עש ענה יזכור הכחור והנה כח היה תאומם קל שצחחו העשבים ועמדו על פי הארץ ולא נבלו עש אשר תמשיך קום עליהם נבח הנועם הגלגל והואם כח בכל תולד ותולד על כל נשבו לגלגל כאשר אמרו און כך כל עשב ושש תלמטה שאין לה תולד תמונה בדיקע ומה אחר ואחר לו נבל שכן כח חידע חקוק שמים אים השים תשערו צאחן ועשן תשערו מעשן שוער כאשר ביארנו בצד ועים לבד בכל הגבראים זכר לתינון לומר כי העפעם קיימים והאיושים נפלים וסעב היתה הארץ הכחור הגלגל כח השפע מהם לשמירר הוטים חן הקצוב ושומר העמים שלא יעדרו לעולם ול זה בפועל חום הגלגל אה לה ז שמוש לז חיים בדי רב איתא לך תעלה תעלה דהוה אורח אבוק בכל יומא תערוח תעלה הסכר מעבר דינור ואומים שירה וצמח שואר חדשים לבקרים רבה אומותהך לל הכחור נשואר בחום הגלגל הפועלם בעולם השפל ולבאר כי סעב הקור או החור והחשך אה בצוף כל יום והו ערב וכו'

ויאמר פרק שמיני מאורות אלהים יהי

כע אמרו קל כי הם החלואות שצבאו צום האשון ולא תלום עש יום ובעש כי כל חזק שלק באיות תבשה לז עראו החלואות ימשע עוב האויר ומפש שלא היה עוף העולה שיחזור לתא נבמה טבוב האומם צאחן נוחים האויר ויחזור החום ויחום הארץ ובאצבע יקשו בכחור הגלגל ויפיעו בצמחים כאשר צאחן בפתק שלרש זה אומם יהיה ומה תלמן תלמית של טומר עתה עשין תאומה והכובעם להיות להם תל ואולי בעיות הכובע בהל של יוצא התנואים חן הכח אל הפועל ועשן תל חבור טע הגלגלם על תקודה חמה ובהיות חוהך פעלה השמים בתל בראש התל עשו עובי השמש צורת התל שר ועשב והיא היתה עבורה באשונה לך שהאחרונים לא הציבו ולח כוון צאחור הנפין יתקופו לו על ליותן נמש ביות ועל ליותן נמש עקלתון ותלה ליותן לבי החומר חבור טע הגלגלם ומהם יצא קו אחד חן קצ הראשון הוא הראש ומה קצ השם הוא הקרא זכב וכן אהל ל הן בצד א עשין ואולי ליה רומה התורה ועתך לו לראש ולא לגוב והם לבכח והנה הקו בדיה והתקודה נמש עקלתון כי סורים הם אומם אמרו קל כי מחרת חסר כח והוא תגירה מחרת וקלג וזה כי ידוע לחכמי המשפא כי כל אשר יקרה בעולמנו זה ומאוב ועש דע הכל באומעלם טעברה

שבעה כוכב לכת וכתב הנושג צבא נגלה המלוא ורעשו צמיועם נלגל עבדו כהוא חיסר
 השעור והרעש לבי שהיועע יעלה ומה רוח בחרו ויהא אורם להם בדקיע השמים כי עס
 יכוונו השעור והפעולות יאשר המסיו שלמה ומבנה ואחרת השלם הטלם וכפי שנוי הנושג
 שבעה כוכב לכת והחשב והעבד והראותם לצד הארץ ותלגו שנייים בהחלטים
 אם טוב ואם רע ואם הרע רע בעצמו הוא טוב לבלב למבד המעדר היטוב וכבר בארנו
 כי העולם העלמון הנקרא תרבעה כדק חלק ועציו וחמינו ומשמאלנו ולא שמים ומקדוים
 ומלאכים שלמים ומופתים ועושי מלאכה ותלך והנה תהם אופים ומתים רעים וזה כי שבע
 ומלאכים רעים וכוכב תהקטר ל אטר יתבד או יפא וינה נצק וחמה ולצב מופים כאשר
 בארנו צבב ונהה כאשר יתבדו שבע ומלאכים המכמה אחר והבא אחד על איש אחד או
 חמה אחר כי מוים על המחרה ובאר ובהחצב צדק ונוגה הם מובה לקיום האיש או
 האומה או כאשר יבט צדק בחבור שבע ומלאכים יבאם כחם הרע וכן נוגה אומה בחיור צדק
 במבא הקוא והמקור בין השעלה השמש והירח צאונים והנה הין בנש מלאכים ומתורל המע
 בארנוהו אחתעורונט שהוא ראש והוא שבע ומה אחרו אחתעורונט שהנשחרו שבע שר
 ישרא באולי קרה יכ השחמק ויחמק לאחתעורונט הקרא בשם שבע והנה הין חזרע
 אדום כעז מלאכים וכאשר התבדו הין ואחתעורונט לעקור ולהשחית את ישראל כעז שבע
 ומלאכים התבדו לעמור כעז ולבאל רעש מרדף ואהרן כעז א נוגה וצדק לבאל המכחש
 וציוור ההכר מיוחס ליוגה כח ומרדף ים ולשבע החלק לבגוש מלכות הלב וחור ובצור
 מיוחס לצדק חל ייקרוקרה היתה מלחמה עתלק וישלש עש שמידה השנה רבבו עק
 צפחה בשם חלב הצנן מלחמה ובער רחמו קל הש יו בקרצנו אים איין ומיך יי הד
 ויצא עתלק השל לאדם סקיה חלקך ארצו על שבו והכן היה טוחל לכל מי טהיה רואה
 ראייה ארץ טאלו מעלנו והשלבו ללב יהד ויצא עתלק וכי הש ית הוציא את ישראל ומתחם
 חכור הצנן על שבי שמים והם טוחלים הש יו בקרצנו אים איין נאלם ונהה בהם ארץ הלב
 יהד ויצא עתלק רחמו באחרים איין צורה אחרת משמונה צורות הגלגל השולה צפוש הטלטיים
 חמול שקרב והוא צב מלאכים ולפי הויה המלחמה חזקה בשמים בזמן הין והיו הכוכבים
 המוצים ורעשים מתבנים זה עש זה ול תבאים חצא שמה כאשר רחמו צפוק ול זה
 אישנו טה לי אשר מופ תבנה למייע יהוק וזכר בצלע אשר ארץ חמה למחול אל המבא
 והנה שומי טוג לבאל המכחש ומש בצער עקרב מלאכים והוא חקום טמה יוגה ולא מנאק
 לא כוכב צדק ולכן עלה מרדף לאקר כאשר רחמו שמונה אחר ולהאון
 לה המכנה הם המוחזר ומשח העשב והמשנה המלגה ולבאה מלטה ומחמה יבוא התלך
 ומקן קום אישי תבנה יהוק וכאשר התבדו שבע מלאכים ולא יודע הין כי טלגה אלנו הרע חיה
 מאה התלך חלק מלג המלגה רחמו כמופ תבנה יהוק ובהפכה המערכה ולפי מצב י
 תשעפ אשר שיתה כי בחזק אדר טוג המוחל רעש ולכן טוון הוא לעדים כדגם בחיבורה
 רעה והנה חול דגם כהצדק ומקום השלג יוגה טאג מרדף ואחרת והוא חקום קלון כוכב
 והוא הקרא מופר לכן ויקראו סמחי התלך ול כי לו משפא המעשב ומחיה המעשב העלג
 צמיון הגלגל מחוק לחודש והנה אורה ושחמק וכדי להשחר מהוראוס אחורו קל ל יצא
 אדם ללג שבעה ונלגל רעעור יחוי ונכפו עש משום ארבע עת מחלה היוטאה בלילות

ללמוד הקים ונעמה יה רבוא מלאים חטב וכל אחד ואחד יש לו רשון לחבל ועשן ארבעה חתול
 קבוצן כבובים והתחברותם והם באבנים מחלואים פ' בלילי מושל שצב ועליל טצב מלאים יורה פ'
 יצוץ הכובס ההולך באויר התבובים התכבים לחבל ומזיק ומולעז מלאים ולהם קורין חחור
 רשון ומזיקין וכפי פעולת רשון האיש ההולך עלולו הם יצייירו לו בדמות כנורות סגורה וה'
 ומפחדין אותו וכפן טענה להם רשון לחבל ועשן נעטב הרשון ומזיקין במקרה ובכעב
 דל באבנים לאשר יקרה תקרהו לכן חייב אדם להשתר חמקם ולרעז מו נאמר פ' היא חכמהם
 וביניהם זה משבון הקופור ומולו כ' עשן המולדור דבר נקל אחתם ידיע העתים צדיע
 סוד העשור היא ידיע הרואה הכובסם להשחר חמקם פ' הם לא יכיריו בצבעי אחתם
 לאשר יצא בלילי או בתיים ויהיה מוכן בצבע כפי הרואה יזיקוהו זולת אם ישמרו כרן
 עליון כאשר נעצור בצב ואשר הקבאר בצב וכמה הן נאמרים חכמי הגלמוד מה אחרו לא
 יקין אדם עם ביה משום לאיכל חלשא ואחרו מי שיש לו זכור אבנר יקודם שצט ובחלשע לפי
 טבז של מעלה וצד טלמיה שוין לאחד ושאל בנצ משום דקיימא לה מלאים בנצ ועל טבצ
 נתי קאים לה בנצ כפן שדרשו צה שומר פלאים יה וכוננפ ליום מלאים בנצ כ' צום טע מושל
 באעז רבער וצום חמישי צענה והנה הוא מורה רע עוד אחרו אה שמוש ארבעה עהוא
 ארבע וארבע שהיא ארבער וארבע שהיא כד' וארבע לנצ ארבע צענה כסנא משל יומא
 ענא צענהא דנפיק זיקא רעמיה מציח והנה כוננפ ברבער לפי שחלואים מושל באונג
 ולהשחר חמקין וכן אחרו קטב מריה שהיא הולך בין חמה לצל והכפול כנר ושלא מין צ'
 צמיון ע' ט' צבז וכל מי שרואה אותו כופל על פניו אחר פניחם מעשה שארע לאחד
 שאיה אותו ונפס' ועשם בין חמה לצל צענה עמידת השמש בחצ' השמים כאשר יראה
 לערוב יל ליר במעלה הלל אחר הרע הוא משתנה שהיה שלה וזר ליר לכן אחר
 ומתגלגל וכל מי שיעב אליו יצוץ אורו בצבע ההוא ינוק ולהטל מהניק היהיה תרמינו
 הקפיותה רק השחר לך ושחר נשך מאד טכח מלאים נעצב משחיתין ומפירין ובר
 המשחיתים ז' יתי העבוע ז' ומחלוקת היעוב ז' קראים זל טבצ ארצור והשבעות מלס
 מחונה עלים טבצ כאשר הוא מחונה מלאים של הונג כאשר הניח השם יה תכור הצבל
 מחצבים לעגו נחלפ וקראים ש' קולג אחר הונפ בצכח החר ומשלב ש' קפה ומולך ען
 ורצה לשחרם תקדוק ומצבור הקשחרג וכדי לקבוע בצב ועשורם שקרי החמונה כלי של
 ישם ובסצב אריכות החין וחוק הליגו בפיצב דמוניו הצאים וכן מלאים הבזבור
 צנה לשחרם העבוע בצענה והענה הטביעות שמה נשע שצבור שטם ועג החוששים יוב
 לא יורשו ולא יקצנו ובצב אסור צעאית מלאכה פ' אם לתקבול בחמור ובצבורה קצם ית'
 וכן תנהג הנציאים וחכמים הקדמונים דכ' מידע אה הולבז אליו היום לא חש ולא שבת
 מכל דיה נשצ' ונהפם לתקבול בחמור ובצבורה השם ית' וכן טעב השמיה הקהל אה
 הש האששים והטשים והמין למען ישמעו ולמען ילמדו והנה נמצא כוננפ הטבטור
 והמעצור שלט כוננפ להק דעור הרעור הראשונה לכור הנפום והטלמור אשר שר
 השם ית' ש' אבנריו בצושאן אורפ מלחן עצים וכ' אחריו חייבן לעצור בצב טלם נעטב
 חפצ אחר אשר ציאו והמציאו מלחן והוציאו תצות עצים להור לו לעצבים כוננפ
 השער לקבור דעור אמתור פ' השם ית' נמצא חמויב המציאור והעשורל מחוזה ולא

ולא קדמון ונצח בטעם ימים ומה ביום הטעם העולם והתעב על מדר טבון המידה ולחזק
 אמונת אל הוועים כי צדי ששון חופים אמתים בשניו מצב החמלה והחמלה ומצב היסוד
 בשני חכום כאשר בארנו צדי והוא יתחכמן חזון לבולו כאשר נאמר בחג הקובץ באפק
 ארת מעשיך חן השדה ולהחיות כי השם יתחיל רוח הקודש על שבין הנבאים צהירותיו
 כולו חנה הקד ביום השעמד העול והנורא על הי מיט וכלו משנים צדכ גבואר כי השם
 יתחיל חמייב המצאור ואתרם זל אנב ולא יהיה לך חפץ הצורה שמענים זל חכר
 גבורה שכלם באשמו הקוא כי חופים הו לדרכ גבואר והרצון האלקי היה להאכל עליהם
 רוחו והשעמד הקוא להכר על ידי נצח אל לען כל האורו כי צדכת תרה לאומה אחר
 לא יקום צד על פי עז אחד לא צראור הכל והשגפ חופים ההם וראי כונה מהרד
 תרפיו הקדושה על לצור הצדה אחר על ידו נבא כי אים להם וזה כי כאשר נאוו צע נח
 באצב הצור נאמר להם ויאמר להם אלים פרו ורבו בלשון כלל וכן באהן תרה לען כל
 שאים יעמוד נצח וחדש תרה שאין לקבל חמיו על שיהיה השעמד עתה התרה החדשה
 ההיא במופא רב לען כל טען השעמד הי מיט וצאור החכמה נקבע בשמוריו טהון
 השגפ והיכול והחונב החדש ושקר אמונב הגבואר והבזחון והראיה ולכן נאוינו צים
 השגפ ופח ושבוטור ומוכור וזה קייטב הרה ועמודו טהכל ששען על והכוונה
 השלשה להשחר חבנאק אשר יורונו הסכפס וחצאם ומחברת צמיים הקי צהירותיו עמוקים
 במצור וזה כי צהיר האדם עומק בחצור ובמשאים טובים ובאמוד החכמה יהיה טלו דכ
 צב השלון למעלה והבסבי העוים קדע ההוא ואז הכה ההוא אשר דכ בני שחורו
 וכאשר יבצור צדי ולמה רחמו על השגפ רציו עלו השלום שהיה עומק צהירה ולא היה רעור
 למלאך המור לשלמי כי עז אשר נצרה לו לפרט מחפיד וכן רב צד נחמט איומי לבו קציר
 ופסא ואשתיק חפסיה ומה נפשיה וזה היה חמיו כאשר טכס שחמו עז אשר נעצר עלו
 בשמחה ולכן נאוינו שצבג ובמים טובים צהרעסקור צהירה ובבגור ארוכור וחלקהו
 חנו לוי וחבו לכל ולשורה ואף צעבר השחמה נאוינו להור לרע יי שחמור ושחמה לרע
 יי אלקי לחמון שאפילו צהרע השחמה עלו יפיד אדם טכלו וההכל הפועל לא להומן לפי
 יי המיד ושים לב לחמור זל שחמורו כלל שצב שט תלמי השחר חלון לו לאדם אחד טוב
 ואחד רע נפשים טמו לצור חמא חמה חושע ושולח עורך ועי חלק חלקי טוב אומר כבד
 שצב אחרי וחלק רע עונה חמן בעל כחון לא חמא זה חלק רע אומר כבד שצב אחרת
 חלק טוב עונה חמן בעל כחון כבד בארנו טל טהכחור העשבור והכוכבים והיסודור
 נקראו חלכס והרב שט תלמי השחר הם צדק ועמים צדק טוב ועמים רע ולפי טהכוכב
 השחר צעב אחרת טל יום שעי צדק והוא טוב והשחר טעב ראשונה חליל טבד
 חלכס והוא רע ואחיו זל כי טל שצב נפספה שמה יתרה כאשר יתאר צדק זה
 ואחרו יי חלק עם חפטי טב צמיציו וכו להסיף חחול על הקודש לכן החקדים
 וחסיף חחול על הקודש נחמא חקבל השכר בשעה לונצ שהיא צדק והחלק נחמא
 חקבל בשעב חלכס החלק רע ולפי טל שצב שולט חלכס יום טב חושל טבד שט
 חלכס רעם בום וכלה נאוינו לשחור השכר וצדק הים הזה לשמוק צהירה וזה כי
 הכוכב הזה זל שצב כחן להשחור ובחלקו חבב אים הנבאים והלשמים וחופי הצור

כאשר בארנו צדק והנה כאשר ימצאם עמקים צדקה ולא יהיה חותם ומן לשגור סוף טעם ופי
סוף זו עמנו השב צבור ושומר זכור צדונה ראשונה לזכרון הנשים והכונה האשכ שומר
לשומר מן הנזק נשים לבן למאמר הרב החורה אל כל ית' מלך כאשר רצת לכת עשה למצור
הערה והצדקה והמועשים אחר צדק הפסח שהוא ז' ימים והוא הדין ליום טעם ולשאר
המועשים השבעה אחר כ' פסח עשה מצדדי והוא צדקס חותמים אחרם היות ז' ימים לפי
שקוף ז' הקף אמצע בין היום המצב והחדש הירחי וכבר ידעם ב' לבני גדול להקף זה
בעניינים המועשים צד זה כל במערכת הכוכבים לפי שהמצב אינו בעל מחשבה וראייה
והסגור והתורה משפט ומחשב אלא תוצר העל ונתפן לכל בעל סכל לבן נחמדה התורה
תורה במצב השיר והשלים העששים המועשים צד זה אחרם ה' שמוינין להקייב קרבן
בל ה' כל ביום חודש אור הצדק כי צדוק אורה הנקרא ששולח והנה תהיה תהיה
במחלבה החומש חקודה לקודה צד יום ושלוש נמצאה שמועשבר צד חול שש ויום
ושמנה והנה צדקה כן ע' סגורין עלמבר הגמית ועשן גמית חמדת ס' ג' חס ושש
והוא חתך וגמרת השנה נמצאו ע' וכן המנהדרין טעם והגדול טעם והטכנה עומד
צדוק אל כצד ע' אורתור שיש במס המפורש וכאשר יקראו החדש נאמרו תקודש חקודש
אז יתחדש רוח צדק בעולם נאמרו לאורו כל שמועש וכל צדקה קרבן הידוע לראש
חדש כאשר יקבר צדק במד הקרבנות וכי לשומר העל כל שמועש והצדק אלו אלד קודש
חבור צדוק טעם סמוך לשקיעה החמה כוונת החומר דע ש' סקון היא אור הלצדה
בעל החול חקון על ידו של ער הקודש לפי שהיא צדוקה הישוב והנה יתקלף חמט
הראש פ' חרין חקונים והנה הקו מעוף היום ומקודות הישוב כד' שיתקלף ע' ע' ע' ע'
זהו השמש וע' צדוק צדוק ישראל טעם טענה וזה כאשר המשוב טעמית צדוק ע' צדוק
צדוקה חלף והע יום ברושם סמוך לשקיעה החמה צדוק ע' לבן אחרו נולד קודש
חבור ברושם בדוק טעמית צדוק ע' סמוך לשקיעה החמה וכל זה כפי לשומר הכח
קריאה הימים כל יום המצב כל הישוב והנה צדוק אדם בגן עין וכל לו השמש צדוק
השם והנה שחר זק טענה וכאשר העם השמש לחץ השמש לנבט הראש בחצ' יום טעם
אז כל השמש צדוק ע' והנה הוא יום טעם לכל הישוב וכי לצד כ' ההכרח ההוא צדוקים
השם צדוקה הישוב היום השמש חושל ביום ומאור ביום והלצה נאמר ביום ובלילה
ומושל כשעלגה ביום ובלילה ולהיונה הולב ומתעמא ולקוד הכוכבים נארים ופועים
בלילה כשעלגה ולהתחדש בכל חדש כ' התקופות ימינו צדוקים ימינו כפי תפועת השמש
לבד וכ' כאשר תהיה לנבט השמש כ' היא חקודת ועומד בלמבנה בלמבון השמש
כ' צדוקה בדבעור הגלגל יחדשו פעלגה שוניה אחרו כל יתקלף אר ש' החקודת
הגדולה עמד הירח לפי הקצה ואחרו רבונן של עולם איפטר לשל חלבים שישלמטן בדבר
אחר אלו לא לפי וועמי אר ע' אחרו לפי רבונן של עולם לפי שאחרת לפי צד
המן אלק ואחשש אר ע' אחר לה לב משל שם ובלילה מה רבונן צדוקה צדוקה
מהקץ והפי אלו לא יז' ימינו כ' ישראל ימים וטעם אחרו רבונן של עולם ונאמר בחי לז'
סג' לז' חיו צדוקה ויהו לאותה ולמועשים ולמים ושם אלו לא לב ויקראו
צדוקים על שמו יקב צדוקה חקון שמואל צדוקה ודוד הוא הקץ חזיה דלף יג

דלא תייקצא דענה איהו הנה הציאו לשרה על שתישמה אה הירח והיינו לאה היט לקיט תאי
 שיש שער על הן חבל שעה המועדוג דכפ בה חזא ל ליה לא איה הנה הציאו על ספר
 על שתישמה אה הירח על סין כוונת המאמר סכונתנו קל רצו לצאר פ כל מה שבאר
 צאטת ימי בראשית עקומת נבארן צאטת נבארן בציון נבארן עומר כ נבארן על
 השלמות כמותי ושלמות צורתן ושלמות
 ואע"כ שהצג הלבב והתעשר וכל המעשים הולכים ונפרדים הכל הכרח בהתעשר היטוב
 ובדרך חכמתו יור אשר הוא וחסותו אחד והנה כעב טע המאמורה הגדולה לא עקם גדלים
 שטעה לא יורה טעם גדלים יורה תעאר הכובדים צאורים ולפ שהצג אין לה אור מעשמה
 לא תקבל אור מהשמש והם כדרך זכר ונקבה טעם והתעשר כ אין הנה הנה לא נבועל
 והתעשר ולכן ישאל טעם אי איפשר לטע חלבם שיהמשו בבב אחד טעם האחד תקבל
 מה אחר מהמשין בבב אחד ובמבואר כן יתחייב להיותה מתעשר הלבב והתעשרת
 טעם היה אור הצבע באור החמה טעם הנה תקבל אור התעשר לא שיהיה טעם שטח
 כמו השמש לא היו יתחייב והתעשרו נבועל והנה הירח להיופם ככה כה ומתבד הבואור שמש
 ומתבד נבט יוחים וההכרח הנה צאר באמרו לב וועשי אה עמיתך כ זה הוא הכרח להיות
 הלבב והתעשרת ובמדרש התלף טעמן המאמר באמרו עמיה לבנה וקמרה לפי הקצת
 וזה היה בחצ' הקדש צהור הצבע לבנה השמש על אשר בחצ' הירח בבב ובשב זה טעם
 זה ועלן באלבון אחד וכאשר יענין המענין השמש והירח זה לצד זה אמר ואי איפשר לטע
 חלבם שיהמשו בבב אחד כ טעם חלבן באלבון אחד והוא השיב פ הוא הלבב והתעשרת
 והוא התלף אשר בטעם ובה השלש טעמים וענין הקמרה ידוע לחכמי המשפט כ צהירות
 בין כוכב לכוכב קם מעלה שמה חלוקה כ הוא נבט מכח וקויון לו נבט טעם והוא
 צה המלחמות ולכן שמה בעל המאמר משל בקמרה צהורה לזכר השמש וכבר צארכו
 זה בבב ואח לב וועשי אה עמיתך פ בהכרח הצבע והשמש חלבב והתעשרת על
 אשר בקוף הקדש יחסר אורה והנה
 שפארכו כוכב לבנה בלבב האטון הקרוב אליו והשמש צלג נבועל והצבע תקבל אור
 מהשמש כאשר אמרנו והנה צהורה הצבע רמז השמש בקמרה אחת קו יוצא מהשמש
 ל הצבע הוא הקוף חבור וכל שאר הכוכבים כן והנה צהורפ כן יהיה חצ כדור לבנה
 העלון מאיר כל אשר לצד השלש וכל אשר ירחק כוכב לבנה מרמז השמש על רכשית
 הצלג יאיר חצ הגאה אליו והנה

דבשה הקדור והחצ אשר
 למטה אל נכאשר
 ישלג להקרב
 אל השמש
 אל
 כבשה העלל יאיר חצו כל רבשה הבכור על אשר
 החצ יתבד ש השמש בקמרה אחת יאיר החצ
 העלון לצד השמש והחצ הרחוק לצד האין וזו צורה השמש

[Faint, illegible handwritten text in a cursive script, likely a preface or introductory section.]

ונחזור לתחלתו עור הכה אחר אלה שנתעטלה לבדה בלה ופ בוסיס קצת לה חמשת
תצי פועלה בלחור של יתיבצו הצוחים חכום השמש אשר יעב יסוד האש והנה היה
חשבה וסוד החים ולחורם פ השמש כהן בלילה וצרכה של חים עובדה קמתו והכבד
זה חותנו היה ואין נסתר תחתותו רחמו בצרכה העובדה קמתו לבוכב לבדה חשבה למור
חיים ולכל פועלה בלחור היה סודף העולם בחיותו ובנו הדרכה הזה בלחורם לפ חשבו
כוס ולכלב ולבאר שאין חמשת פוס כמו השמש שנתעטלה חלשור כח חום שבו חרפלוות
הפדור אחיו חלי רבות צארה באהרן בני בצדיים גמור פועלה חשבה ובחורש חוסף
והרצה צבאיה בצוכים גמור טלח הפסיק התנופה לבדה לקיום החשבה גמור חום השמש
לבן הרצה צבאיה בצוכים ועוד אחור פ לא הפסיק צהרונה ופועלה לא צהרונה אורה
צבא חרש נחמה תהרדערה צ שמוס בשע טע יב חזונה ולבאר כ פדור צ אדם לא יתקיים
כ אם בחשבון תקפור וחלונה חושבים ללבנה והתקופה לחמה אח זול ויתנו כך ישראל ויום
ושעם ולבאר פ אין חושבים חלונה לבנה בצב פ אם בחרש החמה בצב לבחורו שחור
אב חרש האצב אח יוחא נחי לא אב לא חיו בה תקופה רבתי והיו לחונה ולחושבים טוב
הרה אחר פ אין העולם חתקים לא צהרונה חתקים בצב דור ודור חשבה גמור לחורם
יקראו צדיקים על שמך ופ לבאר השך הגמול לקיום השוב ועמידתו זה כ בצב חרש
בהחודש אור הלבנה אחר העדכו וילד שנויים במצאים לבן צריך קרבן לבאן השנוי
החוא ויהיה שער שמים לרחוק כ כדרך שצריך בחברה להיות הלבנה חלבת וחחמשאת
לקיום חשבו כ קיום העולם בקדמות לבן אחורו אה הצב העשו על כחה על שחשבת

שמישמה ארז הרחוק נשים לבך ומונשי ארז עמויך כי נחלכבה המעש עמיה ועשן ה
 הצפן על כפרה יקצאר בשוד הקרצבאר צפיו - אולם חג הספח באון צפמן ככל חלדס
 הזה לבס ראש חדשים ורע שמוי ארז חלדס האבב דעב האבב למויף אומס טלעב השחירה
 חכמים היו שומרים עשיטם אחיים בחטבוטור מלוייקים כדרך הנאמר באבב שמוי ארז יוס
 השבט אומס היו רה עמן ראש חדשים כצד תמל מלג והנה חזול מלה ראשון לכל התולד
 ובו תקים מעלב השמש ובבדו וכבר רחז הרב המורה קל צל חזן חזן אומור השלם היו
 מקייבים לשמש צדיות במשלה ידועה ולכן אמר ספח ליה כמו שעור שנים אחד מאמר ליה
 הנאמר ברה יוס ספח עס הקבבן כעל ושמוי ארז הספח והנה בדור השמש באון מעלב מעלב
 הוא תקום כבודו ומעלב ענפ יונתן ויוהצבו כצאר השמש בדבורת ורחמיה צדיקיא ענדין
 לנאמר על חד תלג חמה וארבעין ולגב בחפוקו שמשא וזה כ מעלב הגלגל עק וכאשר
 יחסרו עון מעלב ושארן שיעב מעלב היום השמש למעלב רחז א תקום השמש ובבדו והנ
 בדיות השמש במשלה עשירה מעלה ירחולו ענוד אור להאיר עליו לכן בשאר למדש ויקחו
 למה איה עק לעב אבדור פ יוס העשירי ירחול לכבם תול מלה בענוד ופוס עון וכבם עבם
 השמש במשלה האף ופוס עון תריה הלגב באון בחוזעם לכבם השמש והוא הקרוי מבא ש
 אנא מבא נבא כצאר ביארטו בפב וצדק זק ולכן מלה השם לשבור פמח לבאל כח הקאחוד
 ההוא ולקבל ולבאל כח חמיה אשר ברת במלה ולפ שמלה מורת כבא מלה לקחה עק לבית
 אבדו ולעבור ראשו על כרעו ועל קבצו הקר עבדור המצרים אשר לו יאכלו באר כבא וזמר
 היה השחירה והנה בפמח כח השמש עולה והתבצר והוא הוהם נפש חיונית לכל חי וכשה
 מתחיל שבת פ סס כבדו במול חמיה ועבדו שבע קר ועבדו לכן יורה על העסור והראיה
 על זה לעינה שירור האילין צפמן ועלב העלב של אילן כפסח וכסו לקח פועל ששם לעורה
 עוף ועבדו קבו אל צפמן כפסח שקלים כצד חמיהם פ כן צורתו אשר יקצאר וצפן כ
 שופר כצד קרן האיל והנה בשאר הפעולות האלו בשפעם סתודין לשכר המית השלם
 הפעולה למשלה כצד שלמטה אשר יקצאר כפמח זק ולפ שהזמן הוא זמן השואר חמיהם
 והלגב בחלוק חמיהם יספרו הדומצאים והוא זמן הדבורה קים החיות והופשם סתודי עכו
 היה ולמה יושך עבדו האים בצקעור המעורר ולכן צוה לאכול מצה ולמשבת השאר למשל
 ולמשה להרחיק מעד הרע הקרא שאור שבעמה ולבער מעל וכל ושלף להשתקל במותקרת
 ול בזמן הדבורה כפוח הפסח שלל יצבר עמיהם יר הרע ועוד יקצאר זה כפמח כחל חג
 הפסח לכרון ושאר מציה ולקיות רע אמת ומפור הנפס וידוע שני מצב היסוד והשחירה
 מקייבוב הלגב וחמיהם החוסם במלה ולמחר מעצב אשר במלה יספר וירד ולקצאר מוצר
 הרע הוא ובה האים ולבער ולשחוח באס ית בשחחה חג והנה בבוא השמש במלן עור
 והוא תקום כבוד הלגב ופוס עון תקטרוב לבח צדיות השמש בבית כבדור והתחיל הנגל
 בקמן תקום מעלב הקמן חונה שם החאור הנגל ולכן שאויבו כפסח שם לעומים ולמער
 חן מחלהים ופ צדיות השמש במול חמיהם והוא מעלב כובח חמה המוסר והוא צדור
 הכרובים אשר ביארטו בפב ויוס מעלב השמש עב הוס והוא חמשים יוס כחטן כל תיעור
 הגלגל והלגב כן צדיות במלן איה והוא ברת השמש לכן חג הספח והקריב צדיות
 פ יוס והוא ראש השנה לצדור האילן ולדמוז אע סלגל עשירי נלגל העכל והוא הימצא

מלכות

אשון והוא הקרא צבורי ואם המנהג על תמינה : לכן המעשר והקצור קדש : וכן ביום טהרה היתה
 הוא חסד והחכמה : וסודותם כי היה הקצור ונבט צורה וצורא העולם : כל מעשע שעב אלמנת
 על השלם וצורא העולם : לכן היה חסד כל אומותיה על הדג בחרים ואהיה אצלו אמת אמת
 ששעה צה העולם : וכן צדאשיר כי השכל ראשית העולם : והנה בבנות השמע בעקודה הראשונה
 תחלת האלים תום והלילה שנים כי משתנה קומת וצורה המלך איש ומחזים בדרן אש
 צדאנו צב : והנה אשר יתחזקו העשור ויחל כח התלדה להורג צדפים השאדים : וכאחרי
 היום הרג עולם : וכבר ידע תחלוקת קל אם בעמך נבדא העולם אם במנה כי שש נקודות
 חיל עלה סגד עמך ומחול מחזים סגד תשה : האחד על העופים והשני על המשוך : לכן
 היתה כוונת המחזיר אם עקר הציאה הכנג החומר צדאיה : וצדופה הסב החומר יקבל עש
 החיות בעמך אחים שנים ציטן וצדופה נבדא העולם : לכן חוקצב ראש הענה להפלה
 ולחכמותם וצדופה חכמים לתקון התלדה ולתקוע שוכר לערצב חיל עלה וכן תחזים השמן
 השוק צדפו כי הוא לבחו כל צורה עלה סמיחה במקרה ויהיה מחזים במעבד אומה
 תחזים : טלעה ספרים נפתחים בראש השנה : שני צדקים נחזים : ושני בנזים ושני
 רשעים נחזים : כבר ידענו כי כל מעשה השלם הכל לטע מצב המשכך : והנה כללו
 כתב זה ומזים כל אשר עבד להורג צדופה העולם השכל בדרים הטובים : ואחר
 קדעב ינה החכם החומר בעי ומחזי לאו בזכותא תלך ותלך : לא בזמנא תלך ותלך
 כל כח התלדה והוא הכח העולדי : מחזי בתלך ומחזי כי כל אלה מעבדו תלכים צדפולא
 התלך והעשירי האו אשר נבדבד ונרשמו בליל : וזה כי לא יהיה צדב היות התלך על נקודות
 השוק אוכל הכובצב מחזים על כל העולם : והנה שחזי עזון תקדו לטע דעבדה ברה ונעלה
 במר השמים : וכה אומתו ומפתי : ומסכך אשר כדבד : מחזי על כי הדברים הטובים אצלו
 ולא יסכחו : לכן רחמי מעולג השם אשר אין סכחה ולא משוא טעם למשו כלום הם כדבד במר
 אחים מחזיר טלעה ספרים : דע כי חזל מחזים כבוד סכב : והוא העוד והרפתא העשירי וסכ
 יונה כרה על החינה ועל פיה ורביה וחזי מחזים קלון השמע : ובחיות קדוב מחזים קלון
 ושפלות יהיה חלש הכח והנה יחלש הכח החיות והם כדע עמ ועליו עבדו ושפלות מחזים
 לכן חזיר כי ביום אש הענה אשר הוא נקודת משנה היום נפתחים כי התלך על תלך
 החיות : כל עלה תלעה ונלל השמע : ונלל חתעה כוכב הטובה בליל הז' ונלל החיות
 יש יקבל מעלותיהם ויהיטתו : אחים הכוכב והרושם צדופה סוכב הקרא סוכר כי
 הוא מתקבד למבד כל היסודות בהתקרב אל זה כוכב שיחה קרוב אליו או חשמי : והנה
 בעשור לחדש חה יום ספורים : וצום זה שיחט צדופה שחיות מחזים : והלצב צדפי
 השלשים מחזיר נבי והורו בעל הכובצב כי פוער בין כוכב לבוכב מחזי שש מחזיר הור
 מצא אהנה : ולפי שהתקרב אל השעולה לצב חזיה במחל נבי : והוא מחזים כבוד תחזי
 המעלה ביום ההוא ולכן אשר עמים להולכו א אך נרה להר נבנה ותלך ולחזי טעם
 ידיו שש ששעה אברים ולקחה תקור : חומי השם האדם החיותם (מחזים) לתלך עד שיהלכן
 ונמה יקצור לך ולחזים קל כי השעיר הזה הוא עומד למחזי : כל לבנל בחור כי כן כדע כי
 השוכח ועוד ספקים : והנה השעיר הזה תבטל כחו ופעולתו כי מחזי כח החיות אשר הוא סב
 לכל טעב והוא שטן חתמה ארם האדם לדרך רעב צדחיותו והחיותו החיותו : והוא ידע המעשר

המשורר האדם לצד עצמו והוא מלאך המור והנה עמאל החיון והנה המזמה והמהשורר
 והמחאה הם לחד מהצדדים בענין האדם ולכן היה הקרבן שער כן ככל ולא יזכרו עוד לשעה
 זל דמיונים כוונתם אך יסומו כונתם א פה אהל מועד ולפי שבת מאוים במלך מלה הנקשר
 בקרבן האיל לעצב הענין ולפי שמהל נה הוא צד שער שמו גם כן לקחת שער עמים שם להקרי
 לשם או לבוא גם כן כח מצד ט שעה מוחם על השחמת לבוא כחורג החיון בעשר כונות
 היה היום הזה יום בקשה ורחם וכפרה ופליטה ורחמי ט השמן משן שקד ויום השלם שקד אין
 כח בשמן לקחת ט לשרף דומים כחלואי השרף וכחורג הנקף צאלו בצבט שחום ההוא אסור
 צאלה ולשתיים וברחוקה ובכיפה ובשלב הסנדל וצמחים המטא או ההטור הקופטורה לא
 משה ידו לקמרה ט כולם קדושים משכלים וכח השמן צאין באחרון משום צאין אמנם לא
 נקח לו רשות על הגבא באחרון אך זה נפשו שחור זה ט החומר הוא אשר מל שלשן המשור
 אמנם השמה כח החיים שלשן אך אין לשמן כח להעירה ט היא עומדת לעד וגם לא יוכל
 לפרוק בכל שיע החבולות פ אם באמצעה החומר והנה ביום הכפוסים אשר אין לחומר
 כח ולא הטור משפה אין שום לשמן לקמרה וכמה עמאל קל לצר ט ההכרח הוא בצד יאר
 השלם כח השמן ואעפ שמה טהורה בצבט שמו ורזו לבוא כחו מן הדברים אשר נראו
 לקח ט אין בהם קיום העולם פ אם השחמת וגם הדברים הנביים לקיים העולם רזו לחלש
 כמו כח שאין יתצב ויוליד השחמת אשר יושקו בקול גול א יי השלשים וחצי אמור את ז יוחנן
 בה אצה לאחריהם למקדשא וקליה להיכלה וקמלנהו לצדיקיי ואלעזין לשחאל מעל ארעהו
 ושניין קא מדבר בן כלם יהצנה לן לא לקצול אובא לא איהו ולא אוביה טבל להו שיקא מרקיע
 דהוה כרוב בה אחרי את ז חטט חוממו של העב אמר רבנו תרנא יודע ותלמי לעלמא בצעשה
 תמיהה להו נקרו ואתא גבא דיואן מפר קדשי הקדשים אמרי להו נביאי יצא דענא שעתא זאג
 השנה כרתי דרפטי לך אשתייד בעבא תמיהה ואזל קלא ארבע תמיה פטי אמרי הוב שפצ
 צלמא חק ושלם תרתייה עלה ין שתייה אמרו להו שדויה צדוין דעצאן וחפיה לפומיה
 ציצצאן לאיצתא שפצ קליה שחיתר השלכנ אורה א תך השפחה אמרי הואיל וער רצון נפשו נפשו
 רחמי איצתא דעצבא בעו רחמי ואיתמר צדיהני אמרי אי קטלנא לך פאלו עלמא כליה חרב
 חבשוה לרנא יונו בעשפא צדווחא כל ארעא דוטרל ולא שבו אמרו הוב שפצא חפלא פלגא
 תוקיעא לא יהב כלשהו לעשהו ושקוה לן עגי בקרוביה כוונת המחמר דע פ פאר
 יתקצו ע סנהדרין ויפסמו כולם בצמחה אחר או רובם לבוא כח פעולה כוב או בלג בעשיית
 דבר הכמה בעשה צדקן תלצה או אלהיהם היכלם בדיס ולזה רחמו אם יש דין
 למתה אין דין למעלה ואם אין דין למתה יש דין למעלה אמנם לא לבוא רחם ההוא מכל
 וכל לא למק אורי מתקום פלוט או מאיש פלוט או מכלל אומה פלוט ולהטח פעולת מתקום
 אחר או צאין אחר או באומה אחרת לכן היו טבעים סנהדרין כבד טבעים בחור נשאי הגלגל
 ויושצין בחט עין שעה לרחמי א הגלגל ואם היופס הכתים כל הכמה ויוורש דער ומצט מדע
 והנה ארבעה אצין עב כאשר הוסיף בחכמה ט כח המלוא ול המיטעל דבר מענה למי שרצה
 להורג אדם עבד מן הצמחה וכבר ידוע מאמרם קל על יעקב אבינו עב שלא יצא חמתו טבע
 זרע קודם ראובן ומאמרם על אלעזר שקרא קדוש מפש טלא מצאה רגומת קיי ומאמר
 ארסמו הקורא חזק הזה חטת המענה לכן שמואל אצנהם - להחליט הכח ההוא ובראות

ד/ברג

לע